Viața studențească

REVISTĂ A UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI DIN ROMÂNIA

Nr. 18 ● Miercuri 30 aprilie 1969 ● 16 pagini ● 0,50 lei

TRĂIASCĂ 1 MAI!

ÎN PRAG DE MAI

O nouă primăvară studențească. O primăvară politică. S-a aprofundat noțiunea de stu-ent. Investiția socială și calitatea sa umană au crescut. Orele vieții studențești cunosc tempe-aturi solare. A înțelege sensul fiecărei zile proiectată, prin universul cunoașterii, spre o anumită estinație fecundă, concretă, reprezintă cîteva carate în plus de înțelepciune, de luciditate.

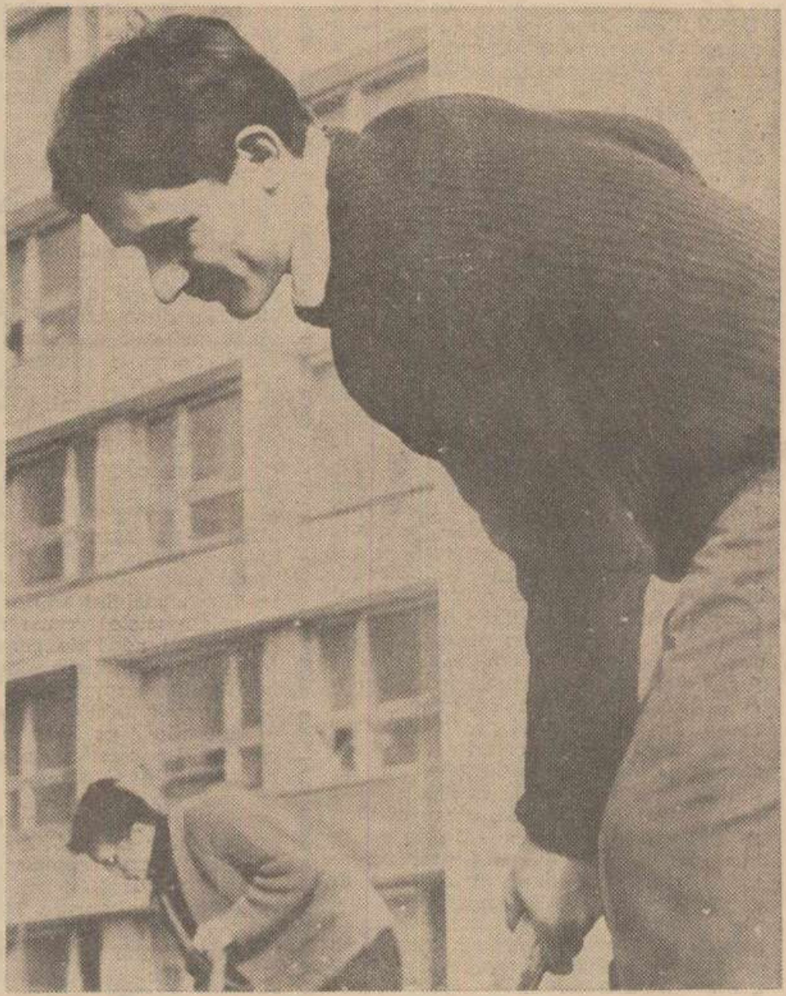
Primăvara studențească 1969 a început prin dezbateri politice. In amfiteatre s-au înscris re-ospective concentrice. Un curent de înaltă tensiune, de responsabilitate cetățenească a făcut ncandescentă reunirea forumului suprem al studențimii, Conferința a VII-a a Uniunii Asociați-lor Studențești din România. Intransigență și combativitate față de lacune în activitate. Gravitate și solemnitate în fiecare cuvînt, în fiecare angajament. Rigurozitate și precizie în pla-urile de perspectivă. Iată bilanțul acestei maturități politice, al acestei înalte conștiințe cetăț-ești în aprecierea conducerii de partid, a secretarului general al Comitetului Central, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU: Dezbaterile largi care au avut loc au fost pătrunse de spirit de răs-undere față de problemele cele mai arzătoare ale procesului de învățămînt, ale vieții universi-are, studențești, ale întregii activități de formare a viitorilor intelectuali din patria noastră, con-structori ai socialismului și comunismului.

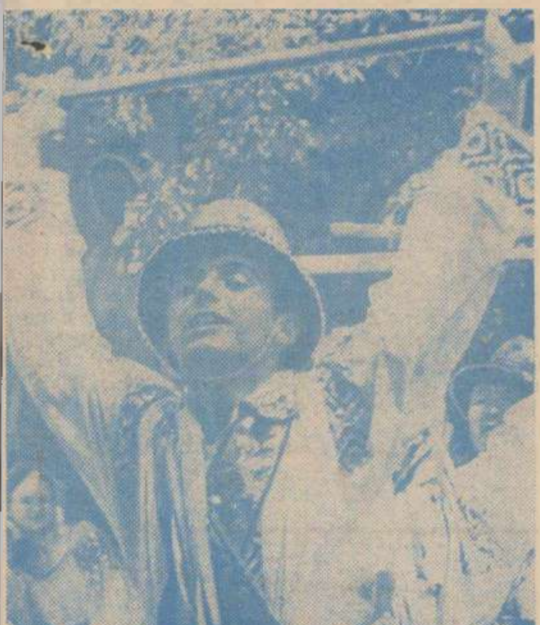
Claviatura cîntecelor intonate la sfîrșitul marelui forum studențesc din aprilie, începînd cu cele „Trei culori cu un vechi renume" ale steagului românesc, continuînd cu iambii încărcați de aforisme latinești ai imnului discipolilor Almei Mater și încheind atotcuprinzător, într-o splendi-dă unanimitate, cu „Internaționala" solidarității celor ce muncesc de pretutindeni, are un sens po-litic panoramic. Nici nu se putea o consonanță mai limpede ca între cele trei cîntece izbucnite din pieptul reprezentanților studențimii la cea de a VII-a Conferință a U.A.S.R. Ele definesc sen-sibilitatea și conștiința politică a studenților, ele reprezintă o deschidere — ca un unghi de cocori — spre ziua de 1 Mai, sărbătoare a brațelor și inteligențelor puse în slujba adevărului și drep-tății.

Ne așteaptă solstiții politice sărbătorești în zodiile acestui an frenetic. Aniversăm 25 de ani în libertate și fiecare gest înțelept al nostru se reverberează în marele bilanț socialist. Congresul al X-lea va trasa razele principale de evoluție a Republicii pe coordonatele superioare ale civilizației, care vor deveni pentru noi obiective ce țin de existență, de destin și se raportează la istorie.

Ne înțelegem deplin primăvara. Participăm la marile festivități populare ale lunii mai sporind lumina acestor zile cu lumina ideilor marxist-leniniste din care ne facem port-drapel. Trebuie să învățăm angajat și vizionar. Trebuie să învățăm pentru calificative eșalonate mai sus de nota 10, pentru scara de valori a producției materiale și spirituale. Trăim ca să ne desăvîrșim. E o sete foarte concretă de absolut.

Adrian DOHOTARU

APRILIE, LUNA FESTIVALURILOR

Citiți în paginile 8—9 relatări de la festivalurile de primăvară din Iași, Cluj și București.

Un cadru unitar, perspective largi pentru activitatea obștească a studenților

Interviu cu tovarășul TRAIAN ȘTEFĂNESCU, președinte al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din România

— Recenta Conferință a Uniunii Asociațiilor Studențești din România a adoptat hotărîri de importanță majoră pentru activitatea asociațiilor noastre. Ce măsuri preconizează Comitetul Executiv pentru transpunerea în fapt a hotărîrilor stabilite, a îndemnurilor și îndrumărilor adresate întregii studențimi de secretarul general al Comitetului Central al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu?

— În atmosfera generală de realizare susținută a sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, dimensiunea fundamentală a Conferinței U.A.S.R. — ca for suprem al studențimii — este dată de semnificațiile sale politice, de adeziunea deplină și unanimă a tineretului universitar la politica internă și externă a partidului și statului nostru, de hotărîrea exprimată de toți delegații, și prin ei de întreaga studențime, de a se integra activ eforturilor de împlinire a năzuințelor de progres ale României socialiste.

Lucrările conferinței s-au înscris firesc între nenumăratele dovezi de atașament față de politica științifică, marxist-leninistă a partidului, constituind un prilej deosebit de afirmare a atitudinii responsabile a studențimii față de principalele sale îndatoriri. Studențimea, a cărei ținută meritorie a fost înnobilată de aprecierile secretarului general al C.C. al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este ferm orientată către dezideratele desăvîrșirii profesionale și politice, ale creșterii contribuției sale la perfecționarea procesului instructiv-educativ.

În condițiile noastre concrete în care beneficiem — ca urmare a aplicării Directivelor C.C. și a Legii învățămîntului — de un sistem de instruire concordant cu cerințele generale ale societății socialiste, ale dezvoltării științei și tehnicii contemporane, cînd pe planul activității organizațiilor studențești obiectivele și sarcinile sînt stabilite cu claritate, este lesne de înțeles că ne revin răspunderi deosebite în aplicarea practică a hotărîrilor Conferinței U.A.S.R. Activitatea noastră urmează să se desfășoare într-un cadru organizatoric perfecționat, în care activitatea Uniunii Tineretului Comunist din învățămîntul superior dobîndește un caracter unitar, reprezentat de asociațiile studențești, organizații reprezentative, politice și profesionale, ale tineretului universitar.

Sarcina noastră principală pentru perioada următoare este de a contribui la cunoașterea aprofundată de către fiecare student a problemelor abordate în conferință, de a valorifica climatul politic favorabil, spiritul de angajare responsabilă a studențimii în măsuri concrete de activizare generală a tuturor asociațiilor studențești.

După cum este cunoscut, pînă la alegerea noilor organe, conform prevederilor proiectului de statut, organele existente, comitetele U.T.C. și consiliile, se unesc în momentul de față, după o procedură simplă, într-un organism unitar. Constituite în acest mod, Consiliile asociațiilor sau Uniunile asociațiilor studențești sînt chemate să treacă la aplicarea imediată a hotărîrilor conferinței, stabilind măsuri concrete pentru sesiunea de examene, organizarea practicii în producție, a activităților voluntar-patriotice pe timpul vacanței, a odihnei studenților. Totodată, în adunările din anii de studiu, delegații la conferință sau cadrele de răspundere din institute și facultăți vor informa masa largă a studenților asupra principalelor probleme dezbătute, acordînd sprijinul necesar pentru adoptarea măsurilor izvorîte din situația și nevoile concrete ale anului de studiu respectiv, ale colectivului studențesc, pe fondul general al hotărîrilor Conferinței U.A.S.R.

În această etapă, este esențial să se manifeste maximum de responsabilitate din partea organelor alese, din partea fiecărui cadru de organizație, a fiecărui delegat la conferință, care trebuie să devină, deopotrivă, adevărați tribuni ai ideilor afirmate în marele for studențesc, animatori ai activității în rîndul studenților.

Acordînd atenția cuvenită aspectelor organizatorice,

Interviu consemnat de
Ion SEGĂRCEANU

(Continuare în pagina a 5-a)

La ordinea zilei: aplicarea hotărîrilor stabilite la Conferința U.A.S.R.

În această perioadă, în toate centrele universitare se desfășoară adunări înscrise sub semnul însuflețirii generale, al angajamentului studențimii noastre de a răspunde prin eforturi sporite dezideratelor desăvîrșirii pregătirii lor profesionale și politice, de a da viață hotărîrilor Conferinței U.A.S.R. — așa cum s-a afirmat pregnant acest angajament în forul suprem al tineretului nostru universitar.

În spiritul prevederilor proiectului de statut al U.A.S.R., adoptat în Conferință, în aceste adunări la toate nivelurile se unesc comitetele U.T.C. și consiliile A.S., în organisme de conducere unitare ale asociațiilor studențești, asigurîndu-se astfel continuitatea, într-un cadru organizatoric perfecționat, a activității organizațiilor noastre din institute și facultăți.

Din ecourile pe care le avem în legătură cu aceste adunări desfășurate deja la nivelul centrelor universitare și din multe institute se desprinde aprecierea că ele se desfășoară într-un spirit de unanimă responsabilitate față de sarcinile care stau în fața organizațiilor noastre, de valorificare a climatului politic favorabil instituit de Conferința U.A.S.R., de activizare generală a tuturor asociațiilor studențești. Delegații la conferință, cadrele de răspundere din institute și facultăți informează masa largă a studenților asupra principalelor probleme dezbătute în marele for studențesc, asupra hotărîrilor și documentelor adoptate, contribuind la stabilirea unor măsuri practice pentru activitatea de viitor, izvorîte din situațiile concrete ale institutelor și facultăților, ale anilor de studiu.

După cum e și firesc, pe prim plan se situează măsurile care țin de cerințele imediate ale etapei respective, atenția principală fiind concentrată asupra pregătirii și prezentării în bune condițiuni a studenților la sesiunea de examene, asupra organizării practicii în producție, a activităților voluntar-patriotice din timpul verii.

În ceea ce privește adunările anilor de studiu, se impune participarea largă și activă a studenților la dezbaterea tuturor problemelor și aspectelor activității asociației, intransigența colectivă față de principalele îndatoriri studențești, căutarea soluțiilor eficiente și oportune pentru înlăturarea deficiențelor, pentru crearea unui climat de muncă perseverentă, de exigență față de rezultatele dobîndite în toate domeniile de activitate, față de îndeplinirea tuturor obiectivelor propuse, a sarcinilor majore care revin asociațiilor noastre.

Chemările mobilizatoare adresate de conferință studențimii patriei au făcut ca acțiunile pe toate planurile ale organizațiilor noastre să cunoască o efervescență deosebită, care se integrează firesc efervescenței generale cu care poporul nostru întîmpină marea sărbătoare a zilei de 1 Mai și celelalte evenimente și aniversări ale acestui an.

O oră „H" în concursu[l] dintre cantine

RAID-ANCHETĂ PRIN CANTINELE STUDENȚEȘTI BUCUREȘTENE

O ORĂ „H" ÎN CONCURSUL DINTRE CANTINE

Au trecut mai bine de 60 de zile de la publicarea în „Viața studențească" a obiectivelor concursului intercantine pe țară și în acest răstimp am avut curiozitatea gazetărească de a ne convinge asupra seriozității cu care ele au fost primite de administrațiile și comitetele cantinelor studențești din centrul universitar București. În cele ce urmează consemnăm o parte din concluziile noastre.

CANTINA FLORILOR

Un popas, într-o dimineață, la cantina Drumul Taberei a Universității. Ion Dincă, președintele comitetului studențesc de cantină, și studentul de serviciu asistaseră deja la scoaterea alimentelor din magazie, iar în momentul vizitei noastre urmăreau servirea micului dejun. Curățenia din sala de mese și din bucătărie, glastrele cu flori de pretutindeni, halatele albe „de doctori" ale însoțitorilor mei, cei doi și responsabilul ILIE CRISTEA, toate completau cadrul îmbietor din acea dimineață. La intrarea în cantină este afișat meniul pe o săptămînă înainte, alcătuit pe baza propunerilor directe ale studenților cu ocazia sondajelor de opinii efectuate de membrii comitetului. Responsabilul adjunct, P. CRISTU, ne relata zilele trecute despre aportul substanțial adus de comitetul studențesc la îmbunătățirea continuă a meniului. De altfel, comisia socială a C.U.A.S. din Universitate a investigat timp de o săptămînă, pe baza a cincisprezece mii de fișe, opiniile consumatorilor de la cantinele Grozăvești, 6 Martie și Drumul Taberei. Ieșite din faza de centralizare, după cum ne-a informat asist. univ. MIHAI IELENICZ, șeful comisiei, aceste propuneri au fost aplicate, în măsura importanței prezentate, încă din luna aprilie. Nu ne miră, în lumina rezultatelor obținute, situarea acestor cantine în fruntea întrecerii pe Universitate și aspirația la un loc fruntaș în concursul pe țară. În aceste condiții, cale liberă spre înalta distincție !

FATA MOȘULUI...

Ne-a rămas tuturor întipărită în memorie povestea cu fata moșului cea harnică și sora ei vitregă, fata babei cea leneșă dar încrezută. Mi-am amintit acestea vizitînd două cantine din complexul studențesc Regie. În fața listei unui meniu destul de variat, administratorul cantinei Regie I. tovarășul GH. ȘENDROIU, nu își poate reține cuvintele de mulțumire la adresa comitetului studențesc de cantină. Legătura permanentă dintre studenți și administrație, manifestată într-o fructuoasă colaborare, a întronat o atmosferă de stimă reciprocă și, mai mult, a contribuit la satisfacerea în mare măsură a sugestiilor îndreptățite primite de la consumatori. Meniuri consistente, întocmite după cele mai riguroase rețete culinare, prin respectarea caloriilor zilnice și a preferințelor, trec neapărat prin filiera comitetului. Așa se face că mulți dintre cei 2 300 de abonați ne-au mărturisit satisfacția lor în privința hranei. Una din preocupările neîntrerupte ale reprezentanților studenților și administrației a constituit-o lichidarea cazurilor de blatiști. Considerăm că, în această privință, un schimb de experiență între colectivele altor cantine și cel de la Regie I s-ar dovedi foarte util. De unde se vede că viitorii ingineri și-au calculat cu precizie șansele în întrecere.

„CRITICAȚI-NE CU ÎNCREDERE, TOVARĂȘI !"

Cu sesizările e o problemă. Cu răspunsul, alta. La cantina „Matei Basarab" a Institutului de construcții se așteaptă de doi ani primirea unei cutii pentru introducerea sugestiilor și sesizărilor, promisă de serviciul social. Pînă atunci, se folosește o cutie improvizată în care n-au „picat" decît 3—4 bilețele. Răspunsul, cică, se dă verbal reclamanților. Oare administrația institutului, organele obștești care vor fi poposit aici în control nu sînt interesate în respectarea regulamentului pentru cantine ?

Un fapt îmbucurător am întîlnit la cantina nr. 1 a Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din str. Ștefan Furtună nr. 140. Datorită unor măsuri administrative concrete și eficiente, a unei mai atente organizări a procesului de preparare a meniului și de deservire, numărul sesizărilor a scăzut în perioada 27 februarie — 21 martie la 3 (!), față de 90 cîte se semnalaseră între 10 noiembrie — 12 decembrie 1968. Cursa spre zero continuă !

Birocratismul se pare că nu vrea să dispară nici în acest domeniu. La I.P.B. s-a creat o comisie centrală pentru soluționarea sugestiilor și sesizărilor. Din mîna celui care sesizează hîrtia intră în cutie, trece pe la comitetul de cantină, e înaintată comisiei centrale, unde mai așteaptă rezolvarea, apoi e retrimisă administrației cantinei, care o înmînează comitetului studențesc pentru a afișa răspunsul. Cale lungă, drum de fier... „Rugăm ca sesizările să fie semnate citeț de către toți studenții !", notează comisia pe lista răspunsurilor. Și, drept exemplu, nu o mai semnează de loc...

APROVIZIONAREA DE LA FURNIZORI — MIJLOC DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A MENIULUI

Avînd în față situații cuprinzînd cifre cu multe zerouri la coadă și care — să reținem ! — reprezintă pierderi cunoscute și neglijate de gospodarii unor servicii sociale **studențești**, am considerat că este necesar să reținem atenția forurilor de resort în speranța că rîndurile noastre își vor găsi rezonanța scontată. În cele mai multe cazuri, aprovizionarea cantinelor cu alimente nu se face direct de la unitatea furnizoare, ci printr-un întreg „lanț al slăbiciunilor" de intermediari și paraintermediari. De cele mai m[ulte] ori intermediarii neglijează comen[zile], le încurcă sau le livrează cu întîrz[iere] iar urmările neplăcute apar imed[iat]. În discuția purtată recent cu tovar[ășul] ION BALAN, responsabilul cant[inei] „Matei Basarab" a Institutului de c[on]strucții, acesta ne-a relatat că este [ne]voit în repetate rînduri să retu[rneze] meniul, întrucît „Antefrigul" nu îi [li]vrează cantitățile și calitățile de ca[rne] solicitate. De asemenea, tot la acea[stă] cantină se produc greutăți și nem[ul]țumiri din cauza pîinii vechi care [e] distribuită. Situația nu este unică, [din] păcate ! În cazul în care aproviziona[rea] s-ar face direct de la unitatea fu[rni]zoare, s-ar aplica rabatul comer[cial] corespunzător. Aceasta înseamnă [că] produsele achiziționate vor benef[icia] de o reducere de preț corespunzăto[are] față de valorificarea lor pe piață, [re]ducere care nu este deloc neglijab[ilă]: la brînză telemea și cașcaval 12 la s[ută], la ouă 10 la sută, la brînză topită, lapte praf 9 la sută, mezeluri 6,5 la s[ută], la pîine la 4 la sută etc. etc. Rabat c[are] apare numai în normative, nu și [în] practică. Singură Universitatea Bu[cu]rești a reușit să obțină, cu efort[…] seriozitate, perfectarea unor contra[cte] cu o serie de întreprinderi cu pr[ofil] comercial, unități furnizoare și apro[vi]zionarea directă de la acestea cu p[ro]duse alimentare. Singura care a obți[nut] pentru că e și singura care a încer[cat]. Este vorba, deocamdată, de procura[rea] de brînzeturi, produse din carne, p[ro]duse de abator, pește și lămîi, în[su]mînd un total de 22 de sortimente. [În] prezent se fac eforturi pentru extinde[rea] sistemului de aprovizionare în co[n]diții mai avantajoase (cu rabat) și [la] produsele lactate, conserve, pîine [...]

Așa cum ne informa economis[tul] TUDOR RADU de la Universitate [și] după cum ne-a confirmat și tov. SA[…]DU COJOCARU, șeful serviciului c[o]mercial de la Întreprinderea de moră[rit] și panificație „Spicul", cu toate [că] Universitatea, prin delegații săi, pr[ia]zilnic pîinea de la această întreprind[e]re, nu beneficiază de rabatul comerc[ial] cuvenit. Aceasta pentru că intermedi[a]rul O.C.L. Pîinea, filiala sectorului V[…] își însușește 14.000 lei lunar, **în schimb[ul] completării unor facturi și nimic alt[ce]va**, lucru pe care la fel de bine l-ar fa[ce] **oricare resort comercial al instituții[lor] de învățămînt superior**,

★

Raza raidului nostru a fost mai ma[re]. Dialogul nostru va continua, cu v[…] redacției, în numerele viitoare. Vă vo[m] prezenta, în raportajul următor, aspe[cte] mai puțin studențești și în orice c[az] regretabile, întîlnite în cîteva cămi[ne] și cantine. Faptul că ne referim și [la] instituții social-gospodărești date [în] folosință studenților și care nu s[înt] înscrise în concursul care ne frămîn[tă] pe toți explică în modul cel mai cl[ar] crezul nostru că aceste întreceri [nu] sînt un scop în sine, că activizar[ea] trebuie să-i cuprindă pe toți și [nu] numai pe concurenți.

Lucrețiu IANCULESCU

PULS

Sesiuni ale cercurilor studențesc

Începutul primăverii coincide, pentru studenții multor institute și facultăți, cu organizarea unor ample manifestări legate de activitatea de cercetare științifică desfășurată pe parcursul unui semestru, manifestări în cadrul cărora sînt prezentate cele mai valoroase lucrări elaborate la cercurile științifice studențești de specialitate.

● *Semnalul de începere l-au dat studenții Institutului politehnic din Brașov, deschizînd sîmbătă, 19 aprilie, cea de a 13-a sesiune a cercurilor științifice studențești, cînd au prezentat — numai în prima zi — peste 50 de comunicări, cu teme pregătite pe baza cercetărilor efectuate în uzine, în timpul practicii, cît și în laboratoare.*

● *Vineri, 25 aprilie, în aula Academiei de studii economice, prof. dr. docent M. A. Lupu a rostit cuvîntul de deschidere a lucrărilor celei de a 13-a sesiuni, după care studenții cercetători organizați pe 13 secții, timp de două zile, au prezentat aproape 170 de comunicări științifice.*

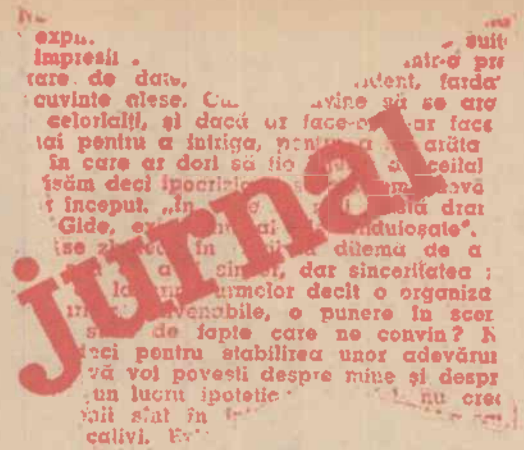
● *Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" a organizat timp de 2 zile, pe facultăți, sesiunea cercurilor, iar duminică 27 aprilie, în prezența unui public numeros, în sala F 024 a avut loc premierea celor mai valoroase lucrări prezentate în scopul stimulării activității de cercetare.*

● *În aceeași zi, amfiteatrul Spiru Haret al Universității bucureștene a găzduit ședința festivă de deschidere a sesiunii științifice de comunicări a studenților din cadrul Facultății de matematică - mecanică, după care cele patru secții (I — analiză matematică, funcții complexe și ecuații diferențiale ; II — Algebră ; III — Geometrie ; IV — Mecanică și astronomie) și-au continuat lucrările.*

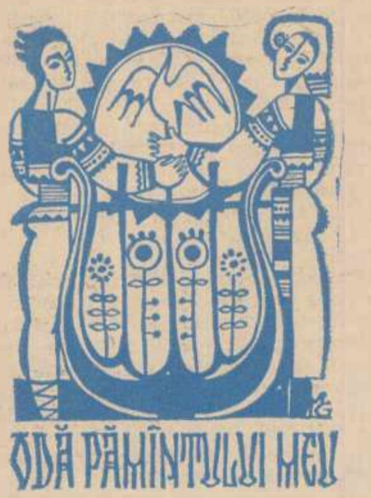
● *Sesiunea națională de cercetări științifice a studenților biologi din România și-a deschis lucrările sîmbătă, 26 aprilie, și în cadrul celor două secții — Botanică și Zoologie — au fost prezentate, timp de două zile, circa 55 de comunicări.*

Colocviu național studențesc de folclor

Intre 5—7 mai, la Facultatea de limba și literatura română din București se vor desfășura lucrările celui de al II-lea Colocviu național al cercurilor științifice studențești de folclor. Cu acest prilej se vor prezenta 25 de comunicări științifice ale unor studenți din diferite centre universitare ale țării. Printre acestea menționăm : Preliminarii la o filozofie a dorului *(autor Șerban Angelescu, Facultatea de limba și literatura română — București),* Particularități ale cîntecului de nuntă din Bihor *(Lascăr Alexandru, Conservator — Cluj),* Soarele în legendele cosmogonice românești *(Păiușan Ion — Timișoara),* Figura lui Pintea în baladele din Maramureș *(Crețu Maria — Baia Mare). Toate lucrările respective valorifică cercetările studențești în teren efectuate în cursul anului trecut.*

16

Răboj pe-o floare!

MOTTO:
„O! Ei sînt ai noştri. Îi simţi după limbă, după port şi după iubirea naivă de pămîntul pe care-l despică neîncetat şi fără odihnă".

(Delavrancea)

Rucărul, replica umană, mişcătoare, la înmărmurirea maiestuoasă a Pietrei Craiului, colb legendar al multor isprăvi legendare, aniversîndu-şi şase veacuri de existenţă. O aniversare tăcută şi mîndră, atît a fost. De ea am ştiut doar noi, urmaşii celor pe care Bălcescu-i va fi zeificat în retragerea silită de la '48.

Lut sacru, lipit cu aroma miresmelor de brad şi stejar îşi va fi dat osteneala, conturînd fălnicia, neîntinarea moşilor noştri. Ei însoţind cu licărul speranţei tropotul murgului negru ce-şi purta descălecătorul de datini şi limbă românească la Campus Longo.

Ei, călare-n şaua Carpaţilor de miază-zi, auzind în dreapta şi-n stînga aceeaşi limbă născută din plăsmuirile eternei cetăţi cu neînfricarea eroică a fiilor lui Zamolxis — nedumeriţi în despărţirea fraţilor de lupte şi sînge.

Ei, hotar şi tot Ei, legătură. În bejenie, Ei ctitorii Sovejei din Vrancea, oază munteană în sudul Ţării Moldovei, păstrătorii tainici ai zicerii şi portului din strămoşi, întru-alintare întrupînd Mioriţa culeasă de Russo şi dăruită lumii de Alecsandri. Căci sînt ctitori de biserici şi construcţii edilitare, întregitori de unire şi libertate, Ei rămînînd ziditori de neam românesc.

★

Horă în august 1968, încinsă printre lacrimile-reîntoarcerii şi regăsirii descendenţilor aceleiaşi mame!

Horă simbol, unică-n analele emoţiei româneşti cu ecou încolonat în pagini de ziar şi amplificat sonor!

Noi te-am fi vrut a noastră, a rucărenilor, a sovejenilor, cu ecoul răsfrînt în coaja răşinoasă a brazilor seculari şi ţintuit în limpezimea gîndului dîmboviţean.

Se refac genealogii. Rucăr şi Soveja. Se deapănă pios amintiri. Se face bilanţul realizării fiecăruia şi a tuturora din Rucăr şi Soveja.

Atîtea generaţii în trei veacuri jumătate, atîtea prigonite şi pierdute în hăţişul timpului nemilos. Şi doar una salvată, diriguitoare de adevărată libertate şi frumos, cea a anilor de după eliberare.

★

Fiii tăietorilor de lemne şi plutaşilor de ieri, despicînd blocuri masive de granit şi croind drum prin locuri pe care doar piciorul caprei negre îl calcă, maşini şi utilaj forestier modern, de la drujbă la excavatoare şi tractoare au schimbat ţapina, toporul şi fierăstrăul manual. Am văzut forestieri gonind ciutele şi nelăsîndu-le, narcise ce sînt, pradă căinţei că zestrea le fu săracă. Învăţîndu-le-n neodihnă şi zburdare precum înşişi fac, le concurează în stăpînirea pădurilor. Dovadă? Circa 250 km. drum forestier construit în ultimii ani. Întreprinderea forestieră (I.F.) cu circa 25 guri de exploatare şi peste 2500 muncitori, dotată cu cadre de înaltă calificare e-o mîndrie a hărniciei în exploatarea patrimoniului forestier din Argeş. Cele 30 biblioteci volante, cu cărţi şi broşuri variate, aduc în creierii munţilor girul tainic şi nesăţios al creatorului de personaje contemporane.

O fabrică de brînzeturi, două hanuri turistice, Rucăr şi Brusturet, două complexe comerciale deservesc exemplar locuitorii comunei. O casă de copii şcolari, un liceu teoretic, 2 şcoli generale, o fabrică de cherestea ale cărei esenţe lemnoase iau drumul exportului: R.D.G., R. F. a Germaniei, Italia, Grecia etc. completează temporar imaginea Rucărului de azi.

Cinematograful de circa 700 locuri oferă în fiecare zi vizionări de filme, seri culturale, simpozioane, audiţii la corul laureat al Festivalului din 1953 de la Bucureşti. Primul comunist din Rucăr, Nică Petrescu, tatăl unui bun prieten, tinichigiu, lua primele măsuri de sistematizare, de asfaltare a comunei prin 1948—49... Prima întovărăşire agro-zootehnică din ţară în 1954, cu peste 5000 oi... Două dispensare şi-un spital dotat cu mijloace moderne de diagnosticare şi operaţii, stadion şi ateliere auto de reparaţii, în vară un liceu seral, iată ce se va înscrie pe corola prezentului efervescent. Prezentul şi trecutul apropiat se interferează fericit în punctul nodal spre viitorimea comunistă. Cîţiva zeci de studenţi la institutele şi facultăţile ţării vor pătrunde tainele cunoaşterii omului, societăţii, universului. Noua generaţie, în definitele potenţe creative ale acestor locuri, cu înaintaşi iluştri ce s-au născut sau au creat aici: poetul -matematician Ion Barbu, scriitorul M. Lungianu, pictorii N. Grigorescu, Popp Szatmary, I. Negulici. Descendenţi din Soveja dădură posterităţii pe eminentul geograf care a fost Simion Mehedinţeanu. Şi azi pasul grav dar vioi al maestrului Tudor Muşatescu colindă potecile bătătorite de atîtea ori de venerabilii săi înaintaşi.

★

Se cuvine acestor realizări măsura păstrării credinţei şi hărniciei noastre, laitmotiv al trecerii la desfiinţarea programatică a contradicţiilor dintre sat şi oraş.

Răboj contemporan — pecete pe-o nervură montană din milioanele de nervuri îngemănate-n trunchi primăvăratic, socialist, cu rodiri de gînduri chibzuite, perene.

Să încrustăm dară TOTUL, părtinitor doar acestei suflări româneşti, neîntinate şi perpetue.

George Nicolae-PODIŞOR

Pretext pe Dunăre pentru un portret contemporan

De două ori pe săptămînă, uneori poate şi mai des, moş Ahmet trece jumătate din Dunăre, pînă la insula pustie, ca o limbă lungă cenuşie, scoasă agonic dintre apele bătrînului fluviu. Trage lung la ramele bărcii lui cătrănite, cu pipa între dinţi şi-şi mormăie valurilor amintirile mai vechi şi mai noi, cu ochii la minaretul singuratic — singurul lucru care, aici pe Ada-Kaleh, a rămas deocamdată întreg. Deocamdată, pentru că foarte, foarte curînd, apele viitorului lac de acumulare o vor smulge privirilor, păstrînd-o pentru totdeauna, în argintul lor.

Uneori, pentru un „mulţam frumos", mai ia în barcă şi vreun curios, vreun romantic, ori vreo pereche dornică să respire aerul insulei, unde mugurii tufelor de chiparoşi, de smochin, de salcie, de iasomie şi de trandafiri pentru dulceaţă stau să crape pentru ultima dată.

Dialogul l-a deschis el, în mijlocul Dunării albe de ceaţa dimineţii:

— Ai mai fost pe-aici?

— Fost. Aproape în fiecare an trec prin părţile astea ...

— Eu aici m-am născut, acu' 60 de ani... Stăteam colo, în capătul din aval...

Linişte. Moşul pufăie din lulea şi loveşte ritmic, dar cu moliciune, faţa apei. Apoi continuă:

— Pescuiam, iar între timp făceam pe barcagiul, pentru excursionişti ... Frumos loc, Ada noastră...

— Frumos.

Tac. De aici, dintre ape, sorb zgomotele îndepărtate ale şantierului. Prin ceaţa care începe să se destrame, se ridică spre cer, semeţe, schelăriile de beton şi de oţel, de-o parte şi de alta a fluviului, ca nişte braţe ce-şi aleargă în întîmpinare.

— O să fie frumos şi după ce-or da drumul apelor peste Ada... Şi eu tot barcagiu rămîn... Te-oi plimba, de-i veni iar, pe lac în sus şi-n jos, ca pe mare...

Iarăşi tace. Pufăie şi loveşte apa, apropiindu-ne de insulă cu fiecare plesnet de vîslă. Din faţă apare, duduind, un vapor.

— Am fost şi pe şantier, colea, să văd, să aud. Îmi place şi-acolo. M-am împăcat cu gîndul că e musai să dispară insula şi, dacă trebuie să se facă asta, am îndrăgit hidrocentrala care o să fie. Să vezi cum e: am avut o fată, pe care vroiam s-o ţin cu mine, să-mi sprijine bătrîneţele. Era sufletul sufletului meu. Ei, a crescut fata, s-a-ndrăgostit şi ea ca tot omul; el a venit, mi-a cerut-o, i-am dat-o — ce era să fac — şi mi-a dus-o departe, tocmai în capătul ţării. Mi-a luat-o, dar dragostea mea l-a cuprins şi pe el, ca şi pe fată. Ei, nepoată, asa-i şi-acu: hidrocentrala, ca un ginere, îmi ia fata, adică insula. Păi, să nu-mi iubesc şantierul? Ia zi!

Ajungem. Insula, chiar pustie, e primitoare. Aflu, acum, că de fapt, Ada-Kaleh va trăi şi mai departe, într-un fel, transmutată pe ostrovul Şimian, la 2—3 km. mai jos de Turnu Severin, unde va fi reamenajat cu tot dichisul întreg cadrul de legendă şi parfum vechi, prin care şi-a purtat paşii vieţii moş Ahmet. Locuitorii Adei se vor întoarce, unii la îndeletnicirile tradiţionale ale insularilor, alţi vor lucra la hidrocentrală, iar cei care s-au şi legat de munca de şantier vor pleca, fără îndoială, să ridice alte cetăţi de lumină, departe, pe rîurile din sînul ţării.

— Dacă n-aş fi bătrîn, poate m-aş duce şi eu — îmi ghiceşte gîndul moş Ahmet, apoi trage barca pe mal şi-şi mai umple o dată pipa, îndesînd tutunul cu gesturi încete, meditative, împăcate.

Yvonne-Maria HOROMNEA

DE MAI

În cer se mişcă greu o roată, scrîşnind cu neputere. Ierni imemoriale au rămas undeva în munţi şi gem şi se aruncă asupra pămîntului. Pînă şi iarba ce atît cutează stă şi pîndeşte neprielnica fire şi nu scoate colţul vestitor al primăverii. Soarele a murit sau numai fantoma lui galbenă şi fără forţă rătăceşte sub firmament, nălucă fără căldură, astru tocit şi şters, ucis de o soartă necunoscută...

E o aşteptare în rîu şi în ram, cerul întunecat, tragic şi pustiitor, trage după el un frig torenţial. Era ora liliacului, a florii de cais, visam o lună nebună incendiată de flăcări vegetale şi de pretutindeni nu vine decît un fior de moarte.

Tristul april, fără culoare, fără sevă, cu cîmpuri înzăpezite, în doliul său alb, neobişnuit, stă resemnat în faţa noastră. Se stîrnesc furtuni de praf şi apele îşi ies din matcă, nu am auzit pasărea primăverii încă...

Dar vine Mai cel puternic, aud un tropot subteran şi ştiu uzinele pămîntului construind lent şi hotărît formidabila izbucnire a lui Mai cel vijelios, cu furtuni în aer, cu ploi puternice şi cu izbucnirea lui florală. Va fi un desfrîu în natură, o luxură, o să cîntăm cu toţii la orga imensă a lui Mai cel dezlănţuit, din pămîntul taciturn o să se ridice o mare verde de grîu proaspăt şi ne vom aminti de iubitele veri ce stau să vină. Văzduhul o să ridice catedralele sale imense de nouri plutind spre infinit, jos, la cataracte, rîurile vor detuna descătuşat intonînd un formidabil coral...

Ne-ar trebui atunci un poet mare care să recite imnul lui Mai cel puternic. Vorbele lui ar trebui să cadă ca nişte bolovani într-un hău de granit, ecouri nemaipomenite să acopere auzul nostru, să ne asurzească şi să ne înfioare cu cele mai uluitoare imagini ale minţii omeneşti, nimic nu ar trebui să întreacă în frumuseţe dulcea lui putere magică din cuvinte.

Ne-ar trebui atunci un mare sculptor care să se urce pe munţii Patriei cu o daltă şi cu un ciocan uriaşe. Poate Brâncuşi, rostogolind din mîinile sale chipurile Giganţilor naţiunii noastre: care stînd la hotare şi păzind fluviile şi marea, care veghind spiritul românesc cu fruntea lui imensă. Acesta din urmă ar fi fiul Ipoteştilor rătăcind pe văile ţării, privind din urmă către înainte, urmat de luptător într-o za de stîncă, înarmat cu un arc şi vînînd Fiara. S-ar auzi atunci un tumult de frunziş şi un şuer fără de moarte al Săgetătorului...

Ne-ar trebui, în Mai cel puternic, un muzicant de geniu care să umple Ţara de cîntece, chemînd de undeva Muzele cu flaute şi tobe...

Ne-ar trebui atunci un pictor mare care să acopere toate pînzele de frumuseţea României fără de moarte, făcîndu-i un chip de fată cu cei mai trişti şi mai frumoşi ochi omeneşti, cu un spic în dreapta şi cu o spadă în stînga, călcînd peste Bărăgane şi plaiuri.

Vine Mai cel puternic şi va fi un desfrîu în natură, o luxură. Totul o să crească şi o să detune în marea sărbătoare a Primăverii, care, chiar dacă a întîrziat, va sosi, aşezîndu-şi rochiile multicolore deasupra Ţării.

Eugen BARBU

ANUL I

ÎNTRE DOUĂ SESIUNI

Actualul an I a ridicat încă de la început o serie de probleme dată fiind neomogenitatea proaspeţilor studenţi (ca rezultat al lipsei de absolvenţi de liceu în anul de învăţămînt 1967/68). Fiind proveniţi din promoţii mai vechi, unii au întrerupt studiul, făcînd un stagiu în producţie, alţii „au încercat marea cu degetul" ani de-a rîndul la mai multe facultăţi, pînă ce, în sfîrşit, şi-au descoperit „chemarea".

Considerînd că slabele rezultate obţinute în prima sesiune de examene de studenţii anului I nu pot fi explicate numai prin calitatea scăzută a pregătirii celor admişi, ne-am adresat mai multor cadre didactice din centrul universitar Cluj pentru a afla opiniile domniilor lor în această problemă şi pentru a vedea, în acelaşi timp, ce măsuri concrete s-au luat pentru redresarea „navei" anului I în sesiunea din vară.

STATISTICI SEMNIFICATIVE ŞI EXCLAMATIVE

Dar, mai întîi, să trecem în revistă rezultatele obţinute în prima sesiune la cîteva facultăţi de la Universitate şi Institutul politehnic, rezultate pe care le considerăm semnificative pentru problema în discuţie. Astfel, la Facultatea de fizică procentul de integralişti este de 17,34%, la Matematică 44,24%, la Chimie 52,04%, la Studii economice 61,34%. Un procentaj mai ridicat de integralişti a fost obţinut la facultăţile de Biologie — 81,6%, Istorie — 79,68%, Filologie — 67,3%. În întreaga Universitate 1 244 de studenţi din anul I au trebuit să susţină 2 868 examene. Dintre acestea, 455 au fost promovate cu 9 şi 10, 1 069 cu note de 7 şi 8, 691 cu 5 şi 6; la 554 examene studenţii au fost respinşi, iar 99 au fost amînate. **Se observă numărul nepermis de mare de examene care au fost promovate cu note între 5 şi 6 şi numărul mare de examene la care studenţii au fost respinşi; adăugînd aici şi numărul examenelor la care studenţii nu s-au prezentat ajungem la procentul de 43,3% din numărul total al examenelor.**

La Institutul politehnic, la Facultatea de electromecanică procentul de integralişti este foarte scăzut: 12,8%; la fel la Construcţii: 32,86%; la Facultatea de mecanică procentul integraliştilor abia depăşeşte 50%. În afară de procentajul scăzut de integralişti, se pot observa şi aici diferenţele valorice înregistrate la diferitele facultăţi, avînd studenţi cu aceeaşi provenienţă şi ani la fel de neomogeni.

Valoarea rezultatelor a înregistrat pe alocuri o scădere faţă de anul trecut. Spre exemplu, la Facultatea de construcţii, anul trecut, în sesiunea de iarnă, procentajul de integralişti a fost mai ridicat: 39%, iar la Electromecanică diferenţa este uriaşă, dat fiind că, în sesiunea de iarnă 1967—68, procentul de integralişti a fost de 62%. **În afară de numărul mic al integraliştilor se constată o scădere a nivelului mediu de pregătire, concretizată în creşterea numărului de note la limită.**

DE VINĂ E NUMAI SELECŢIA ?

Analizînd motivele acestor rezultate, ele apar foarte variate ca pondere şi natură. Un prim factor care a fost amintit de toţi cei cu care am discutat această problemă a fost examenul de admitere.

„Selecţia nu a putut fi destul de riguroasă — ne spunea tovarăşul conf. dr. **Gheorghe Marcu**, prorector al Universităţii „Babeş-Bolyai" — datorită numărului redus al concurenţilor bine pregătiţi. Ca urmare, şi media de admitere a fost mică: în prima sesiune între 6 şi 7, iar în a doua chiar 5! Dar nici cu acest „rabat" la unele facultăţi nu s-au completat toate locurile. **Astfel au intrat la facultate şi candidaţi slab pregătiţi, cu multe lacune în cunoştinţele de bază, fapt ce s-a resimţit foarte curînd după începerea cursurilor. Decanatele au indicat cadrelor didactice să se preocupe mai intens de anul I, ai cărui studenţi au lucrat cu asistenţii cei mai buni, cu o experienţă mai bogată, au fost oarecum favorizaţi la acordarea cazărilor în cămin, burse etc.** În orice caz, nu cred că avem cazuri de studenţi care să-şi fi desfăşurat activitatea în condiţii grele, care să le fi prejudiciat învăţătura".

In acelaşi sens se exprima acad. prof. univ. **Tiberiu Popovici**, cu care studenţii anului I din Facultatea de matematică au susţinut examenul de analiză matematică, unul dintre examenele de bază pentru viitorii matematicieni. „Bine înţeles că mi-am format încă din timpul semestrului o părere nu tocmai bună despre studenţii acestui an. Nu m-am aşteptat la rezultate deosebite, dar totuşi am rămas surprins, acum, după examen, de modestia cunoştinţelor lor. **Anul acesta avem studenţi absolvenţi ai liceelor din promoţia 1967 sau alte promoţii mai vechi, care din diferite motive au întrerupt studiul sistematic. Cei mai mulţi au încercat pînă acum, fără să reuşească, admiterea la alte facultăţi, deci au intrat la Matematică tinerii cei mai nepregătiţi, care nu au găsit loc în altă parte.**

Această situaţie a fost oarecum favorizată şi de concursul de admitere. Fiind necesare două sesiuni de admitere pentru completarea numărului de locuri stabilit de planul de învăţămînt, s-a ajuns implicit la o scădere a exigenţei. Şi apoi s-a creat o nedreptate: în sesiunea din vară candidaţii cu media sub 6 au căzut, iar în toamnă alţii, cu media 5, au promovat examenul de admitere. **Cred că este la fel de important nu numai să acoperim locurile, dar să vedem şi cu cine.** Anul I nu este omogen, grupele de studenţi sînt prea mari, astfel că asistenţii nu pot să cunoască suficient din seminar pe fiecare student în parte, să intervină eficace acolo unde e necesar. **Cred că ar trebui renunţat la acest principiu mecanic, de a acoperi un număr de locuri fixat, fără a se ţine cont de calitatea elementului uman".**

Opiniile exprimate pînă acum impun două concluzii. Prima este că, într-adevăr, selecţia operată prin concursul de admitere a fost lipsită de exigenţă, ceea ce a făcut ca actualii ani I să cuprindă un material uman neomogen, studenţi cu multe fisuri în cultura generală, în cunoştinţele esenţiale pentru o disciplină sau alta.

Pe de altă parte, apare cu totul inexplicabilă ineficacitatea măsurilor luate de decanate în vederea preîntîmpinării unor rezultate slabe, dat fiind că se cunoştea problema anului I, iar primele ore de seminarii au scos în evidenţă carenţele grave din pregătirea proaspeţilor studenţi.

„MINGEA" RESPONSABILITĂŢII

Tovarăşul prof. **Mănduc Liviu**, decanul Facultăţii de electromecanică a Institutului politehnic, consideră că: „Procentul de integralişti (12,8%) nu este un indice hotărîtor (!), dar totuşi acest rezultat ne dă mult de gîndit (de ce nu şi de acţionat ? — n.r.). O premisă a rezultatelor slabe a fost la noi selecţia, cam nepotrivită faţă de specificul facultăţii. Limita de admitere a fost 6, pe cînd în anii trecuţi ea depăşea 7,50. În facultate s-a păstrat o exigenţă ridicată, impusă de profilul ei. **Nu toţi candidaţii au venit aici de dragul meseriei, ci pentru că erau locurile libere. Şi la noi studenţii au avut condiţii excelente de studiu în timpul semestrului, au fost chiar încurajaţi (!), de pregătirea lor ocupîndu-se în mod special una din catedrele noastre cele mai experimentate, cea de matematică, şi cu toate astea..."**

„Selecţia de la admitere ar fi un motiv, dar aceasta nu explică totul — consideră **Pop Viorel**, şef de lucrări la Facultatea de construcţii. **Există şi alţi factori care nu trebuie neglijaţi. Este adevărat că în facultate au intrat şi oameni lipsiţi de baza necesară de cunoştinţe. Dar nota de la admitere nu este esenţială, şi nu toate eşecurile se datorează acestui fapt.** Toate facultăţile au primit aceiaşi absolvenţi, aceeaşi „materie primă", şi cu toate acestea există mari diferenţe de la o facultate la alta. Acest lucru este evident chiar şi numai în cadrul institutului nostru. **Consider că rezultatele obţinute în această sesiune sînt legate şi de reorganizarea planului de învăţămînt, deci de această etapă tranzitorie, în care se mai menţin imperfecţiuni ale planului de învăţămînt. Pentru exemplificare voi folosi situaţia de la Electronică, unde există o eşalonare defectuoasă a disciplinelor. Astfel cursul de analiză matematică nu tratase în timp util o serie de probleme teoretice necesare înţelegerii cunoştinţelor de mecanică".**

„Faptul că la diferite facultăţi rezultatele înregistrează salturi valorice indică şi alte cauze decît deficienţele selecţiei, afirmă conf. **Tarcea Dumitr[u]**, prodecan la Electromecanică. Părerea mea personal[ă] este că, la facultatea noastră, cadrele didactice sî[nt] foarte exigente, cu toate că proaspeţii studenţi nu co[]respund acestor exigenţe. **N-ar fi fost rău ca problem[a] exigenţei să stea în atenţia fiecărei catedre din insti[]tut care lucrează cu anul I, să se acorde un sprij[in] suplimentar acestui an, căruia i se ştiau de mul[tă] vreme „necazurile".** **Preocuparea cadrelor didactic[e] pentru studenţii din acest an trebuia să fie mai in[]tensă, în raport direct cu exigenţa la examene şi c[u] mediocritatea studenţilor.** Profesorul s-a ocupat d[e] studentul bun din anii trecuţi la fel cum s-a ocupa[t] de cel din anul acesta, dar care de data aceasta es[te] mediocru".

Dacă toate cadrele didactice, şi în primul rînd decana[]tele, cunoşteau slaba pregătire teoretică a anului I, de c[e] nu s-au luat peste tot măsurile necesare, afectîndu-s[e] un număr suplimentar de cadre didactice, intensif[i]cîndu-se procesul de pregătire, eliminîndu-se caren[]ţele din planul de învăţămînt (a căror contribuţi[e], fără a fi decisivă, nu poate fi totuşi omisă)? Şi de c[e] atunci cînd au fost hotărîte astfel de măsuri, ele n[u] au fost aplicate cu toată fermitatea, fapt care le-[a] lipsit, finalmente, de orice eficienţă ?

RASPUNDEREA STUDENŢILOR ŞI A ORGANIZAŢIEI LOR

Situaţia deosebită în care se află studenţii di[n] actualul an I cere şi din partea lor eforturi deose[]bite. Dar aceste eforturi nu s-au dovedit a fi suf[i]ciente. Conducerea de partid pe centrul universita[r] a dat indicaţii să se folosească toate mijloacele pentr[u] ridicarea nivelului de pregătire a anului I. Au fo[st] organizate la toate facultăţile consultaţii, expoziţii d[e] manuale, reviste, tratate... Aceste acţiuni urmărea[u] să uşureze activitatea studentului şi să-l ajute să s[e] orienteze într-un timp scurt în materialul bibliogra[]fic. Cu toate că studenţii anului I au muncit destu[l] de mult, au manifestat interes pentru activitatea şco[]lară (lucru amintit de toţi interlocutorii consultaţi î[n] legătură cu problemele în discuţie), credem că, avîn[d] în vedere neajunsurile în pregătirea lor anterioar[ă], aceste eforturi trebuiau să fie mult mai intense pen[]tru a putea face faţă cu succes exigenţelor actuale.

În această situaţie foarte complexă, organizaţiile noas[]tre de tineret din institute şi facultăţi au fost puse î[n] faţa unor probleme deosebite faţă de anii precedenţi. **Dar nu peste tot organizaţiile au răspuns mulţumito[r] sarcinilor profesionale, sarcini de o importanţă esen[]ţială pentru învăţămîntul superior. La Institutul poli[]tehnic, tov. conf.** Tarcea Dumitru, **care este şi se[]cretarul organizaţiei de partid a subliniat că în acti[]vitatea organizaţiei studenţeşti a existat o preocupar[e] scăzută faţă de „problema" anului I, că nu au fos[t] luate în timp util măsurile necesare. Birourile de a[n] n-au organizat nici una din acţiunile mari pe car[e] trebuiau să le organizeze în cadrul anilor, pentru [a] crea o opinie de masă în vederea unei susţinute şi res[]ponsabile pregătiri profesionale. Anii I nu şi-au trăi[t] viaţa internă, de organizaţie, membrii birourilor de a[n] nu şi-au adus contribuţia la rezolvarea sarcinilor ş[i] problemelor anului şi în primul rînd a celor profe[]sionale.** În situaţiile deosebite, ale studenţilor aşa-zi[şi] „probleme" (care nu-şi îndeplinesc obligaţiile profe[]sionale, de conduită morală, de încadrare în disciplin[a] universitară), colectivele studenţeşti nu au interveni[t] ferm şi oportun, dovadă a lipsei de maturitate orga[]nizatorică, a lipsei de iniţiativă şi de răspundere.

Evident, studenţii înşişi rămîn principalii respon[]sabili pentru rezultatele sub orice critică obţinut[e] de foarte mulţi dintre ei. Lipsa de seriozitate cu car[e] şi-au privit propria pregătire, lipsa de interes pentr[u] activitatea profesională, nerespectarea obligaţiilo[r] universitare s-au conjugat cu celelalte elemente men[]ţionate, ducînd la situaţiile amintite la începutul aces[]tui material.

O mare răspundere revine, credem, asociaţiilor stu[]denţeşti, ale căror comisii profesionale nu şi-au înde[]plinit în nici un fel îndatoririle, colectivelor de ute[]cişti din ani şi grupe, care nu au reuşit să se mobili[]zeze integral pentru a pune în practică elementar[a] cerinţă a vieţii de student, pregătirea profesională.

HOTĂRÎRI CU EFECTE TERAPEUTICE

În urma dezbaterilor ulterioare sesiunii, în legătur[ă] cu situaţia profesională, s-a hotărît înlocuirea uno[r] membri inactivi din conducerea organizaţiilor stu[]denţeşti şi au fost trasate sarcini concrete fiecăru[i] utecist pentru a se obţine rezultatele cele mai bun[e] în sesiunea din vară.

La majoritatea facultăţilor s-au realizat analize l[a] fel de serioase ale activităţii organizaţiilor studenţeşt[i] care, prin măsurile preconizate, pot aduce îmbună[]tăţirea substanţială a activităţii, atît pe linie de or[]ganizaţie, cît şi, în primul rînd, pe linie profesională.

Preocupări susţinute avînd obiective similare exist[ă] şi din partea conducerilor institutelor. S-au organiza[t] consultaţii obligatorii, unde studenţii vor primi to[t] sprijinul în rezolvarea problemelor neclare sau a pro[]blemelor pe care profesorii le socotesc dificile.

Şi preocuparea cadrelor didactice faţă de pregătire[a] anului I a crescut în mod corespunzător. Au fost eli[]minate eşalonările greşite de cursuri şi s-au adu[s] îmbunătăţiri simţitoare programelor analitice.

În dezbaterile organizate cu anii de studii s-a subli[]niat necesitatea sporirii exigenţei studenţilor faţă d[e] propria lor pregătire, a dublării eforturilor pentr[u] recuperarea handicapului existent şi pentru a răs[]punde aşa cum se cuvine condiţiilor de studiu şi viaţ[a] pe care partidul şi statul nostru le-au creat pentru ei.

Avem certitudinea că eforturile conjugate ale stu[]denţilor, cadrelor didactice, asociaţiilor studenţeşti ş[i] conducerilor administrative ale institutelor sînt î[n] măsură să ne aducă, în sesiunea din vară şi în cel[e] următoare, satisfacţiile pe care le aşteptăm de l[a] actualul an I, satisfacţii legate în cea mai mare mă[]sură de succesele obţinute de studenţii acestui an î[n] realizarea obligaţiei lor elementare, învăţătura.

Radu PICIU

...n cadru unitar, perspective largi ...entru activitatea obștească a studenților

(Urmare din pagina 1)

...egul proces trebuie apreciat în sensul său politic ...damental, sens care trebuie să ducă în ultimă in...ță la concretizarea în fapte, în rezultatele pozitive ...sesiunii de examene a înțelegerii mature de către ...are student că datoria sa principală este de a se ...găti temeinic, la nivelul propriilor exigențe im...e de cadrul social în care se formează pentru viitoa... profesiune.

...rganizațiile noastre trebuie să manifeste în conti...re preocupare susținută față de activitatea repre...anților în consiliile profesorale și senate, față de ...irea aportului acestora la soluționarea probleme... legate de buna pregătire profesională a studenților, ...plicarea în continuare a măsurilor de perfecționare ...olii noastre superioare.

...rmărind cu consecvență îndeplinirea acestui obiec... central, activitatea politico-educativă din institute ...acultăți trebuie să fie guvernată de cerința evi...țiată pregnant în Rezoluția conferinței de a con...ui eficient la formarea multilaterală a studenților, ...firmarea opiniei combative, a intransigenței și a ...itului revoluționar în întreaga activitate a aso...iilor studențești. În același timp, trebuie asigurată ...inuitatea rezolvării sarcinilor în toate domeniile ...activitate — politic, cultural, artistic, sportiv, tu...c etc.

...e asemenea, în atenția organizațiilor noastre tre... să stea îmbunătățirea activității comitetelor de ...in și cantină, exercitarea controlului obștesc, re...area operativă a problemelor social-gospodărești, ...ocuparea pentru crearea condițiilor favorabile de ...iu și viață.

— Care sînt principalele probleme înscrise pe agenda ...ucru a noului Consiliu al Uniunii Asociațiilor Stu...țești din România și cum vedeți antrenarea nemij...ă a tuturor membrilor săi la înfăptuirea programu...le activități al U.A.S.R. ?

— Biroul Executiv a întreprins un studiu atent al pro...erilor și sugestiilor formulate în conferință și a ...nizat o discuție comună cu conducerea Ministe...i Învățămîntului, în intenția de a găsi rezolvări ...rative problemelor ridicate de studenți. În această ...oadă am participat la consultările organizate pen... redactarea în formă finală a proiectului de Decret ... Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind reparti...a absolvenților de la cursurile de zi ale învăță...tului superior pentru efectuarea perioadei de sta... precum și a Hotărîrii referitoare la angajarea ...lenților în producție pe timpul studiilor. Pe de ... parte, Comitetul Executiv sprijină nemijlocit cen... universitare în aplicarea hotărîrilor conferinței ...n adoptarea măsurilor necesare pentru perioada ...diat următoare.

...esigur că atenția noastră este concentrată și asu... rezolvării sarcinilor ce intră în firescul etapei în ... ne aflăm, respectiv definitivarea măsurilor pri...l sesiunea de examene și organizarea activităților ...ntar-patriotice din vară, a odihnei și recreării ...lenților, stabilirea programului pentru tabăra tra...onală de la Izvorul Mureșului etc.

... perspectivă, pe baza hotărîrilor conferinței, Con...l va analiza observațiile și sugestiile din cadrul ...nărilor studențești, urmînd ca în vacanța de vară ...întocmim un program de activități, pe care să-l ...unem dezbaterii cadrelor de asociație participante ...abăra de la Izvorul Mureșului. În această formă, ...elaborare colectivă, programul de activități va fi ...zentat la Plenara Consiliului U.A.S.R. ce va avea ... în pragul deschiderii noului an universitar, fiind ...te toate condițiile pentru a răspunde nemijlocit ...ctivelor generale stabilite de conferința noastră. ...iectul de statut, care a fost dezbătut și adoptat în ...ferință, urmează a fi supus discuțiilor și, pe baza ...estiilor și observațiilor studenților, definitivat în... viitoare plenară a Consiliului U.A.S.R., conform ...ndatului încredințat de conferință.

...anifestînd receptivitate pentru instituirea unui ca... adecvat de muncă colectivă, care să asigure par...parea tuturor membrilor Consiliului la rezolvarea ...rativă a sarcinilor, vom proceda la constituirea ...isiilor permanente, care se vor întruni periodic ...tru a dezbate problemele pe domenii de activitate, ...ntenția de a prezenta în plenul Consiliului propu...ile și concluziile la care au ajuns. Pe de altă parte, ... acorda în continuare atenție sporită îndrumării ...crete a activității din centrele universitare pentru ...carea competentă a măsurilor stabilite de Consiliul ...S.R., în funcție de specificul institutelor și facul...lor respective.

— Cum preconizați să se desfășoare munca organisme...unice la diferite nivele ? Cum veți configura prac... cadrul unitar al activităților asociațiilor studențești?

— La această problemă am avut prilejul să mă refer ...n prima parte a discuției. A teoretiza mult în ju...ei mi se pare că ar însemna să ne facem o falsă problemă, întrucît este bine cunoscut că și pînă în prezent activitatea organizațiilor noastre s-a desfășurat în strînsă colaborare. Constituirea unei singure organizații, cu un organism de conducere unitar, trebuie să însemne în realitate menținerea și valorificarea elementelor pozitive cunoscute și înlăturarea paralelismelor nejustificate din trecut.

Comisiile comitetelor U.T.C. și ale consiliilor A.S. se reunesc în chip firesc, desfășurîndu-și activitatea în calitate de comisii ale organului de conducere unitar — Consiliul asociației sau al Uniunii Asociațiilor Studențești. Se asigură astfel continuitatea — și avem certitudinea că în condiții mult mai bune — activității noastre din institute și facultăți.

În acest cadru poate și trebuie să se manifeste mult mai activ în toate colectivele de studenți caracterul revoluționar, militant, al organizației noastre și, în același timp, să se exercite competent atribuțiile profesionale, social-gospodărești, de îndrumare a organismelor studențești din cămine și cantine, de organizare a timpului liber al studenților.

Apreciind în mod deosebit sprijinul primit din partea organelor teritoriale ale U.T.C., consider că activitatea organizațiilor studențești — ca părți componente ale organizațiilor de tineret locale — trebuie să se integreze organic în preocupările generale ale tineretului din județele, municipiile și orașele respective.

— Care credeți că este veriga principală a aplicării hotărîrilor și măsurilor impuse de Conferința U.A.S.R., „cheia" reușitei îndeplinirii cît mai grabnice a obiectivelor stabilite ?

— Premisa și garanția succeselor constă în necesitatea ca platforma de maximă responsabilitate politică și socială a studenților, care s-a afirmat plenar în conferință, să se manifeste cu aceeași pregnanță în activitatea de zi cu zi a fiecărei asociații, a fiecărei organizații de an și a fiecărei grupe de studenți. Fiecare organism studențesc trebuie să-și fundamenteze întreaga activitate pe principiul solid al eficienței, pe analiza atentă a problemelor specifice din colectivele de studenți, a oportunității tuturor acțiunilor întreprinse. Esențială este în acest proces afirmarea efectivă a anului de studiu ca verigă de bază a desfășurării activității asociațiilor studențești, ca loc și cadru în care să se dezbată și să se aprobe măsuri concrete, să se afirme inițiativa studenților și unde intransigența colectivă trebuie să reprezinte adevăratul calificativ de maturitate pentru organizație. Anul de studiu trebuie să devină principalul centru de reunire și realizare a preocupărilor studențești, înlăturînd tendința cunoscută de concentrare excesivă a activităților la nivelul institutelor și facultăților.

Se impune, de asemenea, o perfecționare a formelor și metodelor de colaborare cu organele colective de conducere a vieții universitare. În același timp, solicităm un sprijin mai substanțial din partea dascălilor noștri, în măsură să confere un plus de competență și eficiență activității asociațiilor studențești.

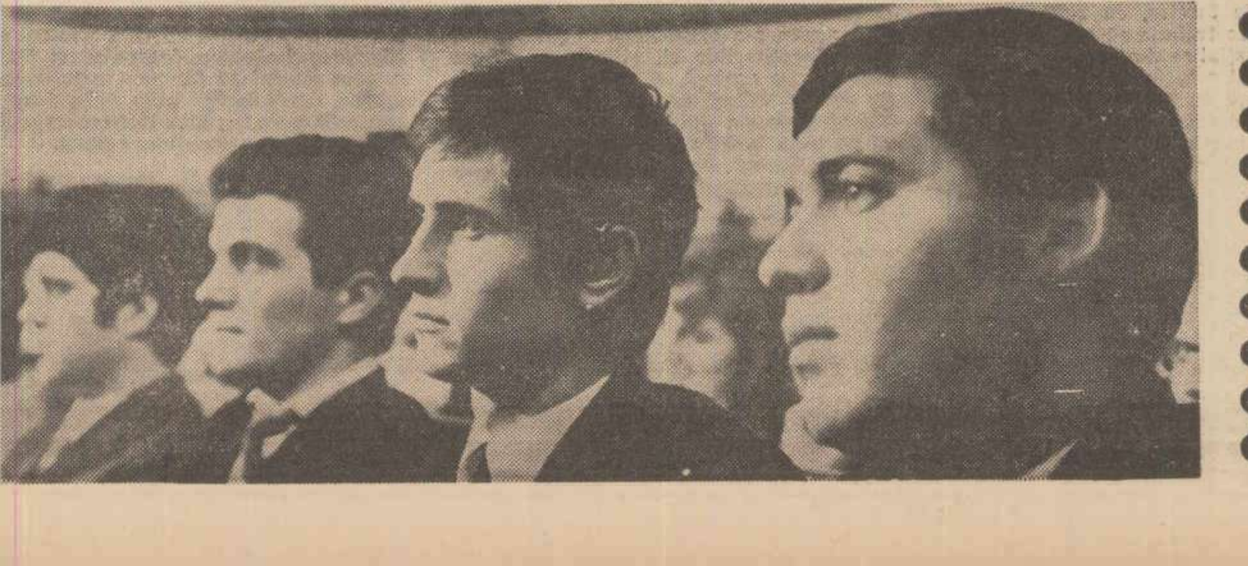
Desigur, îndrumarea de către organizațiile de partid va asigura pe mai departe orientarea judicioasă a muncii asociațiilor noastre, buna desfășurare a activității în toate compartimentele.

— Cum apreciați rolul presei studențești, al „Vieții studențești" și al revistelor de institut în creșterea conștiinței politice a studenților, în dezvoltarea simțului lor de răspundere față de principalele îndatoriri ce le revin ca tineri intelectuali, ca viitori specialiști ai patriei noastre socialiste ?

— Indiscutabil, așa după cum s-a afirmat și în conferință, presa studențească — revistele la nivel central și cele de institute — pot și trebuie să contribuie în măsură mai mare la reflectarea și cunoașterea activității studențimii patriei noastre, la fructificarea propunerilor și sugestiilor creatoare ale studenților privind aplicarea hotărîrilor conferinței, perfecționarea învățămîntului nostru superior, pe baza Directivelor C.C. al P.C.R. și a Legii învățămîntului. Este necesar ca „Viața studențească" să acorde atenția cuvenită analizei nuanțate a problemelor ridicate în conferință, să promoveze în paginile sale un cerc cît mai larg de studenți-colaboratori, să-și dezvolte legăturile nemijlocite cu centrele universitare, cu institutele și facultățile noastre.

La rîndul lor, revistele studențești din institute trebuie să reflecte direct viața și preocupările studenților, activitatea organizațiilor noastre, pentru a deveni mijloace eficiente de abordare a problemelor concrete ale asociațiilor, de formare multilaterală a studenților, de afirmare a valențelor lor creatoare.

În spiritul sarcinilor majore care stau în fața asociațiilor noastre, aș vrea să subliniez faptul că ne așteaptă o etapă de muncă intensă a cărei caracteristică principală trebuie să fie efortul general pentru pregătirea temeinică, strădania organizațiilor studențești de a contribui mai activ la configurarea personalităților studențești, la îndeplinirea hotărîrilor Conferinței U.A.S.R.

PRACTICA SUB SEMNUL MODERNIZĂRII

Dezbaterea inițiată de revista noastră pe marginea perfecționărilor ce se impun sistemului de efectuare a practicii **(vezi „Viața studențească" din 9 aprilie)**, în vederea asigurării unei pregătiri temeinice a viitorilor specialiști, a însușirii deprinderilor de a lucra în profesie, se continuă în numărul de față prin răspunsul pe care a avut amabilitatea să-l dea la solicitarea noastră tovarășul ing. **T. VOLINTIRU**, directorul general al Uzinelor „Danubiana" din București. De altfel, acest răspuns este primul dintr-o serie pe care urmează să le primim din partea conducerilor unor mari întreprinderi cărora ne-am adresat. Numărul nostru următor va cuprinde un grupaj mai amplu de intervenții la discuție, atît ale specialiștilor din întreprinderi, cît și ale studenților. Cu aceasta vom putea da o viziune de ansamblu asupra triunghiului practicii, așa cum se conturează el în contextul actual al prefacerilor prin care trece școala noastră superioară ca urmare a aplicării Directivelor C.C. al P.C.R. și noii Legi a învățămîntului. Invităm așadar, în continuare, la discuția noastră pe toți cei interesați într-o îmbunătățire neîntîrziată a sistemului de practică.

Deoarece procesul de învățămînt cuprinde în primii ani un aspect aproape pur teoretic, iar în partea a doua a facultății conținutul cursurilor, proiectele etc. apropie treptat pe student de latura tehnico-practică a activității sale de mai tîrziu, credem că în primii doi ani practica trebuie să cuprindă cît mai multe vizite în întreprinderi, pentru ca studenții să-și creeze o imagine de ansamblu asupra modului cum este organizată o întreprindere, cum pulsează viața acesteia în secțiile de producție etc. Aceasta este deosebit de util, fiindcă nu este suficientă cunoașterea doar a cîtorva întreprinderi în anii de practică, mai ales că repartizarea în producție se face de obicei în cu totul altă parte. Asemănarea întreprinderilor aceleiași ramuri și cu atît mai mult a celor ce aparțin unor ramuri diferite nu este suficientă pentru a forma o imagine, cît de cît completă, despre industria noastră.

Opinez deci ca cele două luni ale primilor doi ani de studiu să se execute sub forma vizitelor bine pregătite și prezentate de cadre de specialitate.

Practica propriu-zisă din ultimii ani cred că ar trebui să crească ca durată, în scopul îmbogățirii conținutului calitativ al acesteia. Astfel, în anul III — 2 luni ; în anul IV — 3 luni ; iar în anul V — minimum 4 luni. S-ar putea ca această sugestie să pară că grevează procesul de învățămînt și perioada de odihnă a studenților.

Pentru ca aceste perioade lungi să fie bine folosite cred că trebuie să se aibă în vedere următoarele :

1. Să fie cunoscute din timp uzinele unde se va executa practica, în colaborare cu care facultățile să întocmească programul de practică. Avantajele constau în faptul că atît uzina cît și corpul didactic vor fi obligate să se intereseze și să cunoască din timp toate aspectele problemei. În același timp, se va stabili un raport între partea practică și cea teoretică a acesteia, care este în funcție de uzină, ramură, nivel tehnic.

2. Pentru a apropia pe student în mod organizat de activitatea practică, fără a fi nevoit să lucreze efectiv, ar fi necesar să participe o perioadă din practică la activitatea colectivelor care execută studii de organizare științifică a producției și a muncii. Chiar dacă nu poate participa la întregul studiu, totuși datele ce trebuie să le furnizeze îl obligă la observații măsurate, care incumbă o răspundere și care pot fi verificate apoi de calculele ce le execută colectivul respectiv.

3. Pentru a activiza practica și mai mult, cred că studenții ar trebui să fie stimulați în culegerea unor date pentru întocmirea de proiecte pentru anul următor. Aceasta ar crea obligații cadrelor didactice, nevoite să cunoască mai mult uzinele respective, pentru a fi în măsură să acorde îndrumarea cuvenită la executarea proiectelor.

4. Uzinelor le revine obligația ca în perioada practicii să degreveze complet de sarcinile de serviciu pe responsabilul cu îndrumarea studenților, munca acestuia fiind apreciată după rezultatele practicii. Nu este deloc un sacrificiu pentru uzină, dacă ne gîndim la contribuția viitorilor ingineri care la vremea studenției nu au efectuat o practică formală.

5) Practica din ultimii ani fiind de o durată mai lungă, trebuie găsită o formă de cointeresare, în sensul că rezultate bune cumulate în practica din ultimii 3 ani să dea posibilitatea reducerii corespunzătoare a perioadei de stagiarat.

6) În perioada stagiului, uzina împreună cu facultatea să ofere și posibilități de excursii, vizionare de spectacole etc. (mai ales în localitățile mai mici).

Considerăm că în organizarea practicii ar fi util să se pună accentul pe caracterul formativ al studentului, de creare a unui mod de gîndire și însușire a unor principii de organizare, iar nu de acumulare a unui volum cît mai mare de cunoștințe mărunte, trecătoare și valabile unui număr redus de uzine.

Străduindu-ne să ne aducem modestul nostru aport la rezolvarea unei probleme atît de complexe ridicate în revista „Viața studențească", dorim din toată inima să se ajungă la concluzii cît mai eficiente, chiar dacă acestea vor avea inițial un caracter experimental.

OMICRON

STRĂINUL DE LÎNGĂ TINE

PROCESUL VERBAL AL UNEI NOPȚI DE AFACERI

Cluj. În seara zilei de 27 februarie, la o masă în restaurantul Continental, un comis-voiajor cam sărăcuț, în trecere prin România ,încheie, cu doi elevi la o școală financiară din oraș și o studentă de la Filologie, o afacere de un tip special : în schimbul a cincizeci de șilingi și o masă ușoară la restaurant fata va petrece o noapte cu micul comerciant.

Lucrurile se aranjaseră astfel : ceruse unui chelner o relație pentru o femeie oarecare. Acesta l-a pus în legătură cu Ursu Dan Pavel și Alexandru Bere, cunoscuți mediatori pentru treburi de soiul ăsta. Cei doi au „lucrat" prompt. I-au făcut cunoștință cu M. B., studentă în anul II al Facultății de filologie, Universitatea Cluj. Au mers la cofetăria Expres, să se înțeleagă. Ea ar fi vrut, pentru farmecele sale de o noapte, ceva obiecte de valoare. Au căzut, totuși, de acord să se întîlnească seara și să reia discuția, pe bani.

Din cine știe ce motive, ea nu a venit la locul și ora hotărîtă. Puțin uimit, întrucîtva ambiționat, micul comis-voiajor reface jocul cu telefoanele și, după o oră, el, client de astă dată, și cei doi, impresari pentru „ocazii nostime", se îndreaptă către căminul de fete unde M. B. obișnuia să doarmă în zilele în care nu dormea prin alte locuri. Se înțelege, o treabă de inimă albastră nu are haz fără o mașină, fie ea și de mîna a doua, fără un vin bun și, astfel, cei trei, interesați în chip diferit în întîmplare, vin cu o mașină mică și o scot spectaculos din cămin pe ea, interesată, cum se va vedea, într-un fel aparte.

În procesul-verbal al nopții, scris la miliția municipală, nu se menționează unde s-a pierdut, pe drum, Alexandru Bere.

La hotelul Central ajung doar trei. Ursu Pavel Dan, dispecerul, așteaptă în hol. M. B. urcă sus și, în cîteva minute, candidul client descoperă că, de fapt, „aventura" se încheie repede, mult prea repede, și, în plus, trebuie să rezolve o situație neașteptată : ea se simte rău și cere să cheme un doctor. Descumpănit, îmbrăcat sumar, el coboară în hol, unde îl află pe Dănuț. Îi explică nenorocirea. Dan e calm. Lungește vorba, îl asigură că nu e nimic grav și că ar fi de datoria lui, la urma urmei, să alerge după un medic. Dar, subit, M.B. și-a revenit, coboară pe scări repede și-l roagă pe micul ei partener, care, oricum, poate fi mulțumit pentru cît a plătit, s-o ierte, să-i scuze regretabila indispoziție.

Dănuț o conduce, cavaler desăvîrșit, pînă la cămin și aranjează cu portarul să treacă cu vederea întîrzierea.

ÎNAPOI, ÎN DIMINEAȚA ZILEI DE 27 FEBRUARIE

Dacă socotim că primul răspuns pe care l-am primit de la colegii ei, de la cei care o cunoșteau sau aveau toate motivele să încerce s-o cunoască, primul răspuns pe care l-am primit „după", cînd știau cu aproximație cam ce se întîmplase, reprezintă esența a aceea ce gîndeau ei despre omul din apropiere, ar însemna să facem portretul lui M. B., pentru dimineața zilei de 27 februarie. astfel :

O fată deșteaptă, frumoasă, secretă, complicată, o fată bună, o colegă care nu a deranjat pe nimeni.

Ce știau, totuși, colegii, ca să compună un astfel de portret ? Știau că, deși e deșteaptă, a terminat anul cu media 6,22, cu jumătate din examene salvate în toamnă, in extremis. Că a primit un avertisment pentru absențe nemotivate de la cursuri, că lipsește nopți întregi de la cămin și umblă însoțită de oameni a căror profesie e, de ani de zile, strada. Mai știau că în sesiunea din iarnă a anului II s-a prezentat numai la un examen, pe care nu l-a luat. Și alte asemenea mărunțișuri, care, evident, nu-ți dau dreptul să adaugi nici o trăsătură în plus portretului amintit.

Monica Marcu, o colegă, cu care am încercat un dialog etic pe marginea faptelor, ne mărturisește limpede : „Nu pot să ascult aceste lucruri, e mai bine pentru toată lumea să nu aflăm amănunte". *O alta, Irina Ostalosz, crede că dacă M.B. s-ar reîntoarce în grupă, colegii ar ști să păstreze o anume discreție amicală educativă* „și asta ar fi soluția cea mai bună".

„A te amesteca în viața unui om, a-i indica principii după care să-și construiască personalitatea este, înainte de orice, o jignire".

E părerea secretarei asociației studențești pe facultate. Aurelia Selejan, părere exprimată clar și sever în discuția pe care i-am propus-o. A mai adăugat că lucrurile ar trebui lăsate să se desfășoare normal, fără intervenția nimănui.

Am accentuat pe calitatea de educator a unui viitor profesor. Am cerut în scris părerea secretarei organizației studențești. A revenit asupra primei idei, dîndu-ne de înțeles, cu subtilitate, că scrie doar ce trebuie să pună pe hîrtie și numai parțial ce simte :

„...dar cînd o astfel de viață are tangențe directe cu noi și urmașii noștri, cînd ea afectează undeva spiritul nostru și distruge parțial un sistem de gînduri și sentimente care corespunde normelor cele mai elementare de conduită civilizată, intervenția noastră în viața acestui om e o necesitate socială, umană".

PROCESUL UNEI GRUPE

Am prezentat procesul-verbal al cazului întocmit la miliția municipală cîtorva studenți de la Filologie și de la alte facultăți din Cluj. Transcriem punctul lor de vedere.

Mihai Zaharia (Filologie) : *„Întrebările pe care ți le pui mai întîi, chiar dacă omul ți-ar fi necunoscut, sînt acestea :* Cum de a fost posibil ? De ce a făcut-o ? N-a mai știut nimeni cu ce se ocupă ?

În cazul M.B. se impune de la început o evidență. Ea nu a avut prieteni printre colegi. Sînt cunoscute, totuși, lungile perioade — zile și nopți, cînd nu era văzută nici la cămin, nici la facultate. Evident, nu s-a inspirat din întîmplările grupei. Să zicem că asta ar sugera ideea să nu ne neliniștim peste măsură. *Dacă un coleg nu se simte bine într-un colectiv, dacă-l refuză, e tot atît de evident că nu e vinovat în întregime doar colegul".*

Cornel Nicolescu (Filologie) : *„Fiind vorba de un lucru ieșit din comun, orice opinie are greutate de verdict. Vina ei este în afară de discuție. Problema se pune însă așa :* dar vina noastră, unde începe și unde se sfîrșește ? Ea a fost sancționată pe linie de organizație și învățămînt. Dar noi ce sancțiune am primit ? Cred că nici acum, cînd întîmplarea pare rezolvată, nu e prea tîrziu s-o luăm de la început și să vedem ce se alege din om și nu cum trebuie povestită sancțiunea celor care se interesează de punctul nostru de vedere".

Viorel Chișiu (Medicină Veterinară) : *„M.B. e vinovată și în viață trebuie să suporți consecințele răului pe care-l provoci. Ceva însă mă neliniștește. Iată, eu sînt străin de grupa ei și nu sînt neutru. Bun sau rău, îmi scriu gîndul. Înseamnă că asimilez învățămintele și-mi verific justețea moralei mele. Mă neliniștește „neutralitatea" colegilor de grupă. Ei sînt studenți la filologie, obișnuiți cu figurile de stil, dar această atitudine e o figură de stil regretabilă".*

Trei studenți comentează faptele în scris și semnează cu inițială : F. C. (Facultatea de studii economice, anul IV), V B. (Biologie-geografie, anul III) și T.M.B. (Matematică-mecanică, anul III). Justificarea acestei discreții ne-a fost formulată astfel : ne cunoaștem bine colegii. Ar fi dat un răspuns nu prea diferit de al nostru. Am numit în principal anul și facultatea, făcîndu-ne purtători de cuvînt pentru toți.

Cele trei răspunsuri :

F. C. — „Sînt două probleme la care trebuie să ne gîndim. În primul rînd, cum a început cazul M.B. ? Nu cumva a intrat într-un cerc vicios ? Nu cumva continua să trăiască incert, pentru a-și ascunde tocmai greșelile pe care cei doi gangsteri locali le șantajau ? Este uimitor cum s-a considerat în planul doi rolul însoțitorilor ei, știindu-se că au fost mereu aceiași. *A doua problemă : ce fel de colegi are M. B. ? Cum au trecut aproape doi ani de facultate și ei nu s-au luat în serios ? Se poate interveni înainte de a fi prea tîrziu. Am această convingere".*

V.B. — *„Din cîte am aflat, părinț*
lui M. B. îi trimiteau mulți bani. Poa
prea mulți și din această cauză ave
nevoie de tot mai mulți. Credeam că
jurul unor astfel de întîmplări se fa
prea mare zgomot și că adevărul e î
totdeauna altul. Dar iată un fapt m
dur decît orice poveste. Nu cred că r
putea fi descoperit înainte de a ajun
la capăt. Nu cred că tot ce știu coleg
ei despre relațiile dintre oameni se r
duce la ceea ce spune secretara asocia
ției studențești pe facultate : să nu r
amestecăm unii în viața altora. Chi
să nu vrem și tot sîntem obligați s
facem. Și asta destul de des".

T.M.B. — „La vîrsta de 22 de ani
la calitatea inteligenței unui student
anul doi nimic nu e definitiv și de n
refăcut. Cred în fondul bun al omulu
cred în colegii mei. Excluderea din o
ganizație și din facultate e o soluție, da
e cea mai comodă. Aș vrea să știu, pr
intermediul revistei VIAȚA STUDEN
ȚEASCĂ, care sînt celelalte idei, soluț
luate în discuție de comitetul organiza
ției, de colegii ei, de conducerea facu
tății. Nu avem dreptul să abandonă
un om, ca pe o haină uzată, înainte de
fi făcut totul pentru cunoașterea și edu
carea lui. Regulamentul universitar
regulament și trebuie respectat. „Cazu
propriu-zis e și al grupei, mai înainte d
a fi al lui M.B.".

Revista noastră, fără a fi întrutot
de acord cu punctul de vedere exprima
de T.M.B., subscrie la sugestia studentu
lui din anul III al Facultății de mate
matică-mecanică din Cluj. Lectura unc
pagini scrise de cei ce s-au ocupa
efectiv de analiza și judecata acestei în
tîmplări ar fi mai plină de interes dec
textul cu relatarea faptului însuși. L
așteptăm spre a le încredința tiparulu
Ar fi niște „confidențe" de un fel
totul aparte, cu efecte directe în viit
unui om și a colectivității în care tră
iește și muncește.

★

Recitind o dată, de două ori cele con
semnate pînă în acest punct păstrăm u
amar sentiment de contrarietate. Ceva n
merge. Prea este clar și rușinos faptul
mult prea naive reacțiile și judecăți
celor ce-l analizează public. M.B. a tr
cut cu grosolănie marginile increder
universitare și umane și cu toate ace
tea colegii sînt blînzi, caută „căi de în
dreptare", în tradiția unei îngăduin
dulcegi, plină de pericole.

Ne întrebăm în ce fel ar judeca băieț
„greșeala" prietenei sau soției, descope
rind cum își cîntărește și își vinde farm
cul pe bani, direct sau prin amabilitate
unui intermediar. Cît de blînzi ar fi
Cam cum ar crede ei că o pot ajuta să
îndrepte ?

Problema cunoașterii, a într-ajutorăr
colegiale se pune ceva mai bărbătește
să ne cunoaștem astfel încît să preve
dem evoluția fiecăruia, să nu fim obl
gați la rușine și umilință neașteptată.

Hotărîrea decanatului nu a închei
această „aventură de dragoste" și c
mizerie omenească. Părerea noastră est
că procesul adevărat începe acum. Rost
acestor pagini să fie pentru tulburare
apelor, acolo unde, prin nehotărîre
pripeală, trebuiau să se liniștească și să s
reașeze într-un anonimat comod.

Tudor OCTAVIAN

7 arte 7 zile 7 arte 7 zile 7 arte 7 zile

7 arte 7 zile

„UN OM AL VREMII NOASTRE, UN ROMANTIC"

Și totuși, în ciuda implacabilei realității a morții săvîrșite sub ochii noștri, cutremurător și neașteptat, în urmă cu cinci ani, nu ne-am mira deloc dacă, chiar la una dintre șezătorile literare care i se dedică, Mihu Dragomir, poetul marilor amplitudini lirice, animatorul literar generos și prietenul de neînlocuit, ar poposi în mijlocul nostru și cu vocea lui vibrînd de o dogoare sinceră, comunicabilă, ni s-ar adresa firesc :

> Iubesc cît laolaltă toți iubiți
> Deși-s nisip în vuetul gigantic ;
> Sînt tot așa, prieteni, cum mă știți :
> Un om al vremii noastre, un romantic.

Atît de mult, în toți acești ani ai absenței sale fizice, l-am simțit spiritual prezent în permanență, nu numai prin avalanșa de inedite — cu toate dîndu-ne o dimensiune nouă, surprinzătoare a poeziei sale — ci și prin perpetuarea cotidiană a acelei părți din ființa sa fascinantă, pe care a investit-o în noi, în fiecare, prietenii lui direcți sau indirecți. Fenomenul e pe deplin explicabil, cînd este vorba de amintirea unui poet a cărui viață și operă s-au întrețesut organic în întreaga noastră constituție spirituală, în legătura noastră telurică cu tot ce aparține acestui pămînt, în umanitatea specifică oamenilor de pe acest pămînt, în aderența noastră intimă la tot ceea ce s-a realizat și se realizează pe acest pămînt sub zodia socialismului, în deschiderea noastră largă de inimi și inteligențe către orizonturile lumii și ale Cosmosului. Poezia lui Mihu Dragomir, autorul „Strunei fulgerelor" și al „Întoarcerii armelor", rapsodul „Odei pămîntului meu" și vizionarul din „Stelele așteaptă Pămîntul" e, în imensitatea intimă a ființei noastre, un strop de mortar scump, care, alături de marile moșteniri ale strălucitei noastre culturi, dă trăinicie și suflu romantic trăirilor noastre cele mai alese.

Cu toate că Mihu Dragomir, la vîrsta cînd a murit, trecea drept un poet cu o personalitate matur și puternic constituită, cu un loc bine definit în contextul liricii contemporane, din anumite puncte de vedere, după moartea atît de tragică și de prematură a lui Nicolae Labiș — dispariția sa reprezintă una dintre cele mai mari pierderi pentru generația tînără de poeți. Și aceasta nu atît pentru faptul că sensibilitatea sa poetică, inspirația sa vibrau cu o rară prospețime la nou, cît pentru inestimabila contribuție pe care și-a adus-o ca descoperitor („căutător de comori" — cum se intitulează una dintre poeziile sale dedicate unor tineri debutanți) și îndrumător în afirmarea unei întregi pleiade de scriitori tineri.

Ca unul care am beneficiat de calda lui solicitudine, de încurajarea și discernămîntul veghei sale literare și am avut și prilejul totodată ca redactor să fiu părtaș la această generoasă strădanie a sa de a-l întîmpina pe fiecare posibil poet cu „pîinea și sarea celei mai curate prietenii", nu pot să nu-mi amintesc cu bucurie de afecțiunea deosebită ce o nutrea pentru studenți.

Interesul său pentru studențime nu se limita numai la cei ce băteau la porțile poeziei, ci la studenți în genere, ca viitori oameni de cultură ai țării. Era aceasta poate și un reflex al nostalgiei pentru studenția sa plină de elanuri, dar întreruptă în mod brutal și dureros de năvala besmetică a războiului, împotriva căruia avea să scrie, mai tîrziu, unele din cele mai zguduitoare și mai realiste pagini de literatură.

Unul dintre colegii noștri, Ion Andreiță de la „Scînteia tineretului", pe atunci încă student, își amintește că una din ultimele incursiuni de scriitor-publicist ale lui Mihu Dragomir, colaborator frecvent al presei de tineret, s-a produs într-o seară de martie la casa de cultură și la cluburile studențești din Capitală.

Dar cîte asemenea fapte nu ne reînvie în memorie imaginea scriitorului atît de intim legat de tot ce ținea de renașterea socialistă a patriei, renaștere căreia el i-a fost unul dintre cei mai plini de dăruire și inspirați rapsozi. Laitmotivul uneia dintre poeziile sale — „Sînt și de-aici" — era desigur pentru Mihu Dragomir una dintre coordonatele principale ale operei și conștiinței de poet comunist. Nu putem, de aceea, la cei cincizeci de ani, care i-ar fi împlinit în aceste zile și la cei cinci ani de la prematura sa dispariție din tumultul creației noastre, decît să-l evocăm cu un sentiment de profundă îndatorință, pentru toate acele daruri cu care ne-a îmbogățit sufletul și spiritualitatea noastră, cu sentimentul regretului că marea lui înzestrare de inteligență și sensibilitate nu-și mai continuă luminoasa înflorire.

Niculae STOIAN

Cum se debutează

Un debut superior e întîmpla-
rea rară și trebuie primit cu tot
ce socotim mai bun în inteli-
gența noastră. O astfel de în-
tîmplare deosebită e prima ex-
poziție personală a lui *Ion Gînju*, la sala Kalinderu.

Despre finețea percepției sale, despre pregătirea foarte sigură pentru pictura de șevalet am mai scris, cu prilejul unei manifestări de an studențești. Acolo, în contextul bătăios, unde se mima bine și în forță diferite atitudini estetice, pînzele lui nu puteau decît să piardă, să fie stînjenite de vecinătăți.

Ion Gînju pictează pe suprafețe mici și din acest motiv, dar și din altele, putem considera lucrările sale operă pură de șevalet, gîndindu-ne la micii maeștri flamanzi și la aventura intimă a acestora. Celelalte motive sînt : culoarea strălucitoare, grațioasă, cu surdină și delicii de anticar bătrîn, faptul că, deși unitară, tehnica sa nu poate fi judecată pentru toate tablourile deodată ci în funcție de motiv și de realizarea lui. E surprinzător curajul unui pictor tînăr care preferă o stare de anacronism personal și deschis — anacronism, adică împotrivire la val, ambiția de a-ți păstra și cultiva întîrzierea în folosul adevărului propriu, unic, gustul unicității deci — într-un timp în care foarte mulți artiști tineri se grăbesc să semene cu un nimeni festiv, de moment. Excepțională e grafica sa, în fond tot pictură, fiindcă deosebirea între pictură și celelalte modalități ale imaginii nu se face, nu trebuie făcută prin calitatea și prezentarea pigmentului.

Ne bucură alegerea revistei „Amfiteatru", care a acordat premiul anual pentru pictură lui Ion Gînju.

O. TUDOR

„Prețul"

de Arthur Miller

De la anorganic la spiritual, de la obiecte la conștiință, A. Miller evaluează și acordă un „preț" unei lumi restrînse, particularizate geografic și politic. Un trecut, clasat sub formă de mobilă stil, este sortit demolării și un prezent, cel al personajelor : **Victor Franz, Esther** și **Walter**, construit pe schelet fals, se demolează sub ochii noștri.

De fapt, banii sînt explozibilul care minează cele trei existențe, pe fiecare însă într-un mod propriu structurii sale. Astfel, Victor este victima directă a lipsei de bani, Walter e înrobit spiritual lor, iar Esther îi dorește ca soluție pentru o existență mai puțin precară. Cel care s-a luptat corp la corp cu banii, pe viață și pe moarte, dar cu abilitate de acrobat, a fost înțeleptul Solomon. În fond, A. Miller se încadrează perfect în tematica universală a teatrului contemporan. Numai că uzează de instrumente, am putea spune, clasice, pe principii aproape aristoteliene. Este această piesă un fel de caligrafiere dramatică, cu litere perfect egale, care nu necesită expertize grafologice. În scenă apar, foarte clare, foarte explicite ca sens, obiecte vechi, dintr-o lume apusă, oameni actuali, dintr-o lume încă vie, dar care se descompune la lumina rampei.

Spectacolul **Teatrului Mic**, în viziunea lui **Crin Teodorescu**, oferă o caligrafiere în spiritul unei fidelități față de autor, pe care l-am văzut ostil oricăror violentări artistice. Mai mult decît atît, mîna liberă acordată actorilor contribuie la evitarea oricărui șoc regizoral. Excelenta distribuție potențează, în rolul lui Victor, forța dramatică, vigoarea interpretării lui **Ion Marinescu**. Trăiește pe scenă un Victor, pe rînd, tandru, frămîntat, disperat, dezlănțuit din disperare, apoi înfrînt, strivit, capitulat. Sînt nuanțele vîrf, pe care Ion Marinescu le leagă discret, cu imperceptibile treceri de la umbră la lumină, cu un colorit dramatic trecut de la cele mai intense tonuri pînă la acel „sfumato" al trăirilor sufletești. Pilon de susținere al dramei, eroul, în reprezentarea lui Ion Marinescu, drămuiește fiecare pas al prăbușirilor interioare ale tuturor partenerilor, pentru a nu se pierde semnificația fiecărei trepte. Walter are în **Ionescu Gion** pe interpretul rafinat, pe actorul nuanțelor intelectuale și al unei distinse prezențe scenice. De aceea, partitura personajului, construită pe replică inteligentă și vag subversivă, se îmbogățește, demonstrînd luxuriante construc-

ții din cărți de joc, seducătoare sofisme.

Derutantă la început, aparent exterioară personajului, realizarea **Doinei Tuțescu** — în rolul Estherei — materializează încă o dramă umană, cu mijloace artistice expresive și necesare. **Tudorel Popa**, în rolul misitului Solomon, am putea spune că aureolează această distribuție. Se pot scrie multe despre modalitatea artistică la care s-a oprit. Este suficient, însă, de remarcat perfecta transfigurare fizică, masca exterioară efectuată la detaliu, luminată din interior de bogate nuanțe. Pe muchie de cuțit, între comedie facilă și melodramă, personajul ar fi putut sucomba într-una din ele sau în amîndouă dacă Tudorel Popa n-ar fi avut meritul unei dozări aproape farmaceutice.

Ștefan Hablinschi reduce decorul la mobilier și recuzită, construind totul pe principiul unei ordini a dezordinii. Iar piesele sînt de așa manieră alese, încît nici un obiect, nici un ornament să nu facă replica să ricoșeze, ci să o primească, s-o facă să adere la el. Să se suprapună, în cele din urmă, praful lui presupus.

Toate acestea însumate, regizor, scenograf, actori, îl oferă spectatorilor pe Miller exact, autentic, iar senzația estetică la căderea cortinei este aceea a perceperii unui corp rotund, a unei sfere perfecte, în care se răsfrînge, cînd exact, cînd deformat, o lume, o epocă, o filozofie. Și pe care se lunecă mereu, din imposibilitatea unei soluții, a unui răspuns, a unei rațiuni de a exista mai departe.

LIDIA POPIȚA

Vîrstele omului

Ultima realizare a studiourilor noastre — **„Vîrstele omului"** (scenariu și regie : Alecu Croitoru), impune spectatorului un sentiment amar de insatisfacție. Din două motive. Generozitatea ideii care structurează filmul — rostul esențializat al vieții, al vîrstelor umane se pierde în drumul spre ecran în descriptivism etnografic. Lipsa unei autentice viziuni cinematografice, apropie filmul lui Croitoru tocmai de ceea ce autorul a vrut să evite : documentarismul acanjat și subliniat cu prea multă ostentație pentru a mai reține amprenta lirismului și filozofiei populare. Copilăria, tinerețea, maturitatea și amurgul vîrstei sînt traversate într-un splendid peisaj, cu rare acolade anecdotice, fără cuvinte, fără întîmplări definitive în fața continuității vieții. Alter ego-ul fiecărei perechi este substituit, urmărindu-se un infinit ciclu al decantărilor spirituale. Însă tocmai acestea sînt pierdute într-o metaforizare excesivă, iar uneori par a fi total ignorate. Larga disponibilitate a filmului-poem implică o solidă și argumentată cunoaștere a obiectului. Se recunosc în multe secvențe ambițiile autorului în exprimarea simbolurilor, ce trebuie să stabilească o legătură organică între personajele aflate într-un iremediabil proces temporal și forțele naturale — apa, vîntul, focul ce perpetuează tainele cîntecului, tristeților, înțelepciunii. Însă, deși localizarea este evitată, atît în spațiu cît și în timp, nu de puține ori se ajunge la o înregistrare de momente folclorice din care ideea călăuzitoare este exilată, cineaștii lăsîndu-se furați de frumusețea plastică a momentului și nu de aprofundarea aspirațiilor diverselor vîrste. Echipa de jocuri din Salva pare a oferi un excelent număr etnografic și nu sublinierea unui simbol esențial cuprins în datini. Ferindu-se de idila bucolică, Alecu Croitoru încearcă balada aspră și puternică a dorului românesc, din păcate de multe ori subminată chiar de accente facile (dansul în care vîrsta se metamorfozează). Totuși, filmul este un pas, e drept timid, spre apropierea acelui cinematograf-total, ca instrument de cunoaștere și de reprezentare al unor idei, ce pînă nu de mult timp ar fi putut pare afilmice. Lecția lui Serghei Paradjanov, cu ale sale „Umbre ale strămoșilor uitați", nu trebuie neglijată și în același timp apropierea cineaștilor noștri de folclor nu trebuie continuată prin latura estetizantă a unei viziuni monocorde. Participarea tuturor virtualităților filmice în exprimarea unui univers de o mare profunzime implică și o exigență sporită față de propriile posibilități. Nu aspectele fotogenice, frumusețile cromatice ale casimanului sau labilitatea unui argument pot atinge cu adevărat profunzimile filozofiei populare, ci inspirația arzătoare și obsedantă a creatorului susținută de libertatea de invenție și compoziție, pe care numai a șaptea artă poate s-o împlinească. Pintilie ne promisese o fantastică baladă a spațiului mioritic. Pe cînd ?

CĂLIN STĂNCULESCU

APRILIE, LUNA FESTIVALURILOR

VENIŢI, PRIVIGHETOARE

După „Mărţişorul studenţesc" timişorean, centrele universitare Cluj, Iaşi, Tg. Mureş, Craiova, Bucureşti au devansat anotimpul calendaristic, capricios şi îndelung aşteptat, cu o avalanşă de „primăveri" studenţeşti, festivaluri cu complexe obiective culturale (artistice, ştiinţifice, sportive) intrate în tradiţia fiecărei Alma-Mater.

La Cluj ediţia a patra a Primăverii studenţeşti a polarizat timp de aproape două săptămîni apreciatul potenţial artistic al studenţimii într-o varietate de manifestări demnă de o bienală pe ţară. Buna organizare (au existat însă şi aici note false), spiritul de obiectivitate al juriului în aprecierea eforturilor unanime au încununat la 20 aprilie cu numeroase premii şi menţiuni o profundă varietate de preocupări. Primăvara spirituală a studenţimii clujene s-a bucurat, în afara unor înalte aprecieri ale corpului didactic, fapt ce reliefează relaţia student-profesor într-o lumină nouă, de prezenţa în juriu, ca preşedinte de onoare, a academicianului Constantin Daicoviciu.

La Iaşi pulsul festivalului s-a desfăşurat sub semnul cinstirii unui eveniment de seamă în viaţa culturală a întregii ţări: centenarul „Gh. Asachi". Pregătit cu entuziastă devoţiune de studenţii Institutului politehnic ce poartă numele marelui cărturar moldovean, festivalul „Gh. Asachi" a cuprins meritoase realizări, atît din domeniul artistic, cît şi din cel ştiinţific şi sportiv. De călduroase primiri s-au bucurat, atît la Cluj, cît şi la Iaşi, invitaţii altor centre universitare, atît din ţară cît şi din străinătate, care au contribuit prin spectacolele prezentate la adîncirea relaţiilor între institute, între studenţi. La Bucureşti ediţia 1969 a acestor manifestări, în care dăruirea, pasiunea, originalitatea şi fantezia s-au îmbinat de multe ori pentru a certifica încă o dată maturitatea forţelor artistice studenţeşti, a debutat cu cîteva frumoase succese. Însă la Bucureşti amploarea mişcării artistice impune pregătirea minuţioasă a unor faze preliminare care să filtreze încă de la nivelul facultăţilor valorile autentice de simple acte de prezenţă. Este necesar, de aceea, pentru a autentifica o manifestare de mare efervescenţă creatoare, cum este un festival de artă studenţească, ca punctul de plecare să nu-l reprezinte provizoratul, tributar diletantismului, ci seriozitatea unei munci pasionate şi pasionante, care să conducă la bucuria plenară a succesului. Şi în această muncă spiritul critic, obiectiv, trebuie să pregătească o pepinieră a talentelor apte să continue valorile culturii naţionale pe cele mai diverse planuri. Dimensiunile succeselor pot şterge micile defecţiuni, în acelaşi timp invitînd la o mai atentă pregătire a ediţiilor viitoare.

Creaţiile originale din nou pe primul plan

Orchestra Casei de cultură a studenţilor „Gheorghe Gheorghiu-Dej" a prezentat în faţa unui mare număr de studenţi, un spectacol de muzică uşoară, cuprinzînd creaţii originale ale interpreţilor, textierilor şi memorilor formaţiei. Cu acest prilej am putut remarca o dată în plus calităţile vocale ale lui Doru Munteanu, Sanda Sintu, Delia Lucaciu, Ion Dican, Octavian Cadia care au interpretat melodii originale, precum şi texte semnate de Erik Moniak, laureat al atitor ediţii ale festivalului, Gabriel Mărgărint (autorul orchestraţiei a 2 piese de jazz); spectatorii au mai avut, de asemenea, ocazia fericită a contactului cu elevata interpretare a lui Tamaş Gabriel, fidel transpunător în sonuri a muzicii lui Albert Gheorghe, din anul IV Conservator. Aceleaşi vii aplauze au răsplătit eforturile Monicăi Bozac, anul III Fizică, interpreta a 2 excelente melodii proprii cu acompaniament de chitară. Reţinem, dintre melodiile prezentate, „Primăvara studenţească", „Amintiri", „Omule, viaţa ta", „Inimă de clown", „Toamna", „Singurătate" ş.a., care probabil vor trece cu succes peste toate etapele lansării, consacrînd definitiv numele studenţilor-interpreţi enumeraţi mai sus. Nu putem să nu relevăm prezentarea spectacolului realizată de Paul Prună şi Florin Boteanu, care a constituit un liant fericit pentru numerele din program.

Echinox — o nouă postură creatoare

Cea mai plăcută impresie (consider eu ca simplu spectator) a fost produsă în cadrul ediţiei a IV-a a „Primăverii studenţeşti" clujene de montajul „Capriciu" al studioului de teatru studenţesc „Echinox" în regia studentului Radu Piciu (scenografia Gheorghe Pogan).

Montajul a cuprins versuri inteligent alese din poezia lui Marin Sorescu, surprinzînd cîteva ipostaze ale existenţei umane în momentele cruciale ale vieţii (naştere, război, dragoste). Spectacolul a creat o atmosferă intimă pentru receptarea poeziei, subliniată energic de mişcarea scenică şi efectele de lumină.

Dinamica ideilor poetice îmbinată armonios cu montarea scenică a adus interpreţilor aplauze şi premii (locul I), precum şi premiul festivalului pentru regie decernat studentului Radu Piciu.

„II" şi „Pantomima"

Student al Conservatorului „Gheorghe Dima" din Cluj, Radu Ţuculescu este autorul şi regizorul unor apreciate „partituri" scenice, spectacolul prezentat recent în sala mare a Casei de cultură a studenţilor fiind răsplătit cu îndelungi aplauze. „Generozitatea" publicului vădeşte faptul că autorul a reuşit să înlăture obstacolul care s-ar fi putut crea din neînţelegerea demonstraţiilor de virtuozitate şi fantezie, actoricească şi regizorală, a spectacolelor de pantomimă. Dificultăţile, pe care el însuşi le creează, din plăcerea de natură pur artistică de a le învinge, ţin de domeniul unui public nu întotdeauna receptiv la acest gen de manifestări de artă. Radu abordează însă cu curaj modalităţi teatrale dificile, de la piesele scurte pînă la pantomimă, folosind metafora plastică de o sugestivă concreteţe, transpusă printr-o gestică largă, expresivă, patetică, dar nu teribilistă. De aici osmoza dintre scenă şi sală, transmisă prin fluxul continuu al creaţiei, acea inefabilă legătură actor-spectator, purtătoare în sine a valorii artistice.

„Cromatic" — o formaţie care confirmă

Spectacolul formaţiei de muzică uşoară „Cromatic" (Institutul medico-farmaceutic Cluj) a făcut o surpriză plăcută publicului care a umplut pînă la refuz sala de spectacole: melodia „Stop", dedicată celei de a IV-a ediţii a festivalului „Primăvara studenţească". Profităm de pauza dintre cele două părţi ale spectacolului pentru a închega în fugă o discuţie cu conducătorul formaţiei: studentul Sorin Tudoran.

Intrebare: Cîteva cuvinte despre istoricul formaţiei.

Răspuns: Dacă putem vorbi de un istoric. Formaţia a luat fiinţă în 1966, sub o zodie norocoasă, se pare.

Intrebare: De ce?

Răspuns: Pentru că în răstimp de trei ani am obţinut succese deosebite, printre care aş sublinia: locul întîi şi titlul de laureat al festivalului „Primăvara studenţească" ediţia 1968.

Intrebare: Planuri de viitor?

Răspuns: În primul rînd un loc fruntaş în palmaresul festivalului, loc pe care consider că-l merităm; bineînţeles că arta rămîne la aprecierea juriului. (N. n. — formaţia „Cromatic" a obţinut locul II). În al doilea rînd, să ne afirmăm în cadrul unor spectacole pe care le vom susţine în ţară

Stop — cadru

Expoziţia de artă fotografică, din cadrul „Primăverii studenţeşti" ne-a prilejuit contactul cu unul din cei mai înzestraţi artişti amatori clujeni. Posesor al unui limbaj particular, cunoscînd diversele tehnici de realizare a peliculelor fotografice, studentul politehnist Mircea Albu ne prezintă 51 de montaje, reportaje şi naturi moarte într-o tratare personală, demonstrînd o diversitate stilistică apreciabilă. Lucrările expuse, de la fotografiile-basorelief pînă la diapozitivele color, vădesc acelaşi lirism învăluitor (v. „Geneză", „Ondine", „Hyperion", „Solitudine"), cu o uşoară notă de umor (v. „Ştrengarii" din ciclul de fotografii despre pisici)

Reversul medaliei — o gală de scurt-metraje

PRO	CONTRA
Ion Cristoiu	Comisia de organizare a festivalului „Primăvara studenţească"

„Răzbunătorii" *

(N. B. * — film pe răspunderea organizaţiilor care s-au preocupat de buna desfăşurare a festivalului).

O producţie a Casei de cultură a studenţilor din Cluj.

Regie: se mai caută încă; dar şi cînd s-o descoperi!

Interpret principal: nu există.

Interpret colectiv: un grup de studenţi de la Agronomie.

Subiect: La începutul filmului se mulţumeşte oamenilor de ordine de la Casa de cultură a studenţilor, care, prin bunăvoinţa lor, au dat posibilitate (ca şi altă dată) desfăşurării acestui film. La spectacolul Universităţii un grup de studenţi de la Institutul agronomic au pătruns în sala de spectacole (fără forţă!) şi au tras cîteva rafale de... înjurături, pînă cînd montajul literar şi aşa slab... din fire a murit în urma unui atac de cord. Scena a fost savurată de publicul spectator (alcătuit din studenţi), care a aplaudat-o entuziast şi a protestat nemulţumit cînd juriul a încercat s-o întrerupă. O dovadă concludentă de cultură (cinematografică).

„Cei şapte contra Tebei" **

(N. B. ** — nu s-au găsit însă, cei răspunzători de acest film). O producţie a studenţilor clujeni în colaborare cu uşa Casei de cultură.

Subiectul: Acţiunea se petrece în seara zilei de joi, 17 aprilie 1969. Personaj pozitiv: un grup numai de studenţi; personaj negativ: uşa Casei de cultură, care, ca orice uşă, rămîne... de lemn şi, ca, orice personaj negativ, se împotriveşte... mersului înainte. Filmul se sfîrşeşte cu înfrîngerea totală a eroului negativ din care nu mai rămîn decît ...ţăndările.

„Lăsaţi-mă să cînt" ***

(N. B. *** — film pe răspunderea interpretului principal, care nu s-a manifestat încă). O producţie a interpretului principal.

Regie: nu există; totul se desfăşoară fără premeditare regizorală.

Interpret tragic: G. Albu.

Interpret comic: acelaşi.

Subiectul: În timpul spectacolului prezentat de Institutul agronomic, studentul G. Albu de la Filozofie se urcă pe scenă şi, spre disperarea tuturor, interpretează două melodii. Din păcate glasul i se „frînge tragic" la a doua melodie cînd este scos de pe scenă de către un membru al juriului. Ar trebui să i se facă puţină... muzică de către Comitetul U.T.C. al facultăţii. Poate astfel va lăsa şi el pe alţii să cînte!

A fos[t] preze[...]

„A fost de revistă litehnic c idei regizo mului şi a prezentări,
— Mă Institutul giner al U de spectac
— Risca precedente Cum apre pusă la C
— Exist
mai favora tate la sit tiţiile de t armat ale cativ, dacă gurata sal huri, revis
— ...Ave
— Şi pe boratorii Dumitru, nu uităm
Subre

Festiv[...] nifesta[...] spiritu[...]

Dacă lu lurilor stu tru univer atunci aces ţilor polite ne mire, nindu-şi s tice cu cel început la studenţimi frumos din program p structiv, d întregi.
Intrucît şi cu come lui Gh. Asa Asachi" cu de asemen de artă pl teva din l

Im

n student— nă şi după ire

", izbutitul spectacol
ival de Institutul po-
materializarea unei
tind pecetea entuzias-
lui ei. Dar... să facem

gnostie. Am absolvit
1965 şi lucrez ca in-
unea scenei mă leagă
izez.
mparativă a ediţiilor
diţii a festivalului ?
cultural-artistică de-
" ?
ondiţii incomparabil

artişti ieşeni. Colectivul de redacţie al „Vieţii politehnicii" a definitivat numărul festiv, iar juriul concursului de creaţie „Gh. Asachi" ne va anunţa în cadrul unei şezători literare pe fericiţii cîştigători ai premiilor de proză (800 lei) şi poezie (500 lei), organizat cu acest prilej. Ateneul studenţesc oferă studenţilor portretele unor mari personalităţi artistice de talia lui G. Enescu, M. Eminescu, C. Ramadan, artişti ce şi-au desfăşurat activitatea în bătrîna cetate a Moldovei. Tot în cadrul festivalului şi-au prezentat roadele activităţii lor de cercetare cei peste 200 de studenţi politehnişti ieşeni la care se vor adăuga cele ale colegilor din Galaţi, Bucureşti, Timişoara, invitaţi la cea de a XVI-a sesiune a cercurilor ştiinţifice studenţeşti din I.P.I.

Punctele de atracţie ale festivalului pe plan cultural-artistic şi sportiv au fost greu de ales. Nu au lipsit întrecerile de fotbal, volei, baschet, judo şi nici spectacolele de teatru, estradă, muzică uşoară, muzică populară, muzică cultă, manifestările literare sau serile de dans la care au participat toate formaţiile centrului universitar Iaşi. Dar, mai mult decît oricare manifestare, carnavalul şi serbarea au atras irezistibil pe

CÎNTĂ...!

lor înzestraţi, rapor
absolvirii, cînd repe-
ub cupolele de beton
ănuntul este semnifi-
mai şi la recent inau-
otolii, televizoare, şa-

ai mult pentru „cola-
ţă, Rodica Rusu, Pop
formaţia „Index". Să
elevă...

tudenţeşti" Cluj

studenţii din Dealul Copoului la cantina din minunatul complex studenţesc „T. Vladimirescu" sau pe dealul Repedea. Numeroase premii, cupe, diplome şi surprize au fost oferite celor care s-au dovedit mai tineri decît cei de vîrsta lor pentru că festivalul este expresia firească a unei explozii de tinereţe ce domină cetatea universitară din Dealul Copoului. Nu ne rămîne decît să urăm inimoşilor organizatori şi participanţi succes deplin în statornicirea unei asemenea manifestări culturale tradiţionale într-un oraş prin excelenţă tradiţional.

chi" — ma- ilaterală a i bucuriei eşti

r-adevăr luna festiva-
l este al doilea cen-
număr de studenţi,
din iniţiativa studen-
t de ei nu trebuie să
ne bucure. Propu-
stările cultural-artis-
rtive, festivalul ce a
tat atenţia întregii
celorlalţi iubitori de
albastre, printr-un
atît de variat şi in-
ngul unei săptămîni

stivalului corespunde
e ani de la moartea
o retrospectivă „Gh.
ecii „M. Eminescu" ;
e fotografii şi o alta
ă, completată cu ci-
ale unor cunoscuţi

Spectacol cu adevărat festiv

În prima zi a festivalului am avut prilejul să asistăm la unul din cele mai reuşite spectacole găzduite de centrul universitar Iaşi în ultimii ani. Cu o formaţie de estradă bine pregătită, cu un ansamblu folcloric omogen, cu un cor tînăr, dar cu un repertoriu bogat, cu solisti care cuceresc sala de la prima prezenţă : Doina Stan, Eugen Fülop, Violeta Căruntu. Organizatorii spectacolului au întrunit aprecieri elogioase, atît din partea organelor locale de presă, cît şi din partea spectatorilor. Nu s-au înregistrat fluierături şi bătăi din picioare. Poate pentru că au apărut încă „Roşu şi Negru" şi „Meteor" în arenă, şi poate pentru că Iaşul universitar are mai mulţi melomani şi mai puţini studenţi dintr-o categorie al cărui nume nu merită să-l inserăm în cadrul acestor însemnări.

Excepţional, în unanimitate

Niciodată în cei 4 ani de cînd e student, autorul reportajului n-a auzit asemenea aprecieri la adresa studenţilor cercetători din Institutul politehnic, aprecieri cu nimic exagerate dacă luăm în considerare că cea mai mare parte din lucrările prezentate au aplicativitate practică imediată, că unele sînt în curs de aplicare în întreprinderi de seamă ale industriei noastre, iar altele sînt veritabile invenţii. Primul obiectiv al reportajului — secţia a VI-a Electrotehnică. Asistăm, într-o sală arhiplină, la susţineri bine documentate, întrebări multe şi răspunsuri prompte. Autori : Jery Schwartz, D. Stiru, Vasile Sagorescu sau G. Gavrilescu. Lucrarea acestuia din urmă, cu titlul „Dispozitive pentru forţarea excitaţiei la motoare sincronice", este, după părerea conf. dr. ing. Al. Pocatu, membru al juriului, o veritabilă invenţie, deşi autorul ei susţine cu modestia-i caracteristică că e doar o inovaţie. Preşedintele comisiei, prof. dr. docent N. V. Boţan, ţine să precizeze că o serie de lucrări au aplicativitate imediată cu o eficienţă economică remarcabilă. Este vorba de lucrările studenţilor M. Alexa sau Tănase Păun, studenţi veniţi din producţie şi cu o pregătire profesională exemplară. Alt corp de clădire, altă secţie : Hidrotehnică I. Expune studentul C. Niculescu o lucrare extrem de utilă : „C.A.P. Bălteni-Vaslui — Gradul de mineralizare al stratului freatic în sistemul de irigaţie al acestui C.A.P." Adăugînd faptul că studentul C. Niculescu este în anul III şi că a prezentat o serie de concluzii practice rezultate în urma unor cercetări efectuate pe o durată de 3 ani, căpătăm o imagine completă a seriozităţii cu care a fost abordată cercetarea ştiinţifică la Facultatea de hidrotehnică. Prof. dr. ing. Val Blidaru a scos în evidenţă, de asemenea, lucrarea studentului H. Leibu, lucrare apreciată elogios de conducerea întreprinderii „Armătura" din Cluj şi aplicată în producţie.

...Din nou sesiune

De data aceasta asistăm la un dialog viu între auditoriul din sală şi studentul I. Scripcaru, autorul unui interesant studiu de utilizare a deşeurilor de fabricaţie de la Combinatul de îngrăşăminte azotoase Tg. Mureş. Bine documentat, autorul a răspuns cu promptitudine, menţionînd că, în timpul documentării şi studiului, s-a bucurat de un larg sprijin din partea conducerii combinatului. Prof. ing. C. Calistru, preşedintele comisiei, menţionează că studenţii au înţeles importanţa majoră a eficienţei economice şi au căutat prin lucrările lor să găsească noi soluţii de sporire a acesteia în diverse întreprinderi din ţară. Exemple : Al. Matei, Petru Muşa, Ilie Simniceanu. Trei preşedinţi de comisii de examinare, trei păreri identice : **sesiunea a XVI-a este excepţională ca valoare, depăşind cu mult tot ce s-a făcut în acest domeniu pînă acum.**

Luptă acerbă

Întrecerile pentru cucerirea cupei „Gh. Asachi" s-au desfăşurat paralel pe mai multe baze sportive. N-am putea spune că jocurile de handbal, volei şi baschet de pe terenurile „Voinţa" n-au avut galerii puternice, dar fotbalul s-a bucurat din nou de cei mai mulţi spectatori. Şi dacă meciul dintre Dinamo şi Politehnica ar fi trebuit, după părerea lui M. R. Iacoban, membru în juriul festivalului pentru literatură, să fie întrerupt pentru pasivitate, pe terenul „Codrescu" disputele au fost foarte vii.

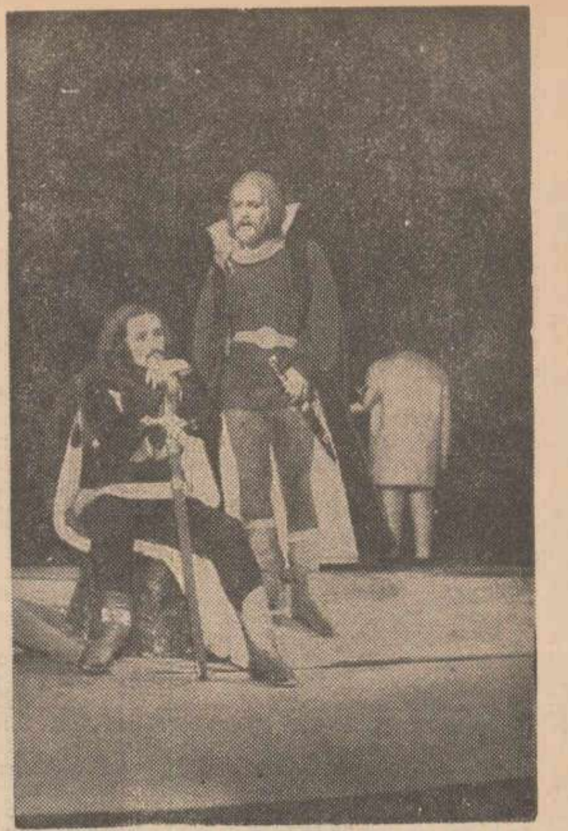
Este vorba de formaţia Institutului agronomic obligată în meciul cu Universitatea, meci pe care l-a pierdut de altfel, să joace cu un om mai puţin, din cauza durităţii la care au recurs unii jucători. Partida Politehnica-Medicina a fost un adevărat recital fotbalistic, în care fosta divizionară C — Medicina a manifestat o formă deosebită, dar galeria, plus ambiţia politehniştilor, i-a condus spre o nesperată victorie. Întrucît formaţiile de baschet (M + F) ale Politehnicii şi-au surclasat adversarele, iar la volei au înregistrat de asemenea victorii, e greu de presupus că politehniştii ar putea pierde trofeul pus în joc.

Bazil SCARLAT

Continuitatea tradiţiei la Bucureşti

Sînt bine cunoscute succesele repetate obţinute de viitorii arhitecţi în festivalurile de teatru, atît din ţară, cît şi de peste hotare. Nici în acest an tradiţia calităţii, a poeziei dramatice elevate nu a fost dezminţită. Studenţii Institutului de arhitectură „Ion Mincu" — Bucureşti au prezentat „Prometeu", imagine-simbol, semnată de Dan Mazilu, regizată şi jucată de autor în spectacolul supervizat de acelaşi animator entuziast şi profund, îndrăgostit de teatru, arh. Petre Pufan. Parafrază a mitului prometeic, într-o viziune concentrat dramatică, textul lui Dan Mazilu se dezvoltă cu permanente raportări la condiţia omului contemporan. Traiectoriile sinuoase ale metaforei s-au concretizat în gesturi clare, confruntate cu o excelentă plastică a mişcării, susţinută discret de o coloană sonoră, degajată de pleonasme. Imaginea-simbol „Prometeu" a demonstrat încă o dată valoarea poemului dramatic angajat pe coordonate contemporane şi capacităţile de dăruire artistică ale unui colectiv mic, însă unitar, ce a constituit pînă acum singura revelaţie a „Festivalului de primăvară al artei studenţeşti"-Bucureşti 1969.

C. S.

1. Aspect din spectacolul „Cadenţe" prezentat de formatia de teatru I.M.F.-Cluj ;

2. Scenă din „Magie interzisă" de Maria Banus, interpretată de studenţii Institutului agronomic „N. Bălcescu"-Bucureşti ;

3. Imagine din piesa lui W. Saroyan „Oamenii cavernelor", jucată de studenţii Facultăţii de limbi germanice — Universitatea Bucureşti.

...colul prezentat de Institutul agronomic „Dr. Petru Groza", Cluj

UN ANTIDOT PENTRU NEVROZELE STUDENȚILOR

Psihoigiena şi psihoprofilaxia nevrozelor

PSIHOIGIENA ŞI PSIHOPROFILAXIA NEVROZELOR

În anumite condiții și datorită specificului muncii sale, studentul se poate îmbolnăvi de nevroză. Aceasta este o boală, de obicei reversibilă, cauzată în special de un conflict actual ce se potrivește cu structura psihică a individului. Sînt și cauze care favorizează tulburarea funcțională a activității nervoase superioare cum ar fi: munca excesivă, somn insuficient, dereglări endocrine, boli interne etc. Noțiunea de psihoigienă se referă la prevenirea bolii la omul sănătos, iar cea de psihoprofilaxie la prevenirea recăderii la cel care a fost bolnav. Din bogăția de simptome a nevrozelor cităm: astenia, insomnia, cefaleea, slăbirea atenției, tristețea, frica difuză, frica cu obiect, perceperea funcționării unor organe interne (în mod normal nu simțim, de exemplu, mișcările stomacului etc.). Aceste simptome se pot întîlni și în alte boli, de aceea diagnosticul de nevroză este bine să fie stabilit de un medic psihiatru

PSIHOIGIENA NEVROZELOR

1. Sînt mai expuși nevrozelor cei care au un tip de sistem nervos slab sau puternic neechilibrat, predispus excitației. Deși este destul de greu, totuși un tip de sistem nervos slab poate fi tonificat, pe de o parte prin antrenament sistematic în muncă, iar pe de altă parte prin eliminarea cauzelor care îl debilitează: boli interne, boli glandulare, etc. Corectarea unui tip de sistem nervos puternic neechilibrat este de asemenea dificilă. Pacientul trebuie să dorească și să lupte pentru reducerea reacțiilor afective prea vii. Cu alte cuvinte, să cultive starea de calm. În acest sens se poate folosi și procedeul de relaxare al lui Schultz, despre care voi scrie în continuare.

2. S-a observat că cei care au o bună orientare a caracterului se îmbolnăvesc mai greu. În adevăr, cei care iubesc munca, lucrează cu plăcere, această stare afectivă este tonică pentru activitatea nervoasă superioară, crescînd rezistența și randamentul în muncă pînă la 40 la sută. Ideal este ca studentului să-i placă facultatea aleasă, adică să aibă înclinație și să aibă și calitățile necesare, adică aptitudini. În aceste condiții, dragostea de muncă apare de la sine. Există și excepții: unii studenți cu înclinații și aptitudini nu obțin rezultate bune din cauza lenei. Aci, educația este chemată să îndrepte lucrurile.

3. Munca excesivă, în grabă, fără pauze este nocivă. De aceea este bine să se studieze pe îndelete, încă din timpul anului, cu pauze de 10 minute la fiecare oră, iar după patru ore pauza să fie dublă. *Numărul de ore de muncă pe zi să fie în medie opt. În sesiune este bine să se studieze 3—4 ore dimineața, să se facă o pauză de 3—4 ore, iar după masa din nou studiu 3—4 ore.*

4. O parte din studenți greșesc prin aceea că dorm noaptea prea puțin. Bine este ca somnul de noapte să fie de 7—8 ore, iar ziua, dacă e posibil, să mai doarmă 1—2 ore, după amiaza. În timpul somnului celulele nervoase își refac resursele, de aceea este bine să dormim suficient.

5. Practicarea sportului este foarte utilă pentru tonificarea sistemului nervos. Odihna activă este o realitate de necontestat. Ca dovadă, faptul că de obicei sportivii nu fac nevroză. Și apoi, odihna activă este foarte plăcută. Să ne gîndim la un exemplu: ce e mai plăcut, să ne petrecem concediul de odihnă stînd tot timpul în pat, sau să facem excursii, plimbări, sport? Răspunsul se întrevede cu ușurință.

6. Pentru o mică parte dintre studenți problema sexuală este o „problemă". Aceasta având un caracter mai intim, este de preferat să fie discutată „între patru ochi".

7. Pentru psihoigiena generală are o mare importanță lupta împotriva alcoolismului. Alcoolul este toxic pentru celula nervoasă. Pentru studenți aceasta nu constituie o problemă, căci ei nu sînt în genere băutori. E bine de știut că în sesiunea de examene alcoolul trebuie evitat cu desăvîrșire.

8. Cauza principală a nevrozelor o constituie conflictele, frămîntările. Conflictele dereglează activitatea nervoasă superioară, rupe echilibrul dintre excitație și inhibiție. De reținut că atît traumele psihice acute, cît și cele de intensitate mică, dar cronice, pot duce la nevroză. Deci evitarea conflictelor previne îmbolnăvirea.

PSIHOPROFILAXIA NEVROZELOR

Un conflict, un necaz, în anumite condiții se fixează, suferind o prelucrare mentală și declanșînd nevroza. Această boală se tratează în primul rînd prin procedee psihologice — psihoterapie — dar ne folosim și de medicamente, repaus activ, balneo, fizio și climatoterapie, gimnastică medicală etc. Psihoterapia se face de obicei de medicul psihiatru. Dacă pacientul dorește poate fi inițiat în tehnicile de aplicat, fiind posibilă și utilă autopsihoterapia. Pentru reușită sînt absolut necesare încrederea și voința. În continuare, voi descrie, din numeroasele tehnici, numai două:

A) Autopsihoterapia rațională sistematică, durează 6—12 ședințe, a cîte 45 de minute, la interval de 3—6 zile. Are următoarele etape:

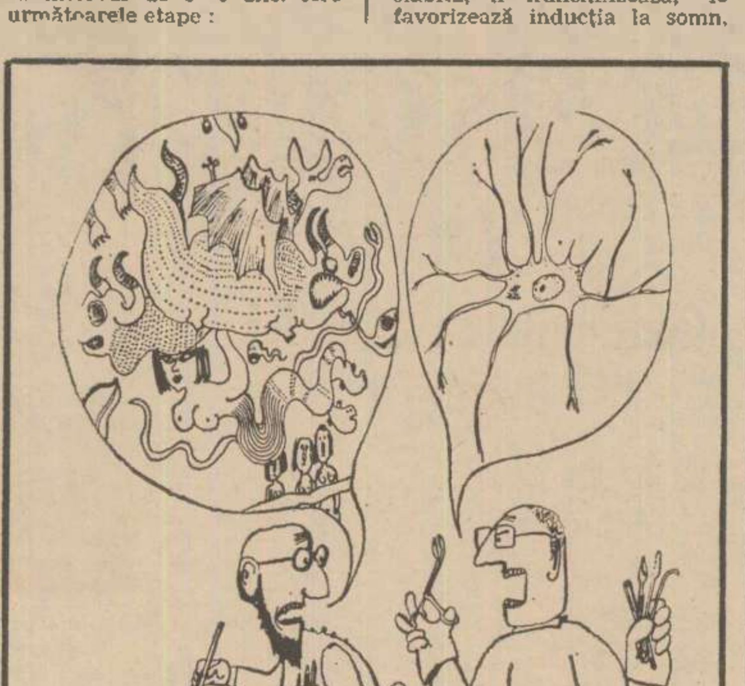
a) Depistarea conflictelor. Bolnavul își notează pe hîrtie conflictele care-l domină și care i-au tulburat viața afectivă.

b) Lichidarea lor. Nevroticul va căuta să reflecteze și să găsească neapărat soluțiile pentru rezolvarea lor. Nu este bine să ia de-a gata soluțiile ce i le dau alții. În rare cazuri, cînd conflictele sînt insolubile, după caz, va face un efort să le ignore, să le uite, sau să se consoleze. Exagerînd în scop didactic, putem spune că un om inteligent și cu voință rămîne întotdeauna în echilibru sufletesc.

c) Crearea compensărilor. Emoțiile care aduc satisfacție se numesc compensări. Ele cresc rezistența individului în fața agenților nevrozanți. *Trebuie căutate atît compensări cu înaltă valoare etică și socială, cît și altele mai mărunte, care totuși procură o satisfacție deosebită. Starea afectivă cea mai favorabilă și care trebuie cultivată este o îmbinare între calm, mulțumire, bucurie și optimism.*

Dacă în urma autoanalizei raționale se constată că unele conflicte sînt favorizate de trăsături negative de caracter, cum ar fi: lenea, orgoliul exagerat, zgîrcenia, pretențiile exagerate, va trebui să luptăm cu toată energia pentru remedierea caracterului nostru. Aceasta necesită o durată mai lungă.

B) Procedeul lui Schultz. Autorul a avut ingeniozitatea să stilizeze și să aplice în medicină niște practici de tip Yoga. Pe noi ne interesează numai ciclul inferior al acestui antrenament autogen (das autogene training). Celor sănătoși le aduce următoarele foloase: le educă voința, le permite în stare de veghe o odihnă mai rapidă și mai bună, le sporește rezistența în fața traumelor psihice, le ridică gradul de autocontrol asupra reacțiilor afective și motorii (ar putea fi controlat mai bine temperamentul), iar celor interesați le sporește puterea de a-și domina libidoul. Bolnavilor le aduce următoarele foloase: le întărește voința slăbită, îi tranchilizează, le favorizează inducția la somn, le combate cefaleea, frica, cenestopatiile, le crește rezistența la psihotraume.

Ciclul inferior al procedeului se compune din șase experiențe. Ele se înțeleg cu ușurință, însă rezultatele se pun în valoare cam după 1—3 luni. Din această cauză o parte din bolnavi se plictisesc și renunță. Prin rezultatele sale antrenamentul autogen este o veritabilă autohipnoză. Cine are răbdare să-l învețe, are surpriza să constate că, în afară de efectul terapeutic, poate obține și alte efecte, spectaculoase. Dar pe noi ne interesează numai latura medicală.

Tehnica procedeului Schultz: se ocupă poziția de bază, care este culcat în pat cu fața în sus și ochii închiși. Subiectul își dă comenzi în gînd pe care caută să le trăiască.

I

— Sînt foarte calm...
— Toți mușchii corpului meu sînt relaxați...
— În jurul meu e numai calm și echilibru... (Acest grup de trei comenzi se numește laitmotiv).
— Brațul meu drept se face greu...
— Acum parcă ar fi de plumb...
— Laitmotivul.
— Brațul meu stîng se face greu...
— Acum parcă ar fi de plumb...
— Laitmotivul.
— Piciorul meu stîng se face greu...
— Acum parcă ar fi de plumb...
— Laitmotivul.
— Piciorul meu drept se face greu...
— Acum parcă ar fi de plumb...
— Tot corpul meu, pînă la gît, se face greu.
— Acum, parcă ar fi de plumb...

II

— Arterele brațului meu drept se dilată...
— O cantitate sporită de sînge intră în ele...
— Brațul meu drept se face cald...
— Parcă ar fi cufundat într-o baie cu apă caldă... (Aceste 4 comenzi, alcătuiesc ceea ce în limbaj tehnic se numește „fraza inductoare").
— Laitmotivul.
Apoi se rostește în gînd fraza inductoare pentru brațul stîng, apoi laitmotivul; se continuă cu fraza inductoare pentru piciorul stîng; din nou laitmotivul; apoi fraza inductoare pentru piciorul drept; laitmotivul; fraza inductoare pentru tot corpul, pînă la gît.

III

— Laitmotivul.
— Inima mea bate bine, liniștit...
— Nu mai am palpitații...

IV

— Laitmotivul.
— Respir bine, liniștit...
— Nu mai am sufocări...

V

— Laitmotivul.
— Abdomenul meu este suplu și nedureros...
— Nu mai am spasme abdominale...
— O căldură plăcută îmi invadează abdomenul (cei care știu ce înseamnă, pot spune „plexul solar")...

VI

— Laitmotivul.
— Capul nu mă mai doare deloc...
— Un vînt rece îmi adie tîmplele și fruntea...
— Laitmotivul.

Subiectul rămîne în continuare timp de un minut în poziția de bază, cu ochii închiși, apoi urmează repriza, compusă din:

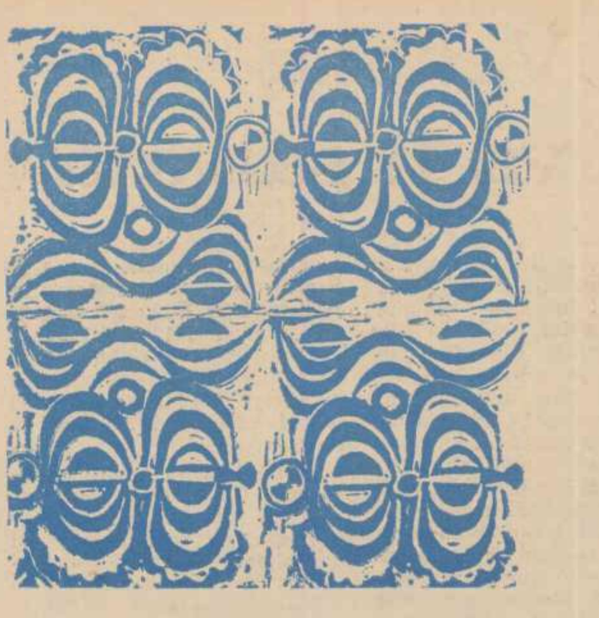
— patru flexii și extensii energice ale antebrațelor pe brațe;
— patru respirații abdominale, adînci;
— după 20 secunde se deschid ochii.

Apoi exercițiul poate fi reluat de la capăt!

În continuare vreau să fac cîteva completări pe care le socotesc necesare. Din descrierea de mai sus se vede că procedeul are 6 experiențe: a greutății, a căldurii, a inimii, a respirației, a abdomenului și a capului. În timp ce membrele și capul trebuie să fie grele și calde, capul are un regim deosebit, trebuie să fie ușor și rece. Fiecare autocomandă se repetă de 4 ori. După cum se știe sistemul nervos central coordonează activitatea tuturor aparatelor și sistemelor din organism, în mod voluntar (de exemplu, aparatul loco-motor) sau involuntar, automatizat (de exemplu, inima, vasele, plămînii, stomacul, intestinele etc.). Prin acest antrenament noi urmărim să punem sub controlul voinței și unele organe interne, corectîndu-le activitatea. Rostul experienței greutății este de a obține o relaxare foarte bună, greutatea fiind echivalentul relaxării. Procedeul se învață în 12 săptămîni. Se fac zilnic 3 ședințe a cîte 20 minute. În cadrul unei ședințe exercițiul se reia de mai multe ori, ajungîndu-se, după 12 săptămîni, ca o ședință să fie ocupată de un singur exercițiu. Sau altfel spus: la început *trăirea* să zicem a experienței greutății durează un minut, dublîndu-se zilnic timpul. Practic înseamnă că la început într-o ședință vom repeta „o experiență" de 4—5 ori, iar pe măsură ce numărul de ședințe crește, crește și timpul cît trăim experiența, iar numărul de reluări scade, întrucît durata ședinței rămîne întotdeauna aceeași, 20 minute. Experiențele trebuie învățate la perfecție: nu vom trece la brațul stîng pînă nu vom ști să lucrăm cu brațul drept ș.a.m.d. Însușirea unei experiențe durează cam 2 săptămîni. Antrenamentul trebuie făcut relaxat, fără efort. Cînd ne dăm comenzile e bine să apelăm la imaginație: parcă am vedea brațul, parcă l-am vedea cufundat în baie etc. Uneori se întîmplă ca la comandă să răspundă membrul opus. Nu este nimic, mai încercăm de 2—3 ori, iar dacă exercițiul tot nu iese, vom lăsa pe a doua zi. După 3 luni exercițiul se simplifică foarte mult și se dau comenzi foarte scurte: calm, greutate, căldură etc. Cu alte cuvinte se automatizează și reflexele. Exercițiul se va putea face pe scaun sau chiar în picioare. Vor putea fi date cu eficiență și alte ordine, căci în fond antrenamentul autogen *se bazează* și în același timp dezvoltă o capacitate generală a oamenilor și anume autosugestia. Cei care-și însușesc bine procedeul vor putea să combată durerea cu localizări diferite, să renunțe la fumat, să combată senzația dezagreabilă de extremități reci, să adoarmă la comandă. Ca orice procedeu terapeutic, are și el limite și insuccese.

Dr. Valeriu PÂRVAN

medic specialist psihiatru la Policlinica „Prof. dr. Marinescu" din București

dialectica ideilor

TEORIA RELAȚIILOR UMANE ȘI SUBSTRATUL SAU

În aria disputelor teoretice din literatura ideologică se înscrie în ultimele decenii, cu mai multă acuitate, teoria sau teoriile relațiilor umane. Teoria lui **Human relation** are o legătură directă cu încercările teoreticienilor burghezi de a masca esența exploatatoare a capitalismului, cu o tendință ce se conturează tot mai limpede în Occident, de a găsi, chipurile, soluții pentru atenuarea contradicțiilor de clasă.

Dacă cu multă vreme în urmă goana pentru obținerea unui cît mai mare profit capitalist determina efortul multor teoreticieni pentru găsirea unor soluții tehnico-organizatorice sau de intensificare a muncii prin metode de constrîngere, în ultimul timp aceste metode, procedee, s-au dovedit insuficiente. Și atunci, în fața celor care slujesc capitalismul, s-au pus întrebările: în ce direcție trebuie să se îndrepte în continuare atenția? Ce se poate întreprinde pentru a stimula activitatea muncitorilor? Cum se pot asocia progresului tehnic și științific elemente care se referă la evoluția spirituală a lucrătorilor?

Acestea sînt doar cîteva dintre întrebările care au generat eforturile în vederea construirii așa-zisei teorii a „relațiilor umane". **Prin urmare, teoria în cauză vizează îmbunătățirea unor funcții economice care au prin excelență o natură socială, politică și nu exclusiv psihologică.**

Predilecția teoreticienilor pentru făurirea acestui „creuzet" al intereselor lor de neîmpăcat își are și explicații și implicații social-economice. Businessul atrage în circuit sociologi, psihologi, politologi. După cum se scria nu de mult chiar în „Business Week": **„Ei cuceresc lumea de afaceri. Această nouă specie de oameni reprezintă o ramură care se dezvoltă vertiginos — sociologia industrială... Bazîndu-se pe dreptul de împuterniciți și cu aprobarea patronilor, își bagă nasul peste tot. Ei trag cu urechea la discuții, urmăresc comportarea lucrătorului în procesul muncii, în timpul dejunului, în pauze, apreciază aspectul exterior al produsului finit din punctul de vedere al consumatorului. Ei studiază sistemul intens de comunicare, urmăresc pe ce canale se răspîndesc zvonurile în uzină, de asemenea caută mijloace de a satisface pe acționari."** În același sens scrie și sociologul american J. Knox în lucrarea sa: „The Sociology of Industrial Relations": **„Asigurarea pentru conflicte industriale a intrat în cheltuielile normale ale agenților comerciale".**

Dar să vedem, mai întîi, cum s-a născut și a evoluat această teorie.

Începînd cu cercetările de sociologie și psihologie industrială făcute în perioada 1924—1927 la unele uzine mari, cum au fost Western Electric Company din Chicago, cercetări legate de numele psihologului și sociologului american **Elton Mayo** (fost multă vreme directorul Departamentului de cercetări industriale al Statelor Unite) — teoria relațiilor umane se extinde și se caracterizează în principal prin două expresii devenite azi foarte cunoscute: **human relations** (industrial-relations, labor-relations) și **climatul întreprinderii.**

Care este sensul, conținutul fiecăreia din cele două expresii?

Unul dintre sociologii americani din familia lui Henry Ford scria cîndva că, dacă se va putea rezolva problema relațiilor umane din producția industrială capitalistă, se vor înregistra în 10 ani progrese la fel de mari în mișcarea cheltuielilor ca și cele obținute chiar într-un sfert de secol prin dezvoltarea producției mecanizate de masă. La ce se referea, în fond, autorul afirmației pe care am citat-o? La probabilitatea ca, pe plan spiritual, să se încerce o apropiere între exploatat și exploatator, o înțelegere reciprocă. Desigur, această probabilitate a fost înveșmîntată într-un limbaj mistificator, pentru că, așa cum scria doctorul H. Herzen în lucrarea sa **„Human relations"**, teoria respectivă semnifică un sistem de concepții și măsuri practice în scopul folosirii relațiilor umane din întreprinderile industriale, în așa fel încît să se asigure mascarea **esenței** exploatării capitaliste. Vorbind despre cealaltă expresie, a climatului întreprinderii și despre semnificația ei în viața economică și socială din capitalism, același autor observă: **„Marile întreprinderi, în primul rînd conducerea întreprinderilor monopoliste, au creat întregi state majore de colaboratori cu o înaltă calificare, a căror sarcină este ameliorarea climatului din întreprindere".** Scopul, rațiunea concretă a lui „human relations" este și mai bine precizat de teoreticianul nemarxist din R.F.G. — Friedeburg — care scrie textual: **„Conflictul de interese dintre conducerea întreprinderii și colectivul de muncă se manifestă în ambele cazuri în simptome care îl maschează în același timp, întrucît există un moment particular pentru tot. Concretismul și personalizarea fac să dispară contradicția decisivă de interese în fenomenul „climatului întreprinderii".** Același autor este însă silit de fapte să tragă concluzia mult mai puțin tranșantă că strădania existentă în țările capitaliste de a prezenta muncitorii ca asociați ai conducerii **„se bazează desigur pe o serie de interese comune, dar concepția despre familia întreprinderii devine totuși o ficțiune, pentru că contradicția fundamentală de interese este doar mascată, însă nu abolită".** Un bun climat de întreprindere nu va permite, conchide just el, desființarea contradicțiilor muncii industriale. De fapt, observăm că ambele expresii au aproximativ același conținut, deși în domeniul terminologiei, în lucrările specialiștilor burghezi, există o lipsă de precizie — și ea explicabilă. Cu cît lucrările sînt formulate în termeni mai echivoci, cu atît este mai ascunsă esența problemei. De aceea, este preferabil să abordăm esența, analizînd simultan factorii obiectivi și modul cum ei își găsesc reflectarea în teoria de care ne ocupăm.

Este limpede că acolo unde oamenii intră în anumite relații se creează un anumit climat. Caracterul acestui climat depinde în mod hotărîtor de natura relațiilor. **Sînt acestea relații de colaborare, de într-ajutorare, sau relații de exploatare? Acesta-i fondul problemei.** Dar, tot atît de adevărat este și faptul că asupra climatului intervin și alți factori: condițiile de muncă, relațiile dintre grupurile mici care alcătuiesc echipe, brigăzi, ateliere, relațiile directe dintre șefi și subalterni la nivelul acestor microcolectivități etc. **Or, teoria relațiilor umane ocolește cu bună știință elementul esențial, caracterul relațiilor de producție și pune accentul pe climatul din microcolectivități. Aceasta este o primă încercare de mistificare a realităților.**

Cunoscutul sociolog francez de orientare nemarxistă, Jean Stotzel — are dreptate cînd precizează în lucrarea sa: „La psihologie sociale" — că ar fi nejust **a nu recunoaște astăzi importanța studierii grupurilor mici pentru contribuția pe care ele o au în analiza interacțiunii sociale, pentru aportul acestor studii în surprinderea influenței pe care o exercită indivizii între ei; dar una este a nu neglija aceste aspecte și altceva este a omite din această analiză factori de natură obiectivă.** De aceea, sînt cu totul îndreptățite constatările compatriotului său Alain Touraine, conform cărora **conștiința muncitorilor în capitalism este prin definiție un sistem de revendicări** și nu un ansamblu de imagini și reprezentări. În aceeași lucrare, **„Sociologia acțiunii"**, el menționează că societatea ca atare trebuie înțeleasă ca un ansamblu al cîmpului de acțiune în care individul se orientează în exercitarea cerințelor conștiinței muncitorești, că de aceea **o analiză științifică a acestor probleme trebuie să aibă în vedere nu numai conștiința și opiniile muncitorilor, dar și participarea acestora la organizarea societății.**

Or, tocmai aceste aspecte esențiale sînt omise în experimentele întreprinse în perspectiva sociologiei burgheze. Bunăoară, în atenția cercetărilor colectivului lui Mayo intră problemele raportului dintre muncitori și șefii lor (maiștri, ingineri etc.), problemele organizării grupului de muncă, comunicațiile în cadrul grupului, instabilitatea muncitorilor la serviciu etc. Pornind de la o asemenea optică, în cadrul experimentului dirijat de el a căutat să aplice unui colectiv izolat condiții diferite și modificări de muncă referitoare exclusiv la o lumină mai bună sau mai proastă, la un grad mai mare de umiditate sau de uscăciune și a căutat să deducă din aceasta concluzii mai generale. Între aceste concluzii se înscria și aceea că „Volumul producției este funcție a satisfacției în muncă, satisfacție care, la rîndul său, depinde de structura neformală a grupului de muncitori" (R. Bendix, L. Fisher — Perspectives of Elton Mayo în „Complex Organisation", New York 1962, p. 119).

Evident, toate aceste elemente ale climatului au importanța lor. Faptul că în întreprinderile capitaliste se adoptă unele măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, acordîndu-se atenție ergonomiei, nu poate fi pus însă pe seama concepției așa-zis umană a patronilor sau pe structura neformală a grupurilor de muncitori, fiindcă înseși aceste coordonate se explică prin relațiile de producție, prin poziția față de proprietate, repartiție etc. **Pe de o parte, aceste îmbunătățiri se adoptă în vederea creșterii randamentului și deci pentru sporirea profitului, pe de altă parte ca rezultat al luptei clasei muncitoare.**

Legile obiective ale dezvoltării sociale și contradicțiile de clasă, care se manifestă în întreprinderea capitalistă, fac imposibilă o sincronizare reală de interese despre care vorbesc atîta teoreticienii capitalului monopolist. Într-o întreprindere capitalistă muncitorul — după cum reiese chiar dintr-o cercetare efectuată nu de mult de către **Institutul de cercetări sociale din Frankfurt** — este preocupat cel mai mult de siguranța locului de muncă, de tratamentul la care este supus, de posibilitățile de manifestare a personalității sale. Vom aminti aici doar rezultatele obținute la cîteva întrebări puse cu acest prilej, din care se degajă preferințele muncitorilor din această întreprindere față de factorii implicați în climatul întreprinderii: siguranța tehnică a locului de muncă — 0,59 la sută; tratamentul din partea șefilor — 0,55 la sută; locul de muncă — 0,48 la sută, salariul — 0,19 la sută; posibilități de avansare — 0,15 la sută; certitudinea de a nu fi concediat — 65 la sută; posibilități tot mai bune de lucru — 30 la sută etc. **Toate acestea depășesc desigur microclimatul întreprinderii, înscriindu-se într-un mai larg context social.** Mulți oameni de știință așadar sunt nevoiți, uneori împotriva voinței lor, să recunoască realitatea inplacabilă pe care o prezintă relațiile capitaliste de exploatare.

După diverse lucrări și studii demne de interes reiese că astăzi în tot mai multe medii de activitate — inclusiv al producției — rezultatul muncii depinde și de gradul mai mare sau mai mic de participare a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor la procesul de luare a deciziilor, de orientare a producției. Însă tot din aceste surse se desprinde concluzia că, în țările capitaliste, **astfel de obiecte rămîn în mod real doar simple deziderate economice și politice.**

Strădaniile contemporane ale unor sociologi, psihologi, economiști se concentrează în jurul **teoriei relațiilor umane,** ca în jurul unei formule salvatoare, care, servindu-se de funcțiile reale ale microclimatului de muncă, ar putea într-un fel sau altul să atenueze discrepanțele sociale de ordin economic, de clasă. Încercarea este zadarnică, pentru că ocolește factorii obiectivi, factorii hotărîtori, pentru că încearcă a inversa ordinea firească a lucrurilor.

De aceea, socot cu totul îndrituită concluzia la care ajunge Achim Mihu în lucrarea sa **Sociometria,** referitoare la faptul că reprezentanții capitaliștilor și sprijinitorii lor în sfera teoriei, pornind de la dublul obiectiv — acela de a perfecționa organizarea procesului de producție și de a prelungi prin orice mijloace viața relațiilor de producție capitaliste — se preocupă mai intens de potențialul grupului restrîns și de influența lui asupra productivității și a stării psihice și morale a muncitorilor din echipe, secții, întreprinderi. **Concesiile pe care le fac în această direcție nu pot fi în nici un caz considerate drept promovarea unor autentice relații umane, ci doar ca măsuri ce decurg din interesele lor de clasă, în condițiile intensificării luptei celor ce muncesc pentru o existență umană.**

Respingînd concluziile pe care încearcă a le acredita aceste teorii în condițiile capitalismului, noi nu respingem, implicit, utilitatea soluțiilor concrete privind îmbunătățirea microclimatului sub aspectele lui psihologice, tehnice, organizatorice. Dimpotrivă, considerăm că orînduirea socialistă, prin desființarea proprietății capitaliste, a exploatării omului de către om, prin principiile socialiste pe care le promovează dispune de cele mai largi posibilități pentru perfecționarea continuă a microclimatului de muncă, pentru dezvoltarea personalității individului. **Numai în condițiile în care există o coincidență între interesele individului și cele ale societății se pot ridica pe o treaptă mai înaltă relațiile interumane, inclusiv pe planul psihologico-organizatoric.**

Prin urmare, există o legătură firească între factorii de natură obiectivă și cei subiectivi și tocmai de aceea numai eliberarea omului de exploatare asigură instaurarea în producția materială a unor relații cu adevărat umane.

Desigur, socialismul — orînduirea în care mijloacele de producție aparțin întregului popor, iar oamenii muncii sînt nemijlocit cointeresați în dezvoltarea producției materiale și spirituale, în ridicarea productivității muncii — instaurează coordonatele generale care permit pe fondul noii fizionomii sociale mutații spirituale complexe, dar sociologilor, psihologilor, oamenilor de știință le revine sarcina de a „investiga" mai adînc universul relațiilor și al microrelațiilor umane pentru a sesiza căile multiple de sudare a colectivelor, care să ducă la un climat de muncă efervescent. Toate acestea — cum au arătat deja unele studii întreprinse pînă acum în țara noastră — contribuie la avîntul general al producției, la sporirea efectului muncii

De aceea, conjugarea mai strînsă a eforturilor tuturor factorilor interesați constituie o cerință de primă importanță, cu efecte pozitive atît pentru producție cît și pentru dezvoltarea sociologiei și psihologiei industriale în lumina concepției marxiste.

Dr. Marin VOICULESCU

„Cultura și revoluția din țările sud-americane"

Revista italiană „RINASCITA" ıblică în numărul său din 11 ›rilie un document sintetic pur- ıd semnătura unor scriitori de amă latino-americani, în care se liefează legătura dintre intelec- ali și revoluție în contextul so- ıl din această parte a lumii. Do- mentul pe care îl reproducem se spune în nota preliminară a vistei — este, după părerea noas- ă, semnificativ pentru tendințele tuale ale culturii progresiste tino-americane. Este declarația ›robată într-o întrunire recentă Comitetului internațional al co- boratorilor de la „Casa de las mericas" — cunoscuta revistă ıbană condusă de Roberto Fer- ındez Retamar. Semnatarii sînt rsonalități de prim plan ale in- lectualității sud-americane și ıte firește greu de spus în ce ăsură au influențat experințele ecăruia în redactarea finală.

Pornind de la unele date și si- ıații concrete ivite în ultimii ani ı evoluția socială a Americii La- ine semnatarii declarației apre- iază :

În ianuarie 1967, membrii comi- etului colaboratorilor revistei „Casa de las Americas" au afir- ıat necesitatea unei ofensive pe cară continentală în domeniul ulturii, pentru a răspunde pătrun- lerii nord-americane și au suge- ıat o întîlnire de intelectuali cu copul de a dezbate problemele ță- ilor așa-zise subdezvoltate. După ın an a avut loc Congresul cul- ural de la Havana, unde acele ›reocupări s-au dovedit a fi co- ıune tuturor țărilor din cea de-a eia lume.

Asistăm la un nou proces de „gorilizare" — consideră literații la- tino-americani, semnatari ai declara- ției — care cuprinde și țări în mod tradițional considerate „demo- crații reprezentative" stabile. Violența reacționară, pusă la cale la nivel continental, constituie o formă grotescă de „unificare" latino-americană. Imperialismul încearcă să transforme visul lui Bolivar într-un jug al popoarelor. El are pretenția să contruiască în propriul său beneficiu, cu compli- citatea oligarhiilor locale, marea națiune latino-americană, care a constituit întotdeauna scopul ultim al revoluționarilor noștri. Dar acest proiect nu va putea fi rea- lizat : împotriva lui acționează contradicțiile interne care submi- nează edificiul imperialist, rezis- tența de neînvins a poporului viet- namez și, îndeosebi, o nouă avan- gardă latino-americană care va împiedica prin acțiunea sa această farsă tragică.

Totuși, acest proces de formare poartă în sine contradicțiile ineren- te oricărei dezvoltări istorice și re- flectă complexitatea unei lumi în care aceste contradicții, în unele momente, se ascut — sînt de pă- rere intelectualii militanți latino- americani. Aceasta produce în rîn- durile unor intelectuali o abulie politică, care poate să meargă de la scepticism pînă la dezertare și care îi expune noilor tehnici de domes- ticire adoptate de imperialism. A- cesta își schimbă metodele, nu și scopurile.

Exemplul unei atitudini consec- vente de luptă ne este furnizat as- tăzi de studenți, care, în orice parte a Americii noastre, apără cauzele cele mai mari, văd încălcîndu-se autonomia universitară (chiar și în țări în care ea părea să constituie o cucerire sfîntă) și nu numai că riscă închisoarea, dar sînt și obiec- tul unor adevărate masacre, de tipul celor pe care oligarhiile voiau să le rezerve țăranilor și maselor muncitoare.

În documentul respectiv semna- tarii dau o înaltă apreciere asupra posibilităților largi pe care le oferă intelectualității revoluția socialistă din Cuba. În contextul cuban, in- telectualul are sarcina să depună o muncă creatoare și critică înrădă- cinată în procesul revoluționar și, îndeosebi, o muncă închinată unor scopuri care să sprijine, să orien- teze și să stimuleze revoluția. În Cuba, unde intelectualul dispune de libertatea de a folosi toate mijloa- cele de exprimare și unde mijloa- cele de comunicare de masă sînt în slujba poporului, s-a format un pu- blic în creștere permanentă, în sta- re să ceară și să aleagă operele de creație și de gîndire în cadrul unei dezbateri ideologice ample. Aceasta deschide perspective noi pentru producția culturală și constituie unul dintre motivele pentru care lumea privește cu interes la expe- riența cubană.

Cei 12 intelectuali, printre care Mario Benedetti, René Depestre, Roberto Fernandez Retamar, Angel Rama, pledează în încheierea de- clarației lor pentru întîlniri care să continue să aibă loc sub formă de întruniri de studii pentru a ana- liza și a lămuri, în slujba revoluți- ei latino-americane, multiplele pro- bleme sociale, economice și cultu- rale și, în primul rînd, pătrunderea gîndirii marxiste în realitatea Ame- ricii Latine.

Veneția va fi salvată

Veneția... „Venezia è singo- lare nel mondo", spun, pe bună dreptate, italienii, și ală- turi de ei întreaga omenire, despre vechiul, dar nicicînd îmbătrînitul lor oraș. Într-ade- văr, ei au cu ce se mîndri. Ve- neția este singurul oraș din lume construit în mijlocul la- gunei, este orașul care în loc de străzi are canale, și nu mai puțin de 177, este orașul unde se circulă pe apă, în schimbul tramvaiului sau automobilului folosindu-se gondola, care ră- mîne cea mai frumoasă și poe- tică ambarcațiune din lume. Veneția este... Și cîte nu s-ar mai putea spune despre acest oraș cu inestimabile comori de artă, care este vizitat anual de peste 1,5 milioane de turiști.

Presa italiană din ultima vreme dedică spații ample în legătură cu renumitul oraș, nu pentru a-i arăta tot ceea ce are mai prețios, ci pentru a aduce la cunoștință opiniei publice măsurile întreprinse de orga- nele de stat în vederea salvă- rii Veneției, care este în peri- col de a se scufunda.

În cadrul unei recente se- siuni a Comitetului de experți pentru protejarea Veneției, constituit de guvern, s-a ajuns la concluzia că, dacă nu vor fi luate măsurile necesare, Vene- ția se va scufunda în mare. Legat de aceasta, președintele Comitetului, inginerul Antonio Franco, a declarat următoare- le : „Putem afirma cu siguran- ță că nu apa este aceea care a crescut, așa cum s-a afirmat, amenințînd, în consecință, Ve- neția, ci solul este cel care se cufundă cu o viteză de nebă- nuit, provocînd fenomenul tot mai dramatic al marilor ma- ree". Studiile efectuate pînă în prezent indică faptul că Ve- neția s-a scufundat din 1908 cu 13,6 cm, astfel : 1,8 cm din 1908 pînă în 1925 ; 3,7 cm din 1925 pînă în 1942 ; 3,5 cm din 1942 pînă în 1952 și 4,6 cm din 1952 pînă în 1961. Experții sînt de părere că pînă în anul 1990 orașul va coborî cu încă 20 de cm.

Pornind de la aceste consi- derente, Comitetul a recoman- dat guvernului adoptarea unor legi speciale pentru controlul dezvoltării industriale a ora- șului și pentru acordarea unor subsidii în vederea consolidă- rii clădirilor amenințate de va- lurile mării. Problema, apre- ciată ca deosebit de importan- tă, a fost dezbătută și în Came- ra deputaților, cu care ocazie ministrul lucrărilor publice, Giacomo Mancinni, a arătat că guvernul va lua toate măsurile pentru ca „orașul să-și asume rolul care să-l facă vital". El a menționat că, după ce vor fi folosite cele 20 de miliarde de lire alocate de stat pentru lu- crările ce se fac în legătură cu salvarea Veneției, se vor acor- da alte subvenții, dacă va fi nevoie. Ministrul italian și-a exprimat speranța că măsurile care au fost întreprinse pînă acum de guvern, precum și studiile, ce se apropie de final, ale comisiei însărcinate cu studierea solului Italiei, vor fi eficace atît în ceea ce privește viitorul Veneției, cît și în le- gătură cu preîntîmpinarea ori- căror amenințări ale furiei a- pelor asupra altor orașe ita- liene. Declarațiile reprezentan- tului guvernului au fost apre- ciate în Italia ca un indiciu că Veneția va fi salvată.

Th. FLĂMÎNZEANU

MAPAMOND STUDENȚESC

Modernizarea învăță- mîntului superior austriac pune noi probleme și în fața constructorilor. Re- cent, în cadrul expoziției „Proiecte și construcții universitare", Ministerul Muncii Publice și al Teh- nicii a organizat, în co- laborare cu Uniunea cen- trală austriacă a arhitec- ților, un ciclu de confe- rințe consacrat probleme- melor actuale ale con- strucțiilor universitare, la care eminenți experți a- ustrieci și străini și-au ex- pus opiniile în comuni- cări și discuții.

Sub titlul „Flexibilitate, mobilitate, prefabricate" dezbaterile au scos în e- vidență mai ales necesi- tatea transformării ve- chilor clădiri universitare și ridicarea rapidă a u- nor noi sedii care să co- respundă cerințelor actu- ale ale învățămîntului superior.

Dezvoltarea și diversi- ficarea învățămîntului u- niversitar, noua sa orien- tare influențează în mod nemijlocit și arhitectura. Acest lucru a determinat organizarea unui seminar intitulat „Studiu modern — arhitectură modernă".

Metodele de sistemati- zare și problema interfe- renței situației actuale cu necesitățile universitare au prilejuit experților o îndîrjită confruntare în cadrul simpozionului „Ac- tualitatea în fața integră- rii".

Întreaga manifestare, prin problemele dezbătu- te, a stîrnit interesul u- nanim al specialiștilor, dînd naștere la discuții menite să elucideze con- troversatele opinii legate de proiectarea și realiza- rea pe baze și viziuni noi a construcțiilor uni- versitare. Soluționarea lor va crea studențimii austriece condiții de stu- diu conforme cerințelor învățămîntului modern.

●

După cum ne-a infor- mat agenția cehoslovacă de presă C.T.K., E. Erban, președintele Comitetului Central al Frontului Na- țional al R.S. Cehoslova- ce, a primit la 23 aprilie pe reprezentanții Uniunii studenților din institu- țiile de învățămînt supe- rior, în frunte cu pre- ședintele său, M. Dyma- cek.

Președintele C.C. al Frontului Național a in- format pe reprezentanții studenților despre con- cluziile Plenarei C.C. al P.C.C., despre pregătirea programului Frontului Național și despre ședin- ța C.C. al Frontului Na- țional al R.S. Cehoslova- ce din luna mai.

În cursul convorbirilor au fost atinse, de aseme- nea, principalele pro- bleme în legătură cu Congresul Uniunii stu- denților din instituțiile de învățămînt superior.

●

În numeroase țări la- tino-americane s-au des- fășurat în ultima vreme greve și demonstrații stu- dențești în cadrul luptei desfășurate de tineretul studios pentru democra- tizarea învățămîntului și îmbunătățirea condiții- lor de învățătură. Peste 1 000 de studenți ai Uni- versității din orașul ecua- dorian Cuenca au de- monstrat pentru sporirea fondurilor bugetare des- tinate învățămîntului su- perior. Ei au cerut des- chiderea unor noi insti- tute de învățămînt supe- rior, care să cuprindă în special tineri provenind din familiile sărace.

Studenții Facultății de științe umanistice a Uni- versității naționale din Venezuela au participat la o grevă de 24 de ore, cerînd democratizarea învățămîntului și elibera- rea unor lideri studențeș- ți arestați de poliție. Gre- ve asemănătoare au avut loc și în alte institute de învățămînt superior.

Cereri în favoarea sporirii alocațiilor buge- tare destinate învățămîn- tului superior au formu- lat și studenții din de- partamentul columbian Quindio, care au decla- rat o grevă de 24 de ore.

●

Regizorul Hans Dieter Schwarze — cedînd unor dorințe exprimate de studenți — a pus în sce- nă la Recklinghausen re- vista lui Max von der Grün „Stare excepționa- lă, sau vine teatrul stră- zii", admițînd participa- rea gratuită a studenți- lor la ultima săptămînă de repetiții, cu scopul de a da tineretului prilejul de a colabora efectiv la alcătuirea spectacolului. Această experiență cu caracter larg social — menționează revista „Theater Rundschau" din Republica Federală a Germaniei — ar putea fi preluată și de alte teatre, iar laturile ei avantajoa- se ar putea fi permanen- tizate.

●

Studenții Universității din orașul uruguayan Rivera au pregătit o sur- priză de mari proporții ambasadorului S.U.A. la Montevideo, Robert Sa- yre, cînd a făcut recent o vizită în această loca- litate. În vîrful turnului local de televiziune ei au desfășurat un drapel al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, iar pe zidurile clădirilor principale au apărut inscripțiile : „Tră- iască eroicul Vietnam". Concomitent, studenții au difuzat mii de mani- feste în care se cerea încetarea acțiunilor a- gresive ale S.U.A. împo- triva poporului vietna- mez.

●

În vechiul centru uni- versitar vest-german Heidelberg s-a deschis un proces intentat unui grup de cinci studenți ai universității locale acu- zați de a fi „încălcat or- dinea". În fapt studenții sînt judecați pentru că, la sfîrșitul anului trecut, au participat la demon- strații de protest împo- triva regimurilor dictato- riale din Spania și Gre- cia și împotriva activi- zării elementelor neofas- ciste din R. F. a Germa- niei.

●

Un nou institut de în- vățămînt superior a fost recent inaugurat în Austria. Creat pe lîngă Academia de științe, In- stitutul de științe practi- ce medievale va ființa în clădirea unei vechi mînăstiri dominicane din orașul Krems, o parte a bugetului acestui institut urmînd să fie acoperită și de autoritățile landului Austriei de Jos. Dr. Harry Kuhnel, directorul Arhi- velor din Krems, a fost numit rector al institutu- lui, care se va ocupa cu studiul sistematic al obiectelor care oferă informații asupra nivelu- lui de viață a populației în evul mediu.

Tot în Austria s-a anunțat că în vara aceasta va avea loc o nouă sesiune a semina- rului internațional de limbi orientale organizat de Academia Orientală a Institutului pentru Est și Sud-est.

Adînc ancorată în tradiția presei studențești elvețiene, revista Universității din Neuchâtel (aflată în al 12-lea an de existență) se remarcă printr-o elevată formulă grafică, ce cuprinde cu sobrietate teme de interes major: profesionale, culturale, sociologice, etnografice. Participarea în egală măsură a profesorilor și studenților în concretizarea unor sumare axate în fiecare număr pe o singură problemă atestă o finalitate formativă și informativă sporită în promovarea schimburilor de opinii. Penultimul număr (revista apare de patru ori pe an) sondează acuitatea problematicii universitare, afirmînd necesitatea abordării ei într-un spirit înnoitor constructiv. Redactorii invită în acest mod interlocutorii, studenți și profesori, la o dezbatere deschisă, ale cărei consecințe pot fi util fructificate în dezvoltarea învățămîntului superior elvețian. Platforma discuțiilor este inaugurată de Maurice Erard, rectorul Universității, în al cărui

Revista Universității din Neuchâtel

articol sînt trecute în revistă problemele politicii universitare, un accent critic și autocritic punîndu-se îndeosebi pe modernizarea planurilor de învățămînt din cadrul facultăți-

lor de Drept și Științe economice. În fine, proiectele de reformă preconizate în cadrul Universității din Neuchâtel abordează învățămîntul atît sub raportul formelor de programare și organizare a studiilor, cît și sub raportul conținutului cursurilor, în vederea îmbunătățirii lor. Michel Roulet, președintele Asociației studenților în științe, schițează o serie de sugestii pe care organizația universitară și le propune să le traducă în practică. De asemenea, sînt abordate și alte probleme de mare interes, cum ar fi colaborarea între institute, mijloacele de informare în cadrul învățămîntului, condițiile de studiu. Ansamblul articolelor din sumar dintre care se mai remarcă „Ideologia și știința economică", semnat de Guido Pult, în care sînt analizate etapele succesive ale maturizării mișcării studențești, indică responsabilitatea redactorilor revistei din Neuchâtel, asumată în fața unor probleme de larg interes ale vieții universitare. Prezență activă permanentă în presa studenților din Elveția Romandă, revista Universității din Neuchâtel consemnează în ultimul număr și unul din marile evenimente culturale ale anului, centenarul Gide.

Dincolo de retragerea a 10000 de militari

„E greu să demonstrezi canadienilor necesitatea menținerii de trupe în Republica Federală a Germaniei și se pare de altfel că ele vor trebui fie reduse, fie retrase într-un viitor apropiat" — scria încă acum șase luni John W. Holmes, directorul lui Canadian Institute of International Affairs. Spusele sale nu erau însă o previziune deosebită, ci concluzia unui tur de orizont asupra actualului context politic canadian. Dorința de reevaluare a opțiunilor țării în politica externă, în special a angajamentelor Canadei în cadrul N.A.T.O. și a raporturilor țării cu Statele Unite este, în ultimii ani, o preocupare majoră pentru sfere din cele mai diverse ale vieții politice canadiene, inclusiv cercuri guvernamentale. Despre retragerea celor aproximativ 10 000 de militari canadieni staționați pe teritoriul R.F.G., în baza unor aranjamente în cadrul N.A.T.O., se discuta de mai multă vreme. Decizia oficială luată în acest sens, anunțată de premierul Trudeau, care a survenit într-un moment foarte interesant (înainte de jubileul a două decenii de la crearea Organizației nord-atlantice și în preziua convorbirilor primului ministru canadian cu președintele S.U.A.) a ținut să sublinieze în mod expres dorința marcată a guvernului canadian de a acționa în politica externă pornind în primul rînd de la interesele țării.

Sub raport strict militar, actul retragerii celor 10 000 de militari canadieni nu prezintă o importanță deosebită, de pildă în sensul unei diminuări prea serioase a dispozitivelor N.A.T.O. de pe teritoriul R.F.G. Și totuși, într-o serie de capitale occidentale hotărîrea canadiană a fost departe de a trece ca insignifiantă. La a douăzecea aniversare a N.A.T.O., observa un comentator occidental, miniștrii de externe ai organizației au asistat cu melancolie la ridicarea pavilioanelor țărilor membre, gîndindu-se la decizia Canadei care, „fără mari consecințe practice, are o incontestabilă valoare psihologică". Mai precis, „Washington Post" se întreba dacă măsura anunțată de premierul Trudeau nu este doar „o haltă pe calea spre retragerea Canadei din N.A.T.O.".

Și, într-adevăr, privite în perspectivă, raporturile Canadei cu N.A.T.O. nu sînt deloc în măsură să dea satisfacție promotorilor alianței nord-atlantice. Dificultăți legate de situația decurgînd din menținerea diferitelor trupe străine pe teritoriul R.F.G. au mai existat în ultimii ani; sînt notorii mai ales discuțiile strînse întreținute de Bonn cu Londra și Washington într-o problemă delicată mai ales sub raport financiar (cine suportă greul cheltuielilor presupuse de staționarea trupelor engleze și respectiv americane în R.F.G.?). Decizia luată la Ottawa pornește însă din intenția de reducere, în general, a angajamentelor canadiene față de N.A.T.O. și, subliniază ziarul „Le Monde", „este doar prima etapă a unei revizuiri mai largi a politicii externe a țării".

De altfel, guvernul canadian este tot mai explicit în acest sens. Premierul Trudeau dezvolta recent o argumentație forte privind necesitatea înfăptuirii unor modificări serioase în politica externă canadiană. „Alianța atlantică este mai mult o alianță militară decît politică", ținea să remarce din capul locului șeful guvernului canadian. „Toată politica noastră de apărare a fost determinată de N.A.T.O., iar politica noastră de apărare a determinat întreaga noastră politică externă", constata domnia-sa. „Noi nu am avut nici o altă politică externă de oarecare importanță, exceptînd-o pe aceea decurgînd din N.A.T.O. și aceasta este un lucru grav pentru indiferent care țară", continua primul ministru canadian, pentru a ajunge la următoarea concluzie: „Va trebui ca politica externă să fie aceea care să determine politica militară". În consecință, cu alt prilej, într-un mod foarte precis, premierul canadian enumera prioritățile stabilite de guvernul său în ceea ce privește politica de apărare, citind, în primul rînd, „supravegherea și protejarea teritoriului și litoralului canadian, adică apărarea suveranității" și de abia în al treilea rînd „respectarea angajamentelor luate în cadrul N.A.T.O.".

Cercurile alianței nord-atlantice nu-și disimulează îngrijorarea în ceea ce privește dezangajarea progresivă a Canadei față de N.A.T.O.; ele o asociază și atitudinii similare ca cel a Franței, care s-a debarasat în ultimii ani de obligațiile militare din cadrul organizației. Fără a pune în discuție apartenența, în continuare, a țării sale la N.A.T.O., premierul Trudeau ține să reafirme că este necesară o „reevaluare radicală a participării militare a Canadei la această organizație".

Poziția guvernului canadian este cu atît mai notabilă dacă ne amintim că, pînă nu de mult, Canada era considerată aliatul „indefectibil", „incondițional" etc. etc. al Statelor Unite. Epitete explicabile într-un fel, dat fiind că chiar un document oficial de la Ottawa afirma recent, referindu-se la relațiile americano-canadiene, că „nu există altă țară suverană a cărei economie să depindă într-o asemenea măsură de o putere străină", cum este Canada față de Statele Unite. Iată însă că la Ottawa se vorbește despre „dezangajare treptată față de N.A.T.O.", despre promovarea unei politici externe care „să fie în concordanță cu interesele și resursele naționale, precum și cu evoluția situației pe plan internațional în această lume în plină evoluție. Adică într-o lume în care, pentru realizarea aspirațiilor de pace și cooperare între națiuni, persistența blocurilor militare se dovedește, tot mai evident, un anacronism și o frînă serioasă. În măsura în care Ottawa înțelege să se angajeze prin acțiuni constructive în acest context retragerea celor 10 000 de militari este un semn de bun augur.

Corneliu VLAD

Studenții din R.A.U. — militanți pentru progresul țării lor

De curînd și-a încheiat vizita în România o delegație a Uniunii studenților din R.A.U., condusă de Medhat Ismail Dawood, vicepreședintele pentru relații internaționale al Uniunii, președintele Asociației presei studențești din R.A.U. Înainte de plecare oaspeții au avut amabilitatea să acorde un interviu unui redactor al revistei noastre.

— *Am dori, mai întîi, să ne înfățișați succint cadrul în care-și desfășoară activitatea G.U.S.U.A.R., organizație din care fac parte toți studenții din R.A.U.*

— Organul suprem al organizației noastre este Conferința națională, care reunește în prezent 144 de studenți și studente, secretarii și locțiitorii de secretari ai uniunilor studențești din fiecare facultate și institut. În R.A.U. funcționează actualmente cinci universități și mai multe institute de învățămînt superior, de grad egal cu universitățile.

Conferința a ales Consiliul Național, alcătuit din 31 de membri — cîte cinci din partea fiecărei universități și reprezentanți ai celorlalte institute și ai doctoranzilor — iar consiliul are un Birou Executiv format din 14 membri. Conducerea Biroului Executiv e asigurată de președintele Uniunii naționale a studenților din R.A.U., vicepreședinți și secretari pentru probleme interne și externe, secretar pentru informații etc.

După cum vedeți, structura noastră organizatorică asigură reprezentarea echitabilă a tuturor instituțiilor de învățămînt superior în toate organele de conducere, pînă la nivelul organelor executive supreme.

— *Ce impresie v-a făcut viața universitară din România, activitatea asociațiilor noastre studențești?*

— Nu vă putem relata aceste impresii fără a mulțumi mai întîi pentru căldura cu care am fost primiți în toate centrele universitare pe care le-am vizitat, pentru prietenia cu care am fost înconjurați, ceea ce ne-a făcut să ne simțim peste tot ca acasă. Am constatat că studenții români cunosc foarte bine problemele politice internaționale, că Uniunea Asociațiilor Studențești din România militează cu consecvență pentru înfăptuirea țelurilor și principiilor Partidului Comunist Român, sub a cărui conducere își desfășoară activitatea. Ne-a impresionat adeziunea fermă și unanimă a participanților la cea de a VII-a Conferință a U.A.S.R. la politica internă și externă a statului român.

Sîntem convinși că singurul mod în care studențimea poate participa la viața politică a țării sale este cel bazat pe cunoașterea și înțelegerea justă a problemelor politice interne și internaționale.

— *Ce perspective se întrevăd pentru extinderea colaborării dintre organizațiile studențești din cele două țări?*

— Extrem de bune, mai ales prin prisma preocupărilor comune care leagă cele două organizații. Uniunile noastre studențești au căzut de acord să depună eforturi sporite pentru extinderea colaborării dintre ele. Am stabilit care vor fi și liniile principale ale acestei colaborări, respectiv schimburile de experiență între cele două uniuni, schimburi turistice studențești și schimb de publicații studențești.

Nu de mult, între România și R.A.U. a fost semnat un acord de colaborare culturală, care prevede, printre altele, schimburi de burse pentru studiu.

— *Care sînt preocupările actuale ale Uniunii studenților din R.A.U.?*

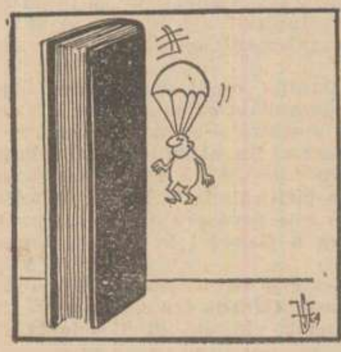
— Țara noastră trece în momentul de față prin una din cele mai critice etape din istoria națiunii arabe.

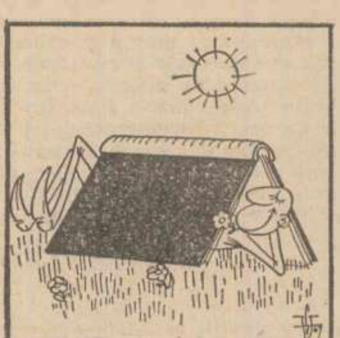
Uniunea națională a studenților are sarcina de mare răspundere de a-i orienta pe studenți din punct de vedere politic. Pe de altă parte, prin înființarea unor tabere de muncă încercăm să contribuim la acoperirea necesităților financiare ale țării noastre.

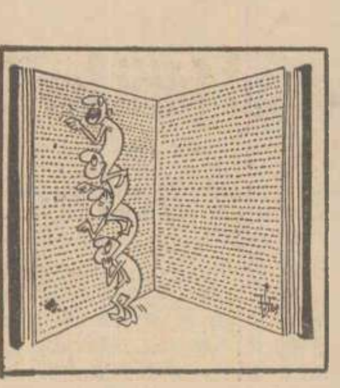
Sînt modurile în care noi înțelegem să acționăm pentru a ne aduce aportul la progresul material și spiritual al poporului nostru, la realizarea bunăstării și echității, cele două atribute esențiale ale libertății.

etc

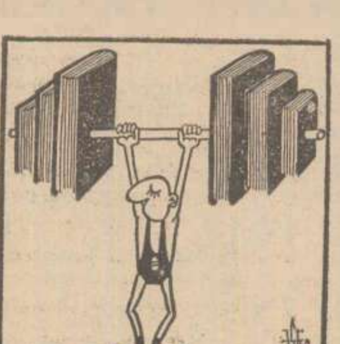
Cinci caricaturi de SANDU VIOREL

Florile Pacificului

Aloha — dragostea mea pentru tine și o ghirlandă de flori frumoase și mai ales frumos mirositoare sînt primele lucruri pe care le aude și le vede orice străin venit pentru prima oară în cel de-al 50-lea stat al S.U.A.: Hawai. Aici toată lumea, fără deosebire de vîrstă, poartă tot timpul frumoase ghirlande de flori. Aceste ghirlande, care au dus peste mări faima insulelor, ocupă un loc principal în viața indigenilor. Se presupune că obiceiul de a purta ghirlande a fost adus de polinezieni. Așa că nu este de mirare să vedem vestiții cow-boy călărind cai împodobiți cu flori de toate soiurile și culorile. După datină, cei care părăsesc insula primesc un buchet de flori pe care trebuie să-l arunce în apă. Dacă florile se scufundă posesorul lor a zis adio acestor minunate locuri. Dacă însă ele ajung la țărm cel ce le-a aruncat poate fi sigur că se va reîntoarce.

În curînd vom dormi la volan

Inginerii de la firma Ford au pus la punct un sistem care vine în ajutorul șoferilor ce au de făcut drumuri lungi. Este cunoscut de către toți conducătorii auto ce dificile sînt drumurile lungi la volanul unei mașini din cauza poziției fixe pe care aceștia o au față de accelerator. Astfel, inginerii firmei susamintite au construit un automat care are menirea să țină viteza constantă atîta timp cît motorul este în funcțiune, fără ca omul care conduce să mai fie nevoit să acționeze acceleratorul. O simplă apăsare pe o micuță manetă de la volan pune în funcțiune „Controlul automat al vitezei", iar cel care conduce n-are decît să se relaxeze, în măsura în care i-o permite conducerea volanului. Se pare că prolifica imaginație a inventatorilor ne va permite în curînd să dormim la volan.

Magnetofonul — ghid în muzeu

Un nou sistem de ghidaj a fost introdus în muzeele din Republica Federală a Germaniei: magnetofoanele portabile, alimentate cu baterii avînd înregistrări în diverse limbi.

Dansul, arta secolului XX

Parisul cunoaște o adevărată efervescență a dansului. Corpul de Ballet de Marseille a terminat recent turneul baletului „Fils prodigue" de Joseph Lazzini; în Salle Pleyel s-a deschis o nouă școală de dans, patronată de vedete ilustre; Ballet Théâtre Contemporain d'Amiens și-a prezentat repertoriul la Théâtre de l'Est parisien; Roland Petit pregătește un spectacol pe care îl va găzdui noul Théâtre de la Ville; Royal Ballet din Danemarca, actualmente una dintre cele mai prestigioase trupe, se va produce la Opéra de Paris. Totuși, „acela care aduce revoluția", smulgînd dansul micii caste a „baletomanilor", spre a-l oferi maselor, este Maurice Béjart. „Dansul este arta secolului XX, așa cum secolele XVI și XVII au fost secolele teatrului, iar secolele XVIII și XIX acelea ale operei, spunea Béjart. Azi au fost regăsite corpul, sensul expresiei corporale, emoția prin mișcarea fizică. Actorii teatrului modern se mișcă tot mai mult, în filme se vorbește tot mai puțin, pictura se animă: totul devine dans!".

Sandie și... Banks

Sandie Shaw are un „hobby": fotbalul. Spectaculoasele figuri executate de celebra cîntăreață la Hyde Park sînt parcă făcute pentru a-l imita pe portarul echipei naționale a Angliei, Banks.

Spectatorii sînt de părere că, deși de data asta nu este descultă, Sandie Shaw își păstrează surîsul de pe scenă, chiar și atunci cînd se scaldă în noroi.

Londra plînge: ultimul Beatle se căsătorește

Aceasta a fost cea mai tristă căsătorie engleză a secolului. Pentru toți, în afară de fericiții căsătoriți.

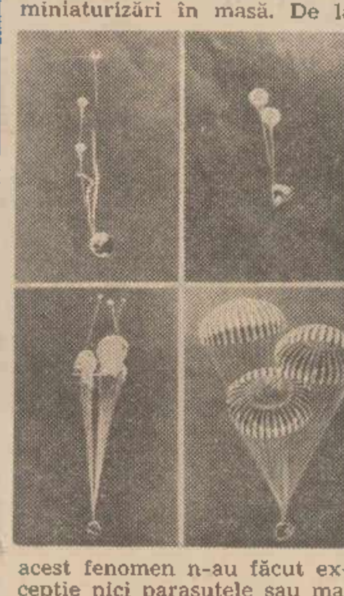
„Să nu faci asta, Paul!", striga disperată o mulțime de licеene, adunate în fața primăriei din Londra. Dar o clipă mai tîrziu iremediabilul era deja produs: Paul Mac

Cartney, ultimul Beatle celibatar, se căsătorise cu tînăra fotografă americană, Linda Eastman, zdrobind în același timp inimile a milioane de admiratoare. Pe zidurile casei sale erau scrise cele mai înfocate declarații de dragoste. Acum ele sînt înlocuite cu cuvintul: „TRĂDĂTOR". O elevă de 13 ani a declarat: „Il iubeam atît de mult, acum viața îmi este distrusă!".

Trei parașute într-o cutie de chibrit...

Cu toate că astronauții au mai mult loc în cabinele „Apollo" decît în cele „Gemini" (6 metri cubi în loc de 2) volumul costă foarte scump. Din această cauză au fost necesare miniaturizări în masă. De la

acest fenomen n-au făcut excepție nici parașutele sau mai bine zis cutiile în care ele se pliază. Astfel s-a creat o presă uriașă care pliază cele trei parașute de 25 metri diametru într-o cutie foarte mică în comparație cu dimensiunile lor uriașe. Cutia va fi plasată în vîrful vasului spațial.

Pat-abstracționistul

Maimuțoiul se numește Pat, și nu se știe dacă vîrful pensulei sale nu scrie o nouă pagină în istoria artei!! Această fotografie a fost luată de Muzeul de artă modernă din Paris, unde Pat, cimpanzeul din Ciad, a fost invitat special. În

prezent, el își expune tablourile sale alături de pînzele lui Poliakoff, Cadiou, Survage. Acest fap a provocat un mare scandal. O maimuță la un muzeu de artă! Doi pictori și-au retras lucrările în semn de protest. Dar Pat și-a găsit deja cumpărători. Tablourile lui nu conțin decît cinci culori: roșu, verde, galben, albastru și negru. Unii maeștri recunosc că lucrările lui Pat se situează la un înalt nivel al artei abstracte. Un cumpărător german a oferit 500 de franci pe una din pînzele sale.

Pat e în vîrstă de 15 ani. Cînd nu pictează, este artist de music-hall. El lucrează în fiecare seară pînă la ora 10. Locuiește la Paris împreună cu stăpînul său, Cesar Capellini, care l-a cumpărat de la grădina zoologică din Hamburg.

Proiect de ansamblu cultural pentru Veneția

Cunoscutul arhitect american Louis Kahn a prezentat de curînd macheta proiectului său pentru un palat al congreselor cu 2 500 de locuri și un nou pavilion italian la Bienala de pictură și sculptură (două clădiri mici, paralele, formînd o piață comună, ce poate fi acoperită cu o învelitoare mobilă), concepute ca un ansamblu cultural, ca un centru de animare și de întîlnire, menit să contribuie la crearea a ceea ce Kahn numește o nouă „instituție umană, care este adevărata măsură a vitalității unui oraș".

Broaștele lui Guliver

Poza de mai jos a fost luată în Rio Muni, colonie spaniolă din Africa Ecuatorială. Această broască, ce cîntărește ceva mai puțin de jumătate din greutatea învingătorului ei, este unul dintre multele exemplare care trăiesc în a-

ceastă regiune a pădurilor ecuatoriale udate la ore regulate de ploi torențiale. „Regele" broaștelor are de 250 de ori mărimea unei broaște obișnuite. Această specie a fost descoperită cu 60 de ani în urmă, iar astăzi se află sub protecția legii.

De dimineață pînă seara în teatru

Théâtre Gerard Philipe din Saint-Denis, complet renovat și dotat cu utilaj scenic ultramodern, își deschide porțile. Zilnic, începînd de la ora 11 dimineața, publicul va putea asista, în cafeneaua situată la primul etaj, într-o ambianță muzicală, la „Actualités Televisées — scène Saint-Denis", filmate de tehnicienii teatrului grație unui magnetoscop. În acest adevărat lăcaș de cultură se vor desface obiecte de artizanat și de artă, se vor organiza expoziții, iar în fiecare seară, după spectacol, va funcționa un cabaret. José Valverde, animatorul acestui teatru, a reușit să recruteze 6 000 de noi abonați, folosind o formulă nouă: permisul de abonat privilegiat, care costă doar trei franci și dă dreptul la numeroase avantaje.

Semafoare acvatice

În Thorn Buri, fratele mai mic al Bangkock-ului, „Veneția" Asiei, circulația bărcilor de călători (similare cu micile noastre autobuze sau tramvaie) este reglementată de polițiști instalați pe diferite flotoare la intersecția canalelor.

Traficul destul de mare necesită asemenea măsuri. În ultimul timp însă canalele au început să fie asanate și transformate în șosele, măsură ce are drept scop mărirea parcului de mașini al orașului.

Noua memorie a muzeografului

Introducerea mașinilor electronice de calcul în gestiunea muzeelor a început deja în S.U.A., unde 14 mari muzee new-yorkeze fac parte dintr-o rețea centrală echipată cu un calculator menit să pună în fișă cataloagele lor. Musée des arts et traditions populaires din Paris va fi primul muzeu din Franța care va aplica această metodă pentru cele 82 000 de obiecte ale sale inventariate.

Actualmente se procedează la „înmagazinarea" lor în calculatoare, ce vor furniza direct informații în clar, cuprinzînd descrierea obiectului. Memoria electronică va fi, de asemenea, un organ pentru „gestiunea externă" a colecțiilor muzeului, acoperind ansamblul rezervelor sale situate în provincie.

Cărți din material plastic

În Anglia a fost pus la punct un nou tip de cărți pentru copii: cărțile din material plastic. Acestea au avantajul că nu pot fi rupte, orice semn sau murdărie de pe ele se poate șterge cu ușurință, sînt neinflamabile și netoxice.

Umor studențesc

- *În timpul anului universitar, studenții se duc la opereta „Studenții veseli" de Soupee, iar în sesiune preferă suita lui Tiberiu Brediceanu „La... seceriș"?*
- *Există o concordanță perfectă între sesiuni și anotimpuri. Iarna te ia cu friguri, vara cu... călduri!?*
- *În sesiune nopțile albe îți fac zile negre.*
- *La o ședință de senat un profesor fiind observat că citea în timpul expunerii un roman se justifică astfel: în senat trebuie să fie cel puțin un... roman?!*
- *Malițioșii spun că studenții agronomi ar fi singurii oameni de... cultură.*

PREUNIVERSITARIA

Azi vă prezentăm

SECȚIA DE INGINERI FIZICIENI

Răspunzînd solicitărilor unui mare număr de elevi care se interesează de secția de ingineri fizicieni a Facultății de electronică și telecomunicații, ne-am adresat **conf. dr. Vasile CATUNEANU**, decanul acestei facultăți, care a avut amabilitatea să ne dea lămuririle necesare.

In principal secția de ingineri fizicieni a Facultății de electronică și telecomunicații din Institutul politehnic București, unica secție cu acest profil din învățămîntul nostru superior, va pregăti specialiști in fizica corpului solid și aplicațiile electronice ale corpului solid.

Actualul plan de învățămînt prevede în primii trei ani de studii predarea unor materii de bază ca Matematica și Electrotehnica, precum și a Fundamentelor electronicii. În anii IV-V studenții se împart pe grupe de specializare. Într-una din aceste grupe viitorii absolvenți se specializează în fizica corpului solid, în probleme de microelectronică, de tehnica vidului, de tehnica straturilor subțiri și de tehnica circuitelor integrate. Profilul absolvenților acestei grupe de specializare este axat pe teoria și proiectarea circuitelor integrate prin noile tehnici electronice. În legătură cu aceasta tovarășul decan a ținut să sublinieze că primul calculator electronic care va fi construit la noi în țară va avea la bază tocmai aceste circuite integrate în care se specializează viitorii ingineri fizicieni.

In general, inginerii fizicieni vor fi specialiștii de cea mai inaltă competență în domeniul componentelor aparaturii electronice. Cea de a doua subgrupă de specializare pentru care studenții pot opta la începutul anului IV pregătește cadre de inaltă calificare pentru aplicarea electronicii la tehnica nucleară.

În general secția de ingineri-fizicieni răspunde necesităților subliniate în documentele noastre de partid, de a se dezvolta industria electrotehnică și electronică pe baza celor mai recente cuceriri ale științei și tehnicii. In acest sens inginerii fizicieni sînt cei care vor da viață subprogramului de construire a componentelor aparaturii electronice.

Absolvenții secției vor activa în domeniul cercetării, proiectării, elaborării și construcției componentelor aparaturii electronice și aparaturii electronice nucleare.

O propunere utilă

Elevii claselor a XII-a din liceul nostru au vizitat, atît în cadrul orelor de tehnologie, cit și împreună cu tovarășul profesor de psihologie, mai multe întreprinderi din București, ceea ce credem că a influențat în mare măsură numărul mare de elevi care s-au îndreptat spre facultățile tehnice sau școlile tehnice postliceale. De asemenea, încă de la începutul anului, a luat ființă în liceul nostru un panou de „Orientare școlară și profesională" în care, la rubrica „Elevii întreabă — Preuniversitaria răspunde", colegii noștri au citit, chiar au studiat cu mult interes, profilurile de facultăți prezentate în „Viața Studențească".

In alegerea cit mai justă a facultății pe care o va urma, orice absolvent trebuie să țină seamă, după părerea noastră, de trei factori: în primul rînd, de ceea ce dorește să facă, în al doilea rînd, de ceea ce poate să facă, și, în al treilea rînd, de ceea ce trebuie să facă, *prin aceasta înțelegîndu-se necesarul de cadre din diferitele ramuri ale economiei noastre naționale.*

Credem că acest al treilea factor ar putea fi cunoscut de absolvenți, în măsura în care ei ar cunoaște numărul de locuri din fiecare facultate, din fiecare centru universitar.

Tocmai pentru a da posibilitate elevilor să se orienteze cit mai bine în funcție de acești factori, v-am ruga să publicați, dacă este posibil, acest număr de locuri la facultăți, atît la cele tehnice și economice cit și la cele cu profil umanist, pentru anul universitar 1969. Ne-am gindit, de asemenea, dacă este posibil, să se publice, comparativ, numărul de locuri existente în anul universitar 1969 în raport cu numărul de locuri de acum un an.

N-ar fi lipsită de interes ideea de a cunoaște numărul de înscriși și numărul de reușiți. Prin aceasta s-ar realiza nu numai o orientare mai bună a absolvenților, dar s-ar evita și acele „migrații" de ultim moment ale candidaților înspre facultățile cu mai puțini candidați înscriși.

Radu MIRCEA
Ivan NICOLAE

elevi la Liceul
nr. 15 — București

Nota redacției:

Considerăm că argumentele aduse de cei doi elevi justifică necesitatea informării lor cu privire la cel de-al treilea factor pe care ei îl consideră important în alegerea profesiunii.

De fapt, acest factor, adică necesitățile economiei și culturii noastre, trebuie să se numere printre factorii esențiali care să determine alegerea profesiunii, înaintea multor altor considerente. De aceea, credem că vom contribui la o justă orientare profesională a elevilor, publicînd date statistice privind admiterea în învățămîntul nostru superior. Adresîndu-ne Ministerului Învățămîntului pentru a afla numărul de locuri stabilit pentru acest an în fiecare facultate, ni s-a răspuns că nu a fost încă definitivat planul de învățămînt. Deocamdată, vom da numai unele date referitoare la ce s-a întîmplat în ultimii ani în anumite facultăți.

La Facultatea de drept din București, numărul candidaților în anul 1967—68 a fost de 993, dintre care au fost admiși 156 (pe 140 de locuri). *In anul 1968—69 la secția Științe juridice au fost înscriși 718 candidați, dintre care au fost admiși 118. La secția Științe administrative, din 308 candidați au fost admiși 52.*

La secția ingineri fizicieni a Facultății de electronică și telecomunicații, numărul candidaților în anul universitar 1968—69 a fost de 90 dintre care 45 au devenit studenți.

POȘTA ADMITERII

A. SOMEȘFĂLEAN — Cluj: Pentru a vă prezenta la examenul de admitere în secțiile de subingineri nu e necesar să fiți încadrat sau să aveți o calificare în producție. Secțiile de subingineri au și cursuri de zi și cursuri serale, dar numai în unele facultăți.

Pentru a urma cursurile serale trebuie să domiciliați în localitatea în care se găsește facultatea respectivă.

MARIAN MIRCEA — Ploiești: În cadrul conservatoarelor din București, Cluj și Iași există facultăți de compoziție și muzicologie. Aceste facultăți au cîte două secții: a) Profesori de muzică și b) Teoretică (compoziție, muzicologie, dirijat orchestre și cor academic). La Iași nu există decît secția de Profesori de muzică. Absolvenții au deschise porțile afirmării în profesiunile de profesor de muzică, dirijor, compozitor, muzicolog.

NIȚĂ DIODOR — Slatina: La Facultatea de metalurgie a Institutului politehnic nu există o secție de Tehnologie a maselor plastice, după cum nu există o astfel de secție în nici unul din institutele noastre tehnice. Poate vă interesează secția „Deformarea plastică și tratamentul termic al metalelor", și în acest caz vă rugăm să precizați. În ce privește masele plastice, în înțelesul real al formulării, pot fi studiate în cadrul Facultății de chimie industrială, secția de Tehnologia compușilor macromoleculari.

PAVEL LIDIA — Constanța: Întreruperea temporară a studiilor și reluarea lor se pot aproba, numai pentru motive excepționale, de către senatele universitare. De asemenea, scutirile parțiale de frecvență se acordă în cazuri excepționale (spre exemplu, situația sănătății studentului) de către aceleași foruri.

Puteți fi încadrată în producție în timpul studenției, conform unei recente hotărîri a Consiliului de Miniștri.

Dar, mai întîi să reușiți la admitere, ceea ce vă dorim din toată inima.

CORNELIU TIMOFTE — Bistrița: Nu există în învățămîntul nostru superior o facultate de chimie alimentară. Specialiștii cu acest profil sînt pregătiți în Facultatea de industrii alimentare și tehnica pescuitului din cadrul Institutului politehnic din Galați. Examenul de admitere pentru secțiile care pregătesc ingineri (industrii alimentare, tehnica pescuitului și stuficultura), cu durata de studii de 4,5 și respectiv 4 ani, cuprinde probe scrise la Chimie (anorganică și organică) și Matematici (algebră, trigonometrie), precum și o probă orală la Chimie.

ELENA PĂCURARU — București: Examenul de admitere în Facultatea de geologie-geografie — secția de geologie, cuprinde următoarele probe: Chimie (anorganică și organică) — — scris și oral; Geografie fizică și elemente de geologie — oral; Zoologie — scris.

ADRIAN PRESCORNIȚA — Botoșani: Vă rugăm să precizați ce vă interesează. Din scrisoare reiese doar situația în care vă aflați, nu și ce doriți să... aflați.

POP NAZARICA — Năsăud: Concursul de admitere în Facultatea de limbi romanice și clasice cuprinde următoarele examene: Limba franceză (sau, după preferința candidatului, limba romanică respectivă — în cazul de față limba spaniolă) — scris și oral; Limba și literatura română — scris. Vă sînt suficiente cunoștințele de gramatică. Numai să o cunoașteți bine. Revista noastră vă dorește mult succes.

GHEORGHE DUNĂ — Galați: Pentru a fi admis în secția de Mecanizarea și automatizarea calculului economic din cadrul Facultății de calcul economic și cibernetică economică trebuie să treceți cu bine de următoarele probe: Matematici (algebră, trigonometrie, elemente de analiză matematică) — scris și oral; Fizică (mecanică, electricitate) — scris.

LIA IONESCU — Craiova: Nu există discriminări „sexuale" în organizarea admiterii în institutele noastre de învățămînt superior, așa că, deși sînteți fată, puteți candida cu succes pentru un loc în amfiteatrele Facultății de geologie—geografie. Perspectivele pe care vi le deschide absolvirea facultății sînt, practic vorbind, destul de... colțuroase. Dar faptul că veți practica profesiunea îndrăgită, că veți ține în mînă ciocanul de geolog, e de natură să compenseze toate dificultățile și asprimile acestei munci. Totul e să fiți... tare ca piatra.

MEGELEA GHEORGHE — Prahova: Facultăți sau secții de filozofie există în universitățile din București, Iași și Cluj. Toate au și cursuri fără frecvență. Programa materiei solicitate la examenul de admitere e cuprinsă în broșura recent apărută: „Admiterea în învățămîntul superior".

AURELIA MARCU — Călărași: Adresa Institutului de arhitectură „Ion Mincu" din București este următoarea: Strada Biserica Enei nr. 1—5, sector 1.

PRISECARU MARIA — Cluj: Întrucît examenul se susține la Limba și literatura română, e normal ca el să cuprindă și probleme de limbă, adică de gramatică. Deci, trebuie să vă pregătiți și pentru gramatică.

GH. ONICEAG — Cîmpulung Moldovenesc: Am mai primit solicitări similare și de la alți candidați. Într-unul din numerele viitoare vom prezenta Institutul de medicină și farmacie din București. Pentru a afla răspunsul la cealaltă întrebare deschideți broșura „Admiterea în învățămîntul superior" la pagina 121.

NECULA ANCA — Brăila: Pentru a putea deveni creator de modele pentru imprimeuri sau textile trebuie să absolviți — repetăm — secția de Arte decorative-textile a Facultății de arte decorative. Desigur, institutele de arte plastice pregătesc în primul rînd artiști, dar și profesiunea care vă atrage e bazată în primul rînd pe artă, pe estetică, de aceea ați reuși să vă calificați cel mai bine absolvind secția la care ne-am referit, fără să pierdeți din vedere că secția nu pregătește în mod expres creatori de modele și că dumneavoastră aveți dreptul să optați pentru această calificare după terminarea celor patru ani de studiu.

SOTIR ELENA — Urlați: Singura facultate cu acest profil din țară se află la Galați. Absolvind secția de Merceologie a Facultății de comerț puteți obține calificarea de merceolog. Ce vă sfătuim? Să ascultați de îndemnul pasiunii și să concurați pentru un loc în Facultatea de industrii alimentare din Galați.

EUGENIA FOTACHE — Focșani: Facultăți de medicină funcționează în prezent la București, Iași, Cluj, Timișoara și Tîrgu-Mureș. Restul răspunsurilor le găsiți în cuprinsul rubricii, adresate altor solicitanți cu preocupări similare.

CĂLIN ELISABETA — Roșiorii de Vede: Adresa Facultății de chimie din București este: Splaiul Independenței nr. 87—89, sector 5. Facultatea de biologie este la doi pași: Splaiul Independenței 91—95.

CRONICA MICROBISTULUI

RÎNDURI ÎNCURCATE

Știți cum se întîmplă cînd ai multe de spus : nu știi la ce să te oprești, nu știi cu ce să începi sau cu ce să termini și te încurci tot căutînd să stabilești o ordine valorică. Rîndurile de față exprimă exact o asemenea încurcătură. Pentru că, nu-mi dau seama dacă trebuie să mă bucur, or, dimpotrivă, să mă întristez.

Dacă m-aș gîndi numai la fotbaliștii clujeni ar trebui să mă bucur. Nu numai de spectaculoasa și surprinzătoarea lor ascensiune în clasament (care oricînd poate fi reversibilă — ceea ce evident nu doresc), ci mai ales de veștile bune care vin de pe Someș. Nea Fane Cîrjan, om care a trăit toată viața fotbalul la cea mai înaltă tensiune, a pornit-o încet, bătrînește, dar se vede limpede că duce băieții pe calea cea bună. Minuni n-a făcut, pentru că nu putea face și pentru că nu crede în minuni. A preluat și a dus mai departe ceea ce găsise bun în pregătirea lotului și, în plus, a încercat să creeze la Cluj acea atmosferă studențească specifică și entuziastă, care altă dată făcea din „U" cea mai de temut ECHIPĂ. Pe băieți i-a lăsat mai liberi, dovedindu-le astfel cîtă încredere are în ei și obligîndu-i, cînd au meritat i-a lăudat, cînd a fost cazul i-a pedepsit (Oprea, Uifăleanu, Codrea știu la ce mă refer), dar și vorba bună și cea aspră au avut întotdeauna același scop educativ, aceeași tentă părintească. Aș vrea să fiu bine înțeles : n-am lăudat niciodată pe antrenorii teamurilor studențești numai pentru că sînt „ai noștri". Sepci, Mladin sau Robert Cosmoc mi-s martori că știu să aștern pe hîrtie și vorbe usturătoare. Dar dacă realitatea îmi impune, îmi scot pălăria. Așa cum o fac acum în fața clujenilor și a antrenorului lor.

Bucuriile încă nu sînt ca tristețile, ele vin singure. Și astfel, în loc să am o săptămînă luminoasă, mă obsedează gîndul că sportul studențesc merge din ce în ce mai prost, rătăcind cărările și pierzînd titlurile. Aveam și noi două echipe campioane și, iată, una a pierdut căruța. Politehnica București (care trebuie, totuși, felicitată pentru locul IV ocupat în ierarhia stabilită de Cupa Campionilor Europeni la baschet feminin) a pierdut din nou în fața rapidistelor, pierzînd de fapt și ultima șansă de a mai rîvni la fotoliul de rangul întîi. Handbalistele timișorene au fost și ele înfrînte la Brașov, trecînd pe lîngă prilejul de a lua o importantă opțiune pentru titlu. Acum trebuie să lupte pe viață și pe moarte pentru a trece în final de rapidiste, care deja au un punct avans. De nu vor reuși — să batem însă în lemn ! — va însemna că nu vom mai avea anul acesta nici un titlu la jocuri. Dar ce importanță are, spun probabil factorii răspunzători de soarta sportului universitar, organizarea-i bună, mișcarea-i bună, treaba merge... noi muncim cu drag.

Din Bănie primesc de asemenea vești triste. Se spune că vreo cîțiva fotbaliști, cărora nu le convine severul regim de antrenament și de viață impus de antrenorul Coidum, și-au pus în gînd să-l torpileze pe oborean, ridicîndu-i publicul în cap, și... au pierdut în fața Vagonului. Acum secția, cîțiva jucători și unii spectatori cer schimbarea antrenorilor spre bucuria... lor. Mă rog, deși am altă părere despre Coidum și Frînculescu — părere excelentă, de altfel — accept că dragoste cu sila nu se poate face.

Poate zilele acestea o fi avut loc, în sfîrșit, o ședință de analiză care toată săptămîna s-a amînat de azi pe mîine. În numărul viitor al revistei noastre vom publica, deci, un articol despre ceea ce se întîmplă cu adevărat la Craiova.

G. MITROI

POLITEHNICA GALAȚI DIN NOU LA PORȚILE DIVIZIEI „A"

Sînt trei ani de cînd echipa din Galați a retrogradat din divizia națională și de atunci s-a numărat în permanență printre principalele pretendente la primul loc în seria I a categoriei „B". Prima dată a fost întrecută la „mustață" de dinamoviștii băcăuani, antrenați pe atunci de Titi Teașcă. Anul următor au învins categoric studenții ieșeni, dar gălățenilor li s-a oferit a doua șansă : barajul. La Timișoara, însă, politehniștii au pierdut din nou trenul.

A treia încercare — începută în toamnă — se părea că are și mai puțini sorți de izbîndă. În primul rînd, fiindcă la primul loc aspirau de data aceasta și stegarii brașoveni, care, nici ei, nu reușiseră să treacă de furcile caudine ale barajului. Apoi, Neagu — acest talentat, dar tot atît de ușuratec fotbalist — împreună cu Velea, cei mai buni jucători ai echipei, au dat bir cu fugiții, neputînd rezista tentantelor oferte ale craiovenilor. Și cum o nenorocire nu vine niciodată singură, la cîteva săptămîni de la începerea campionatului a urmat moartea fulgerătoare și bizară a experimentatului coordonator de joc, Stătescu.

Se părea că totul, chiar și... providența, este împotriva gălățenilor. Doar antrenorul Petrică Rădulescu și băieții săi nu s-au resemnat. Au strîns din dinți, au transpirat mai mult la antrenamente și au început să lupte pînă la ultima picătură de energie în fiecare meci. Au renunțat la „betonare" chiar și în deplasare, aplicînd un elastic 1-4-3-3, prin care reușesc să controleze mijlocul terenului — un aport deosebit în această zonă aducînd „veteranul" Stancu, noul coordonator de joc — și să valorifice la maximum viteza celor două extreme, foarte talentate (ZOTINCA și BRETAN) și impetuozitatea percutantului atacant central, ADAM. Linia de fund — sobră și sigură în intervenții — are acum două piese de mare calibru. Fundașul central, DIMA — vizat pentru lotul B —, copie fidelă a rapidistului Dan Coe, în ceea ce privește fizicul și puterea de luptă, și a piteșteanului Barbu, în ceea ce privește finețea execuțiilor tehnice. Apoi, fundașul stînga, TUDORIE — membru al lotului de tineret —, insistent ca un buldog și care a făcut pe gălățeni să-l... uite pe Velea.

Ceea ce te impresionează însă cel mai mult la această echipă este puterea de luptă, dragostea pentru culorile clubului și optimismul. Antrenorul Petrică Rădulescu a reușit să clădească o nouă echipă, mai mult, o familie. Și poate că într-adevăr cel mai mare succes al antrenorului este disciplina pe care a instaurat-o în cadrul acestei echipe.

În primăvara aceasta l-am însoțit pe studenții gălățeni la Brașov, unde aveau de susținut cel mai greu meci — cu Steagul Roșu. După cum se știe, brașovenii au cîștigat acest meci datorită unei grave greșeli a portarului Iorgulescu. Cînd a părăsit terenul — fusese înlocuit cu Enache — avea lacrimi în ochi. Niciunul dintre coechipieri nu i-a reproșat ceva, din contră, au căutat să-l consoleze. Mi-am amintit atunci de o scenă petrecută cu cîțiva ani în urmă la Craiova. Portarul rapidiștilor, Răducanu, a primit două sau trei goluri parabile, iar Dan, la sfîrșitul meciului în cabină, a găsit de cuviință să-l lovească cu brutalitate. E o diferență...

Am ținut să fac cunoscută această scenă pentru că ea dezvăluie, mai bine decît orice comentariu, climatul sănătos de muncă care există astăzi în sînul acestui colectiv.

M-am despărțit la Brașov de acești băieți minunați amărît de neșansa lor din acea zi. Dar și mai amărît pentru că la Brașov am aflat că nimeni din conducerea clubului nu se interesează de soarta acestei formații. Secția de fotbal de la Politehnica Galați este o... fantomă. Anul acesta secția nu s-a întrunit nici măcar o dată într-o ședință de analiză. Doar un singur membru al secției se interesează îndeaproape de situația echipei. Este... secretarul clubului și, prin natura funcției, este obligat să facă acest lucru. Președintele secției de fotbal — fiindcă există totuși un președinte, e drept numai pe hîrtie, dar... există — a însoțit și el echipa la Brașov. **„Este prima dată cînd îl văd la stadion în acest an** — ne-a spus Petrică Rădulescu — **și asta fiindcă are... niște rude la Brașov".**

Am vrea să aflăm dacă președintele și membrii secției de fotbal cunosc faptul că echipa este nevoită să se antreneze pe... pista de atletism, pentru a proteja gazonul deja degradat al terenului pe care se joacă numai meciurile oficiale. Și dacă cunosc situația, să ne spună ce măsuri au luat pentru amenajarea unui teren de antrenament cu zgură, prevăzut în planul de măsuri al secției. Am mai vrea să aflăm dacă dînșii știu că echipele de copii și juniori se antrenează pe... o stradă, în vecinătatea Teatrului Municipal, tot din cauza lipsei unui teren de antrenament. Poate că nu știu nici că doi jucători — încă elevi la liceu — erau gata să fie exmatriculați pentru că nu au putut prezenta motivarea absențelor din perioada cît au fost cu echipa în pregătire la Herculane. De ce li s-a dat motivarea, solicitată legal, abia în ultima zi a trimestrului II ? Am fi tare curioși să aflăm.

Și am mai vrea să se știe că rezolvarea tuturor acestor probleme, și nu numai a acestora, revine secției de fotbal. Dacă actualii membri ai secției de fotbal nu pot, nu vor sau nu au timpul necesar disponibil pentru rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică o echipă care luptă pentru cîștigarea unui loc în prima divizie a țării, trebuie să se dea de-o parte, pentru a face loc altora, capabili să se achite conștiincios de toate aceste dificile sarcini. Dar acest lucru să-l facă acum, fiindcă s-ar putea ca mîine să fie prea tîrziu.

Dan VLAD

Mușchetarii studenți confirmă

Recent s-au întors din R.F. a Germaniei scrimerii de la „Universitatea" București, care, în cadrul unui turneu, au încrucișat spadele cu cele mai bune formații universitare vest-germane, „Universitatea" Mainz și „Universitatea" din Heidelberg.

Dovedind o formă și o constanță remarcabilă, sportivii români au cîștigat detașat toate cele patru întîlniri susținute. Iată rezultatele (au participat echipe formate din cîte cinci sportivi) : la floretă băieți — cu „U" Mainz : 19—6 ; cu „U" Heidelberg : 20—5 ; la spadă: cu „U" Mainz: 16—9 ; cu „U" Heidelberg : 18—7. Din formațiile antrenate de I. Rădulescu, T. Mureșeanu și C. Costescu s-au remarcat floretiștii Peter Habala și Andrei Budahazi, spadasinii Cerea George, Chifor Teodor, Demeter Zoltan și Țintea Constantin.

Un alt scrimer student, Iosif Budahazi, tot de la „U" București, a cîștigat un turneu internațional de sabie desfășurat la Berlin în compania unor valoroși trăgători din R.P. Polonă, U.R.S.S., R.P. Bulgaria și R.D. Germană.

Nu putem decît să felicităm „in corpore" spadele studențești, sperînd să le vedem poleite cu aurul unor noi succese interne și internaționale.

Redacția : Str. Brezoianu 13, tel. 14.02.15. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „CASA SCÎNTEII" 40-466